

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2557

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2557

ชนิษฐา เพิ่มการเจริญ. (2557). แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. ปรินทิฟิกัน กทม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินทิฟิกัน: อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์.

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน 4 ด้าน คือ ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านชื่อเสียงของสถาบัน 2) เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของบิดามารดา / ผู้ปกครอง และบุคลิกภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 435 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 57 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบเป็นรายคู่ของเชฟเฟ

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง
3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาที่บิดามารดา/ ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

6. นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

MOTIVATION TO STUDY IN THE FACULTY OF INDUSTRIAL TEXTILE AND FASHION
DESIGN AT RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY PHRA NAKHON

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University

May 2014

Chanisada Phermkancharoen. (2014). *Motivation to Study in The Faculty of Industrial Textile and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon* .

Master thesis, M.Ed. (Higher Education). Bangkok: Graduate School,
Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr. Annop Phothisuk,.
Prof. Dr. Suchada Suthummaraksa.

The purposes of this study were 1) to study the motivation of students to study in the Faculty of Industrial Textile and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in overall and four aspects : aptitudes and interests in job , job security and program, influence from other person and institution prestige and 2) to compare the motivation of students to study in the Faculty of Industrial Textile and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in overall and five aspects classified by gender, student achievement in high school level, family's financial status, guardian's occupation and personality. The sample was consisted of 435 students of the Faculty of Industrial Textile and Fashion Design who studied in the second semester of the academic year 2013. The research instrument used for collecting data was a five-rating scale questionnaire with 57 items with the reliability 0.99. The data were statistically analyzed by percentage, mean, standard deviation and t-test, one way analysis of variance and Scheffe's method.

The results of study were as follows:

1. The students rated the motivation to study in the the Faculty of Industrial Textile and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in overall and every aspect at high level.

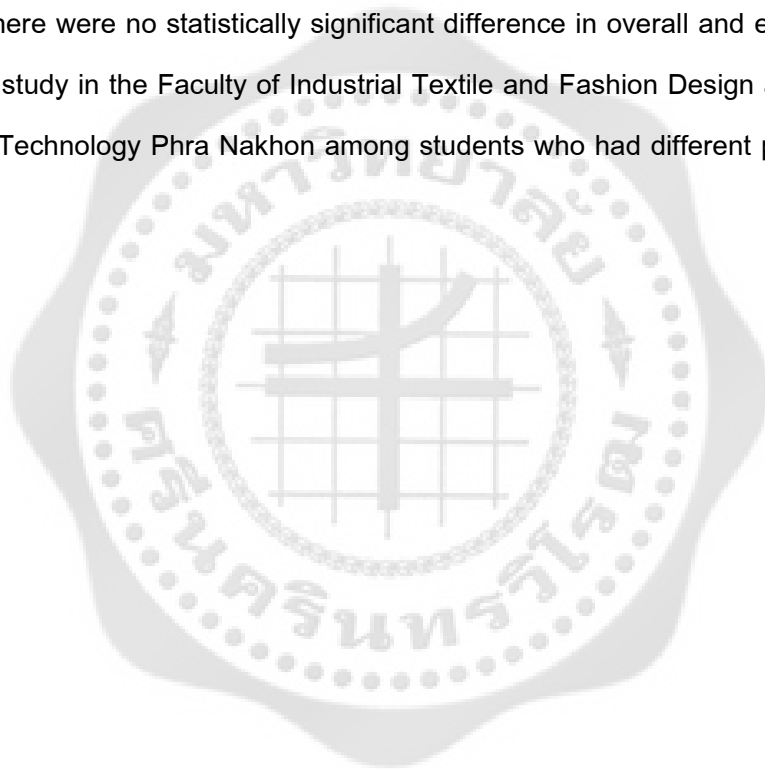
2. There were statistically significant difference at .05 level in overall aspect and aptitudes and interests in job on motivation of male and female students to study in the Faculty of Industrial Textile and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. There were no statistically significant differences in other aspects.

3. There were no statistically significant difference in overall and every aspect on motivation to study in the Faculty of Industrial Textile and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon among students who had different achievement in high school level.

4. There were no statistically significant difference in overall and every aspect on motivation to study in the Faculty of Industrial Textile and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon among students who had different family's financial status.

5. There were no statistically significant difference in overall and every aspect on motivation to study in the Faculty of Industrial Textile and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon among students who had different guardian's occupation.

6. There were no statistically significant difference in overall and every aspect on motivation to study in the Faculty of Industrial Textile and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon among students who had different personality at .05 level.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ดร.อรรณพ โพธิสุข ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ซึ่งได้แนะนำเพื่อแก้ไขปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู และอาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์ ซึ่งเป็นกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่า รวมถึงผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อคิด และแก้ไขข้อบกพร่อง ต่างๆ จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนให้ คำปรึกษาแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนใน การทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณอาจารย์ นักศึกษา คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้การสนับสนุนในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็น อย่างดี

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ช่วยให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ชนิษฐา เพิ่มการเจริญ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายงานวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	9
ความหมายของแรงจูงใจ.....	9
ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	11
ประเภทของแรงจูงใจ.....	11
ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจและการเลือกอาชีพ.....	15
องค์ประกอบของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ.....	25
ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ.....	25
ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ.....	27
ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น.....	29
ด้านชื่อเสียงสถาบัน.....	30
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ.....	31
เพศ.....	31
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	32
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	33
บุคลิกภาพ.....	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	39
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	43
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล.....	47
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	70
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	70
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	70
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
สรุปผลการวิจัย.....	71
การอภิปรายผล.....	72
ข้อเสนอแนะ.....	79
บรรณานุกรม.....	81

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	91
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	92
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	94
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	100
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม.....	108
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	113

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและชั้นปี.....	43
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	50
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพ แบบเอของ นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร	52
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบุคลิกภาพ แบบบีของ นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร	53
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าศึกษา ต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละ ด้าน.....	54
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าศึกษา ต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ เป็นรายชื่อ.....	55
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าศึกษา ต่อคณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ เป็นรายชื่อ.....	56
8 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าศึกษา ต่อคณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น เป็นรายชื่อ.....	67

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
9	ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าศึกษา ต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร ด้านชื่อเสียงของสถาบัน เป็นรายชื่อ.....	58
10	ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าศึกษา ต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ.....	60
11	ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้า ศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	61
12	ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าศึกษา ต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิ ทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว.....	62
13	ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าศึกษา ต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามอาชีพของ บิดามารดา / ผู้ปกครอง.....	63
14	ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้า ศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามบุคลิกภาพ.....	64

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ ออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ.....	65
16 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ ออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	66
17 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ ออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	67
18 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ ออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครโดยรวมและ ในแต่ละด้านจำแนกตามอาชีพของบิดามารดา / ผู้ปกครอง.....	78
19 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ ออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและ ในแต่ละด้าน จำแนกตามบุคลิกภาพของนักศึกษา.....	69

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเปลี่ยนแปลงของโลกที่เจริญก้าวหน้าตามเทคโนโลยีและเต็มไปด้วยการแข่งขัน การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะเตรียมบุคลากรให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเป็นสมาชิกที่ดีของ สังคมสร้างสรรค์ พัฒนาคนให้มีคุณภาพเพื่อเป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศ (คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2545: 4) การศึกษาจึงนับว่ามีความสำคัญ อย่างยิ่งสำหรับมนุษย์เพราะการศึกษาที่ดีจะทำให้มนุษย์ได้รับการพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นเสมือนแหล่งความรู้ที่จะเสริมความก้าวหน้า ทางวิชาการ เพื่อใช้เป็นปัจจัยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนา ประเทศ (รังสรรค์ แสงสุข; และคณะ. 2544: 4)

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาระดับหนึ่ง มีหน้าที่สำคัญในการผลิต กำลังคนระดับกลางและระดับสูง สร้างและพัฒนาองค์ความรู้ ค้นคว้า วิจัย บริการวิชาการแก่สังคม อุดมศึกษาเป็นแหล่งรวมวิทยาการหลายแขนง เป็นศูนย์รวมของนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถ และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศแล้วยังเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) ไปสู่สังคมพึงปรารถนา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.2544: 2) การศึกษา ระดับอุดมศึกษาจึงมีบทบาทที่สำคัญคือการสร้างผู้นำทั้งในด้านผู้นำวิชาชีพต่างๆ ผู้นำทางวิชาการ ด้านความคิด ผู้นำทางการเมืองและผู้นำในวงราชการ ซึ่งมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการเมือง หากจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลก็ จะเป็นการสร้างพื้นฐานของการสร้างทรัพยากรบุคคลของชาติต่อไป (วิชัย ตันศิริ. 2544: 113)

การศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตและการเลือกเข้า ศึกษาต่อในสาขาวิชาต่างๆ ระดับอุดมศึกษานั้น แต่ละคนอาจมีเหตุผลมีแรงจูงใจแตกต่างกันออกไป ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้น ต้องการ เพิ่มวุฒิทางการศึกษาเพื่อนำไปประกอบการแสวงหาความก้าวหน้าและความมั่นคงในชีวิตการทำงาน ส่วนหนึ่งมาจากค่านิยมในใบปริญญาเพราะสังคมไทยเป็นสังคมที่นิยมคนที่มียุทธศาสตร์และ อีกส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการมีงานทำและไม่มียานทำ(ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา.2526: 32-35) ด้านการประกอบอาชีพก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งจูงใจให้นักศึกษาเลือกเข้าศึกษาต่อใน สาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องจากการเลือกประกอบอาชีพของมนุษย์จะมีปัจจัยต่างๆ เป็นตัว ประกอบ หลักการพิจารณาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกอาชีพขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของแต่ละบุคคล และปัจจัยบางอย่างที่เป็นตัวกำหนดและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซึ่งมอร์ตимер (Mortimer) และ

ลอเรนซ์ (Lorance) ซึ่งนักสังคมวิทยาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพจาก ปัจจัย 2 ลักษณะ คือ ปัจจัยภายนอก(Extrinsic) ได้แก่รายได้ เกียรติยศ และความมั่นคง ปัจจัย ภายใน (Intrinsic Factors) ได้แก่ผลประโยชน์ ความท้าทาย ความรับผิดชอบ และความเป็นอิสระ (ปาริชาติ พรหมสุวรรณ. 2538:11; อ้างอิงจากปฐม นิคมานนท์. 2528: 321) นอกจากนี้ อุดุลย์ วิริยเวชกุล (2542: 27-36) กล่าวว่า การที่บุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาก็เพื่อที่จะได้รับความรู้พัฒนาความสามารถตลอดจนทักษะที่เหมาะสม และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถหางานทำได้ตรงกับความรู้ความสามารถหรือทักษะที่ตนได้เรียนมา นักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาวิเคราะห์เหตุจูงใจในการศึกษาต่อและแสดงข้อคิดเห็นไว้ว่า เหตุจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันตามวัย ฐานะ โอกาส และปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายด้าน นอกจากนี้เหตุจูงใจในการศึกษาต่ออาจจะมุ่งประเด็นไปสู่ผลทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ เช่น เรียนในสาขาที่หางานได้ง่าย มีรายได้ดี และที่สำคัญก็คือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรักและชอบที่จะทำด้วยเป็นต้น บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ของผู้เรียนมักขึ้นอยู่กับค่านิยมของพ่อ แม่ พี่น้อง และเพื่อน โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน สำหรับการสนับสนุนของครอบครัว ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีมักพยายามส่งเสียบุตรหลานให้เรียนต่อในระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ อาจเรียนจนถึงระดับปริญญาเอก ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนถึงระดับอุดมศึกษาได้ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสในภายหน้าและถ้ามีความสนใจจึงจะกลับเข้าศึกษาต่อใหม่ก็มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจและเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย (วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. 2544: 21-22; อ้างอิงจาก ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. 2526: 32)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการสถาปนาขึ้นในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 ได้มีการรวมกลุ่มวิทยาเขตในสังกัดแยกออกเป็น 9 มหาวิทยาลัย และหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่แยกอิสระออกมา ก็คือ “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ประกอบด้วย 9 คณะ ปัจจุบันวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จึงเปลี่ยนสถานะเป็น คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยมุ่งเน้นวิชาชีพสิ่งทอและแฟชั่นบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและมีความสามารถพร้อมเข้าสู่มีอาชีพสร้างงานวิจัยสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรมบนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี บริการที่สามารถถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ประเทศ (กองกลาง สำนักงานอธิการบดี. 2548: 24) คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นมีบทบาทสำคัญในการผลิตบุคลากรทางด้านวิชาชีพด้านสิ่งทอและแฟชั่น จากข้อมูลผลจากการรับนักศึกษา 3 ปีย้อนหลังตั้งแต่ปีการศึกษา 2553-2555 พบว่าจำนวนนักศึกษามีแนวโน้มลดลงเมื่อพิจารณาจากจำนวนสาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า สาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอและสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ มีจำนวนนักศึกษาต่ำกว่าแผนการรับนักศึกษาและยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดที่เพิ่มขึ้นเพราะจากการที่มีสถานประกอบการมาสัมภาษณ์เพื่อรับนักศึกษาเข้าทำงานพบว่ามึนักศึกษาที่จบการศึกษาไม่เพียงพอต่อ

ความต้องการของสถานประกอบการ (กองกลาง สำนักงานอธิการบดี. 2548: 28) มีการรับนักศึกษาเข้าทำงานหลังจากที่นักศึกษาจบการศึกษา ส่วนสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอมีจำนวนนักศึกษาเป็นไปตามแผนรับนักศึกษา แต่ความต้องการของตลาดแรงงานน้อย นอกจากนั้น จากการสัมภาษณ์อาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับเหตุผลหรือแรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านวิชาชีพด้านสิ่งทอและแฟชั่นยังได้พบประเด็นที่น่าสนใจ พอสรุปได้ดังนี้

ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ พบว่า การที่นักศึกษาบางส่วนเลือกเรียนวิชาชีพด้านสิ่งทอและแฟชั่นอาจเป็นเพราะนักศึกษามีความสนใจในอาชีพโดยเห็นว่า งานด้านสิ่งทอและแฟชั่นเหมาะสมกับระดับสติปัญญาและความสามารถของตนเอง (ศศิธร รุ่งเรืองสิริกุล . 2555: สัมภาษณ์) นอกจากนั้น นักศึกษาบางคนอาจมีความชอบเป็นการส่วนตัว และพิจารณาว่าเป็นอาชีพที่ทำหาความสามารถ (ชนิตฐา ชูชัยวุฒิพงศ์ 2555: สัมภาษณ์) ชอบการศึกษาด้านการออกแบบว่าช่วยพัฒนาให้มีความคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากนักศึกษาชอบการแต่งตัวอยู่แล้ว และเห็นว่าอาชีพด้านนี้ช่วยให้มีอิสระในการทำงาน (ธัญญารัตน์ ธนุสิทธิ์. 2555: สัมภาษณ์)

ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในวิชาชีพ นักศึกษามีความเห็นว่าการเรียนวิชาชีพด้านสิ่งทอและแฟชั่นน่าจะนำไปสู่การมีอาชีพที่มีความก้าวหน้าในสายงานและสามารถทำงานได้หลากหลาย เช่น ทำงานกับห้องเสื้อที่มีชื่อเสียง หรือทำงานในวงการบันเทิง (ณัฐสิทธิ์ โพธิ์หล้า. 2555: สัมภาษณ์) ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เปิดห้องเสื้อตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นเจ้าของธุรกิจของตัวเอง ตลอดจนสามารถประกอบอาชีพอิสระต่างๆ ทำให้มีรายได้สูง เป็นต้น (เจษฎา เทพสลิ. 2555: สัมภาษณ์)

ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับการแนะนำจากครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายว่าสาขาวิชานี้น่าเรียน แนวโน้มของความต้องการของตลาดสูง เมื่อเรียนจบสาขาแล้วไม่ต้องหางาน มีงานรองรับจากบริษัทต่างๆ มาเปิดรับสมัครในขณะที่กำลังจบการศึกษา(ธัญญารัตน์ ธนุสิทธิ์. 2555: สัมภาษณ์) และสายวิชาชีพนี้น่าจะเหมาะกับนักศึกษาจึงแนะนำให้มาศึกษาเล่าเรียน (เจษฎา เทพสลิ. 2555: สัมภาษณ์) รวมถึงการที่นักศึกษาบางคนอาจมีบิดามารดาเปิดกิจการเกี่ยวกับทางด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอจึงตัดสินใจมาเรียน (ณัฐสิทธิ์ โพธิ์หล้า. 2555: สัมภาษณ์) หรือเห็นความสำเร็จของรุ่นพี่ที่จบแล้วมีงานทำจึงเลือกที่จะมาศึกษาต่อที่คณะฯนี้ (ศศิธร รุ่งเรืองสิริกุล. 2555: สัมภาษณ์)

ด้านชื่อเสียงของสถาบัน พบว่านักศึกษาบางส่วนได้รับทราบเกี่ยวกับชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยจากสื่อต่างๆ ว่าเปิดสอนในสายวิชาชีพด้านสิ่งทอและแฟชั่น และเปิดสอนมาเป็นเวลานานจึงตระหนักถึงความภูมิใจในเกียรติยศชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและความโดดเด่นในสาขาวิชาที่สนใจจะเข้ามาศึกษา แม้จะมีจุดอ่อนเล็กน้อยอยู่บ้างเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย เช่น สถานที่เรียนที่มีความคับแคบที่อาจไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน (ชนิตฐา ชูชัยวุฒิพงศ์. 2555: สัมภาษณ์)

จากการศึกษาข้อมูลและเอกสารต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในสี่ด้าน ได้แก่ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ

ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านชื่อเสียงของสถาบัน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่าจะประโยชน์สำหรับบุคลากรทุกฝ่ายของมหาวิทยาลัยในการพิจารณานำไปประกอบใช้ในการวางแผนเพื่อการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัย และเป็นแนวทางสำหรับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของคณะฯ ให้สอดคล้องอย่างเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ

1. ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านสี่ด้าน คือด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านชื่อเสียงของสถาบัน
2. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของบิดามารดา / ผู้ปกครอง และบุคลิกภาพของนักศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ที่เกี่ยวข้องของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการนำไปเป็นข้อมูลเพื่อพิจารณาประกอบการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อสนองความต้องการของนักศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นสามารถนำไปประกอบการพิจารณาในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในปีการศึกษาต่อไป ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและพัฒนาการจัดการศึกษาของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคปกติ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ใน 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า สาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ และสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 522 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ แบ่งเป็น

1.1.1 นักศึกษาชาย

1.1.2 นักศึกษาหญิง

1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งเป็น

1.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง

1.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

1.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ

1.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว แบ่งเป็น

1.3.1 ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับสูง

1.3.2 ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับปานกลาง

1.3.3 ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับต่ำ

1.4 อาชีพของบิดามารดา / ผู้ปกครอง แบ่งเป็น

1.4.1 รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.4.2 บริษัทเอกชน / รับจ้าง

1.4.3 เกษตรกร

1.4.4 ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว

1.4.5 อื่นๆ

1.5 บุคลิกภาพของนักศึกษา แบ่งเป็น

1.5.1 บุคลิกภาพแบบเอ

1.5.2 บุคลิกภาพแบบบี

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นของนักศึกษาใน 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ

2.2 ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ

2.3 ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น

2.4 ด้านชื่อเสียงของสถาบัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หมายถึง แรงกระตุ้นจากภาวะใดๆ หรือสิ่งใด ๆ ก็ตามไม่ว่าจะเกิดจากภายในตัวนักศึกษาเองหรือเกิดจากภายนอกซึ่งอาจเกิดจากบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัวที่มีผลให้นักศึกษากระทำหรือแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการของตน ในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในวิจัยครั้งนี้ หมายถึง แรงกระตุ้นที่มีผลต่อนักศึกษาในการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

1.1 ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ หมายถึง แรงกระตุ้นที่เกิดจากความชอบโดยพิจารณาว่าเป็นอาชีพที่ทำหายความสามารถของตนเอง หรือการมีเจตคติต่ออาชีพในทางที่ดี มีแนวโน้มทำให้มีความสนใจ เต็มใจในการเลือกประกอบอาชีพนั้นๆและพัฒนาตนเองให้มีความเชี่ยวชาญจนประสบความสำเร็จในอาชีพนั้นๆต่อไป

1.2 ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ หมายถึง แรงกระตุ้นที่เกิดจากการพิจารณาว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาและประกอบอาชีพแล้วนักศึกษาจะได้งานทำ ซึ่งเป็นงานที่มีความมั่นคงถาวรเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน เป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้าและอิสระในการปฏิบัติงานสามารถเป็นเจ้าของกิจการและนำความรู้ไปประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ต่อไป

1.3 ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น หมายถึง แรงกระตุ้นที่เกิดจากสภาพการที่บุคคลที่เกี่ยวข้องมีอำนาจเหนือต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหรือเลือกอาชีพ เพราะบุคคลจะเลือกเรียนตามคำแนะนำของบิดามารดา ครู อาจารย์ หรือ เลือกตามเพื่อนสนิท เป็นต้น

1.4 ด้านชื่อเสียงของสถาบัน หมายถึง ความเป็นที่รู้จัก ยอมรับและโดดเด่นในคุณภาพการจัดการศึกษาของคณะฯ โดยคณาจารย์มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญทางด้านแพ้นและสิ่งทอเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการเลือกเรียนหรือเลือกอาชีพของบุคคล เพราะบุคคลจะเลือกอาชีพที่ได้รับการยอมรับจากสังคม รวมไปถึงการเก็บค่าใช้จ่ายอย่างเหมาะสมและสถานที่ตั้งของคณะฯ ที่สะดวกต่อการเดินทางมาศึกษา

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่พิจารณาจากเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

2.1 เกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง หมายถึง เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

2.2 เกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง หมายถึง เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 – 2.99

2.3 เกรดเฉลี่ยอยู่ระดับต่ำ หมายถึง เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 1.99 ลงมา

3. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (สำนักงานสถิติแห่งชาติกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. 2554: ออนไลน์) หมายถึง รายได้รวมของบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่ได้รับเป็นรายเดือน แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

3.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวระดับสูง หมายถึง ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนสูงกว่า 40,000 บาทขึ้นไป

3.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวระดับปานกลาง หมายถึง ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,000 - 40,000 บาท

3.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวระดับต่ำ หมายถึง ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท

4. อาชีพของบิดามารดา / ผู้ปกครอง หมายถึง ลักษณะงานที่ประกอบเป็นอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ผู้ให้การสนับสนุนการศึกษาของนักศึกษา แบ่งออกเป็น 5 อาชีพ ได้แก่

4.1 รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

4.2 รับจ้าง / ทำงานบริษัทเอกชน

4.3 เกษตรกร

4.4 ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว

4.5 อื่นๆ

5. บุคลิกภาพของนักศึกษา หมายถึง ลักษณะเฉพาะหรือพฤติกรรมที่แสดงออกของนักศึกษาที่จะตอบสนองต่อสถานการณ์ต่างๆในการดำรงชีวิต ซึ่งทำให้นักศึกษานั้นมีความเป็น

เอกลักษณ์ของตน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ดัดแปลงจากแบบวัดที่ อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล. (2533 : 57; อ้างอิงจาก Jenkins Activity Survey: Heilburn et.al. 1986: 525- 539) แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) มีลักษณะเป็นแบบรายงานตนเอง ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

5.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ เป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบผลสำเร็จและสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว และไม่ชอบการรอคอย

5.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี เป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อย ๆ ไม่หวังผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ อดทนและรอคอยได้

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

2. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่บิดามารดา / ผู้ปกครอง ประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

5. นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจ
 - 1.1 ความหมายของแรงจูงใจ
 - 1.2 ความสำคัญของแรงจูงใจ
 - 1.3 ประเภทของแรงจูงใจ
2. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจและการเลือกอาชีพ
3. องค์ประกอบของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
 - 3.1 ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ
 - 3.2 ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ
 - 3.3 ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น
 - 3.4 ด้านชื่อเสียงของสถาบัน
4. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
 - 4.1 เพศ
 - 4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 4.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 4.4 บุคลิกภาพ
5. การจัดทำเนียบการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ คือพลังผลักดันให้คนมีพฤติกรรม และยังกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรมนั้นด้วย คนที่มีแรงจูงใจสูง จะใช้ความพยายามในการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละ แต่คนที่มีแรงจูงใจต่ำ จะไม่แสดงพฤติกรรม หรือไม่ก็ล้มเลิก การกระทำ ก่อนบรรลุเป้าหมาย (อารี พันธุ์มณี. 2542: 179)

แรงจูงใจ (motives) หมายถึง ภาวะใด ๆ ก็ตามที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา หรือการนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทางเพื่อบรรลุ จุดมุ่งหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการ ปัจจัยต่าง ๆ ที่นำมาอาจจะเป็นเครื่องล่อ รางวัล การลงโทษการ ทำให้เกิดการตื่นตัว รวมทั้งทำให้เกิดความคาดหวัง แรงจูงใจ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า "Motive" คำนี้มีรากศัพท์มาจาก คำว่า "Movere" ในภาษาละติน ซึ่งหมายถึง "เคลื่อนไหว" (To Move) เมื่อเรา เห็นเด็กกำลังเขียนหนังสือด้วยความขะมักเขม้นหรือเห็นเขากำลังทำความสะอาดห้องเรียน เราก็ กล่าวได้ว่าเขามีแรงจูงใจเพราะเราสังเกตเห็นได้ว่าเขา กำลังมีการเคลื่อนไหวแรงจูงใจที่ปรากฏมัก เป็นผลร่วมระหว่างคุณลักษณะ (Traits) และภาวะเหตุการณ์แวดล้อม (States) (อารี พันธุ์ณี.2542: 179; ประสาท อิศรปริดา.2538: 299)

ถวิล เกื้อกลางส์ (2528: 53) ได้กล่าวถึงความหมายของแรงจูงใจว่า ความต้องการ ความ จำเป็น แรงขับ หรือแรงกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวบุคคล แรงจูงใจจะถูกนำมามุ่งหน้าไปสู่เป้าหมายนั้นๆ

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530: 118 – 123) ได้อธิบายการจูงใจว่า คือ การศึกษาหาสาเหตุที่อยู่ เบื้องหลังของพฤติกรรม การที่บุคคลมีกิจกรรมตลอดเวลาไม่อยู่นิ่ง เป็นเพราะแรงจูงใจนั่นเอง นอกจากนี้ยังได้อธิบายความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่ง que กระตุ้นให้อินทรีย์ กระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งอย่างมีจุดหมายปลายทาง แรงจูงใจมีลักษณะ 2 ประการคือ

1. ส่งเสริมให้ทำงานสำเร็จ เป็นแรงผลักดันให้แสดงพฤติกรรม แรงผลักดันนั้นๆ อาจเกิด จากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอกก็ได้

2. กำหนดแนวทางของพฤติกรรมว่าควรเป็นไปในรูปใด นำพฤติกรรมให้ตรงทิศทาง เพื่อที่จะบรรลุถึงเป้าหมาย คือ ความสำเร็จในสิ่งที่ต้องการ

อัครา เอิบสุขศิริ (2535: 150) แรงจูงใจหมายถึง แรงผลักดันที่ทำให้บุคคลมุ่งแสดง พฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้นส่วนกุญชรี คำชาย (2542: 215) ให้ ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงขับซึ่งพุ่งตรงไปที่เป้าหมายทั้งในลักษณะของการเข้าหาหรือ การถอยห่างส่วนสุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2542: 143) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงผลักดันที่ทำให้บุคคลมุ่งที่จะแสดงพฤติกรรมเกิดการเคลื่อนไหวของร่างกายให้ทำกิจกรรมอย่าง ใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น

นอกจากนี้กู๊ด (Good. 1973: 375) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจหมายถึง การที่บุคคล หนึ่งพยายามกระทำการให้อีกบุคคลหนึ่งหรือหลาย ๆ คนมีความเห็นคล้อยตามกับตนและฮิลการ์ด (Hilgard. 1981: 314) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจหมายถึง ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ไปกระตุ้น บุคคลให้เกิดพลังและนำไปสู่การกระทำ

จากความหมายดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึงการที่ตัวบุคคลถูกกระตุ้นจาก ภาวะใด ๆ หรือสิ่งใด ๆ ก็ตามไม่ว่าจะเกิดจากภายในหรือเกิดจากภายนอกซึ่งอาจเกิดจากบุคคลหรือ สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวมีผลให้บุคคลกระทำหรือแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบสนอง ความต้องการของตน

ความสำคัญของแรงจูงใจ

สุชา จันทรเอม (2544: 71 – 72) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่สำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ อันจะทำให้เกิดการที่จะกระทำหรือไม่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด และทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้แรงจูงใจยังทำให้บุคคลหรือผู้เรียนสามารถไปสู่จุดหมายปลายทางที่เขาคาดหวังไว้ และ (ชัยนาถ นาคนูปผา 2529: 54-56) กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจในระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาดำรงใจเรียน หรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถ

จินตนา บิลมาศ และพรณี บุญประกอบ (2549: ออนไลน์) กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่าผู้ที่มีแรงจูงใจจะเป็นผู้ที่ตั้งใจทำงาน เมื่อผลงานมีคุณภาพสูง ทำงานได้สำเร็จอย่างรวดเร็วผลงานมีประโยชน์นำไปใช้ได้ในระยะยาว เห็นความสำคัญและคุณค่าของความสำเร็จของผลงานอย่างดีมากกว่าเห็นความสำคัญของรางวัลจากภายนอก ทั้งนี้ความสำคัญของแรงจูงใจ มีดังนี้

1. มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับความสำเร็จส่วนตัวบุคคล กลุ่มงาน และความสำเร็จทางเศรษฐกิจของประเทศ
2. ทำงานโดยคำนึงถึงผลงานหรือเป้าหมายเป็นศูนย์กลางในการทำงาน
3. ความหวังในความสำเร็จของงาน
4. มีความมานะ บากบั่น อดทน แก้ไขปัญหาและอุปสรรค
5. ผลงานมีคุณภาพสูง
6. มีความสามารถสร้างสภาพแวดล้อมให้อีกผู้นานวยในการทำงานให้สำเร็จ

สรุปได้ว่าความสำคัญของแรงจูงใจหมายถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมต่างๆ อันจะทำให้เข้าไปสู่จุดหมายปลายทางที่คาดหวัง

ประเภทของแรงจูงใจ

สุชา จันทรเอม (2544: 113-115) แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงขับปฐมภูมิ (primary drives) เป็นแรงขับที่เกิดมาพร้อมกับการเกิดของคนไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ มีต้นกำเนิดมาจากความต้องการของร่างกายหรือสภาวะภายในร่างกายบางครั้งเราเรียกแรงขับทางด้านสรีระ (primary drives) ความต้องการทางร่างกายที่นักจิตวิทยาได้ตกลงยอมรับกันโดยทั่วไป ว่าเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดแรงขับชนิดนี้ ได้แก่

1.1 ความหิว (Hunger) เป็นกำลังขับเคลื่อนให้คนและสัตว์มีปฏิกิริยาต่างๆ แต่บางทีคนและสัตว์ที่ไม่หิวก็ยังอยากกินอาหารแปลกๆ หรือเลือกกินอาหารเฉพาะบางอย่างเพื่อชดเชยสารเคมีบางอย่างที่ตนเองขาดไป เช่น หญิงตั้งครรภ์อยากกินดิน กินชอล์ก

1.2 ความกระหาย (thirst) เมื่อร่างกายสูญเสียไปในลักษณะต่างๆ เช่น เหงื่อ ปัสสาวะ น้ำลาย เป็นต้น ทำให้คนรู้สึกคอและปากแห้งเกิดความกระหายน้ำเพื่อที่จะได้น้ำไปช่วยให้ร่างกายมีปริมาณน้ำคงอยู่ในสภาพสมดุล

1.3 ความต้องการทางเพศ (sex) Freud นักจิตวิทยากลุ่มจิตวิเคราะห์ถือเอาความกระตุ้นทางเพศเป็นรากฐานอันสำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์

1.4 ความอบอุ่นและหนาว (warmth and cold) ร่างกายของคนเราต้องการอุณหภูมิที่พอเหมาะแก่ร่างกาย ไม่ร้อนหรือหนาวจนเกินไปเมื่อเกิดมีความร้อนจัดหรือหนาวจัด ทำให้เกิดแรงจูงใจแสวงหาสิ่งที่มาทำให้ร่างกายเกิดความอบอุ่นตามต้องการ เช่น เมื่ออากาศร้อนคนจะมีเหงื่อออก

1.5 ความต้องการหลีกเลี่ยงจากความเจ็บปวด (pain) เพื่อให้ร่างกายดำรงชีวิตอยู่โดยปลอดภัย

1.6 ความต้องการพักผ่อนนอนหลับ (sleep) คนต้องการหลับพักผ่อนเท่ากับความต้องการอาหาร ความง่วง ความเหนื่อยล้า เป็นกำลังขับเคลื่อนอย่างหนึ่งซึ่งจูงใจให้คนทำพฤติกรรมบางอย่างที่นำไปสู่การพักผ่อนและนอนหลับ

1.7 ความต้องการอากาศออกซิเจน (O₂) คนต้องการอากาศออกซิเจนสำหรับหายใจถ้าคนขาดออกซิเจนจะทำให้เสียชีวิต

1.8 ความต้องการขับถ่าย (excretion) การขับถ่ายเอาของโสโครกออกจากร่างกายเป็นสิ่งจำเป็น มิฉะนั้นจะเกิดเป็นพิษภายในร่างกายและไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้

2. แรงขับทุติยภูมิ (secondary drives) เป็นแรงขับที่สลับซับซ้อน โดยทั่วไปเกิดจากการเรียนรู้เป็นส่วนใหญ่อาจเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่าเป็นแรงจูงใจทางสังคม (social motive) หรือแรงขับทางด้านจิตใจ (Psychological Drives) ซึ่งเป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางด้านจิตใจและสังคมเป็นส่วนใหญ่

อารี พันธ์มณี (2535: 181 – 182) กล่าวว่า แรงจูงใจสามารถแบ่งตามลักษณะของการแสดงออกทางพฤติกรรมได้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่กระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเองไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น ความต้องการเรียนเพื่อต้องการความรู้ ทำงานเพราะต้องการความสนุกและความชำนาญ ซึ่งความต้องการหรือความสนใจพิเศษ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของแต่ละบุคคลจะผลักดันให้บุคคลสร้างพฤติกรรมขึ้นซึ่งได้แก่ความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็น ความสนใจ ความรัก ความศรัทธา เป็นต้น

2. การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของหรือเกียรติยศเงินเดือน ปรียญาบัตร ความก้าวหน้า รางวัลคำชมเชย การแข่งขัน การติเตียน ทำให้บุคคลมองเห็นเป้าหมายจึงทำให้บุคคลเกิดความต้องการและแสดงพฤติกรรมมุ่งสู่เป้าหมายนั้น

นาม สงวนทรัพย์ (2535: 85-86) กล่าวว่าแรงจูงใจสามารถแบ่งตามที่มาของแรงจูงใจได้เป็น 3 ประเภทดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีระวิทยา (Physiological Motivation) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้เป็นความต้องการที่จำเป็นทางธรรมชาติของมนุษย์ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร พักผ่อน และปราศจากโรค เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญมากน้อยกว่าแรงจูงใจทางสรีระวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่าแต่จะช่วยคนเราทางด้านจิตใจ ทำให้มีสุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ได้แก่ความอยากรู้อยากเห็นและการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรักและความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (Social Motivation) แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้น ส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคลและเป้าหมายของแรงจูงใจชนิดนี้ มีความสัมพันธ์กับการแสดงพฤติกรรมของบุคคลอื่นที่มีต่อเรา ตัวอย่างของแรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนเรา ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็กจากผลการศึกษาวินิจฉัยพบว่า เด็กที่ได้รับอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระเป็นตัวของตัวเอง ฝึกหัดการช่วยเหลือตัวเองตามวัย จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิต การฝึกให้บุคคลมีความต้องการความสำเร็จ หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงมักเริ่มจากครอบครัวเป็นลำดับแรก

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motives) แรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ความรักจากผู้อื่น เป็นต้น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self – Esteem) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคมซึ่งจะนำมาสู่ความรู้สึกนับถือตนเอง

นอกจากนี้พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544: 121) ได้จำแนกแรงจูงใจออกได้เป็น 3 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (survival motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้คนเราสามารถดำรงชีวิตได้ แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิต เช่น อาหาร น้ำ อากาศ การขับถ่าย ฯลฯ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (social motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ในสังคมอาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่เป็นบุคคล หรือ จากวัตถุที่มองเห็นได้ จับต้องได้ หรือมาจากภาวะทางสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร เป็นต้น

3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (self motives) แรงจูงใจชนิดนี้ค่อนข้างซับซ้อนพอสมควร และเป็นสิ่งผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่การงานหรือความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น

บุญม่น หนาสุวรรณ (2537: 124) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจไว้ 2 อย่าง คือ

1. แรงจูงใจทางสรีระ (Physiological Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือตามสัญชาตญาณที่เกิดขึ้นเองตั้งแต่แรกเกิด บางที่เรียกว่า แรงจูงใจไร้สำนึกมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตซึ่งเกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความเหน็ดเหนื่อย ความต้องการทางเพศ เป็นต้น เมื่อเกิดความต้องการเหล่านี้แล้วก็ทำให้เกิดภาวะขาดความสมดุลของร่างกายซึ่งจะเป็นผลให้เกิดแรงขับ เมื่อแรงขับลดลงร่างกายก็จะกลับเข้าสู่ภาวะสมดุล

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ในภายหลังซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้อื่นหรือสังคม เช่น ความต้องการความรัก ความอบอุ่น การยอมรับ ชื่อเสียงเกียรติยศ ความก้าวหน้า ความสำเร็จในชีวิต ฐานะทางสังคม เป็นต้น จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจทางสังคมนั้นจะเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ ตัวบุคคล กลุ่มบุคคล สถาบันต่างๆ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ค่านิยม ตลอดจนศาสนาและการเมือง

ฮิลการ์ด (มุทิตา คุยเพียภูมิ.2552: 11; อ้างอิงจาก Hilgard. 1983: 119) ได้แยกแรงจูงใจของคนเราออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจที่จะมีชีวิตอยู่ (Survival Motive) หมายถึง ความต้องการทางสรีระ เช่น ต้องการอาหาร ต้องการพักผ่อน ฯลฯ เมื่อความต้องการเหล่านี้ถูกเร้าจะทำให้เกิดแรงขับขึ้นซึ่งแรงขับที่ได้รับการตอบสนองแล้วร่างกายก็จะเกิดความพอใจ แต่ถ้าแรงขับไม่ได้รับการตอบสนองจะทำให้เกิดความเจ็บป่วยและถึงแก่ชีวิตได้ในที่สุด

2. แรงจูงใจในทางสังคม (Social Motives) หมายถึง แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการทางสังคม (Social Needs) มนุษย์มีการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ได้แก่ ความต้องการความรัก (Need for Affection) ความต้องการตำแหน่งในสังคม (Need for Social Status) ความต้องการทางเพศ (Sex Needs) ความต้องการเหล่านี้ทำให้เกิดแรงจูงใจ (Motives) ให้คนเรากระทำพฤติกรรมทางสังคม (Social Behavior)

3. แรงจูงใจในทางอัตตชน (Ego – Integrative Motives) หมายถึง แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการความสำเร็จ (Need for Successfulness) ความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าสนใจ ความต้องการชื่อเสียงเกียรติยศ ความต้องการในการสร้าง และประดิษฐ์เพื่อให้เกิดความรู้สึกนับถือตนเอง (Self- Respect) ซึ่งจะเป็นทางให้บุคคลสามารถหลีกเลี่ยงจากการมีปมด้อย (Inferiority Complex) และความรู้สึกว่าตนไม่มีค่า (Self - Depreciation) หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ตนจะได้มีความรู้สึกที่ตนมีความสามารถ (Sense of Attainment) ส่วนแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ (Satisfying Philosophies of Life) นั้นก็เพื่อบุคคลจะได้เป็นที่นิยม ยกย่องของคนอื่นในสังคมด้วย

ดังนั้นสรุปได้ว่า แรงจูงใจแบ่งได้เป็นแรงจูงใจภายในเป็นสิ่งที่ผลักดันจากภายในตัวบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิดเห็น ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความ

ต้องการ ฯลฯ สิ่งต่างๆ ดังกล่าวมาเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมค่อนข้างถาวร และแรงจูงใจภายนอกเป็นสิ่งที่ผลักดันภายนอกตัวบุคคลที่มากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม อาจจะเป็นการได้รับรางวัล เกียรติยศ ชื่อเสียง คำชม การได้รับการยอมรับ ยกย่อง ฯลฯ แรงจูงใจนี้ไม่คงทนถาวรต่อพฤติกรรม บุคคลจะ แสดงพฤติกรรม เพื่อ ตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าว เฉพาะในกรณีที่ต้องการรางวัล ต้องการ เกียรติ ชื่อเสียง คำชม การยกย่อง การได้รับ การยอมรับ เป็นต้น

ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจและการเลือกอาชีพ

นักจิตวิทยามีความเชื่อเกี่ยวกับแรงจูงใจเป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมต่างๆ กัน และได้อธิบายความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ในทฤษฎีแรงจูงใจดังนี้

ทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Need)

มาสโลว์ (สรวงศ์ โค้วตระกูล. 2544: 161 -162; อ้างอิงจาก Maslow.1970: unpagged) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs Theory) โดยอธิบายว่ามนุษย์จะมีความต้องการจากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการทางด้านสรีระ (Physiological Needs) คือความต้องการพื้นฐานของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ และการพักผ่อน เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการที่จำเป็นสำหรับการมีชีวิตอยู่มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระ อยู่เสมอจะขาดเสียมิได้ถ้าอยู่ในสภาพที่ขาดจะกระตุ้นให้ตนมีกิจกรรม ขวนขวายที่จะสนองความต้องการ

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิการ (Safety and Security Needs) คือความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นอิสระจากความกลัวขู่เข็ญ บังคับจากผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม เป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการประเภทนี้เริ่มตั้งแต่วัยทารกจนถึงกระทั่งวัยชรา ความต้องการที่จะมีงานทำเป็นหลักแหล่งก็เป็นความต้องการเพื่อสวัสดิภาพของผู้ใหญ่อย่างหนึ่ง

3. ความต้องการความรักและส่วนหนึ่งของหมู่ (Love and Belonging Needs) คือมนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาจะให้เป็นที่รักของผู้อื่น และต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ ทราบว่าทุกคนยอมรับตนเป็นสมาชิก คนที่รู้สึกเหงาไม่มีเพื่อน ชีวิตไม่สมบูรณ์ เป็นผู้ที่จะต้องซ่อมความต้องการประเภทนี้ คนที่รู้สึกว่าตนเป็นที่รักและยอมรับของหมู่จะเป็นผู้ที่สมปรารถนาในความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า (Esteem Needs) ความต้องการนี้ประกอบด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ มีความสามารถต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่าและมีเกียรติ ต้องการได้รับความยกย่องนับถือจากผู้อื่น ผู้ที่มีความสมปรารถนาในความ

ต้องการนี้จะเป็น ผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง เป็นคนมีประโยชน์และมีค่าตรงข้ามกับผู้ที่ขาดความ ต้องการประเภทนี้ จะรู้สึกว่าคุณไม่มีความสามารถและมีปมด้อย มองโลกในแง่ร้ายมองโลกในแง่ร้าย

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน (Need for Self Actualization) มาสโลว์ อธิบายความต้องการที่เรียกว่า “Self Actualization” ว่าเป็นความต้องการที่จะรู้ตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตน จะกล้าที่ตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเอง ปราศจากที่จะเป็นคนที่ดีที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถทำได้ทั้งด้านสติปัญญา ทักษะ และอารมณ์ความรู้สึก ยอมรับตนเองทั้งในส่วนเสียของตน ที่สำคัญที่สุดก็คือการมีสติที่ยอมรับว่าตนใช้กลไกในการป้องกันตนเองในการปรับตัว และพยายามที่จะเลิกใช้ เปิดโอกาสให้ตนเองเผชิญกับความจริงของชีวิตเผชิญกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ “ท้าทาย” “น่าตื่นเต้น” และมีความหมาย กระบวนการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน เป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตนเพราะมีน้อยคนที่จะได้ถึงขั้น “Self Actualization” อย่างสมบูรณ์

ส่วนทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแม็คเคลแลนด์ (McClelland's Achievement Motivation Theory)

แม็คเคลแลนด์ (บุญมั่น ธนาสุภาวัฒน์.2537: 132 - 133; อ้างอิงจาก McClelland.1961:121-126) มีความเชื่อว่าความต้องการของคนเป็นผลมาจากการเรียนรู้มากกว่าอย่างอื่น ความต้องการที่เกิดจากการเรียนรู้จึงมีอิทธิพลสูงใจให้คนแสดงหรือประพฤติปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของเขา ความต้องการในชีวิตของแต่ละคนจะแตกต่างกันเนื่องจากความแตกต่างในสิ่งแวดล้อมทั้งครอบครัว ที่ทำงาน ตลอดจนประเพณีวัฒนธรรม แม็คเคลแลนด์ได้กล่าวถึงความต้องการ 3 ประการคือ

1. ความต้องการประสบความสำเร็จ (The Need for Achievement) เป็นความต้องการมีผลงานและบรรลุเป้าหมายที่พึงปรารถนา

1.1 เป็นคนที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะรับภาระหรือความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ไม่ชอบเกี่ยงงาน จะค้นคว้าว่าปัญหาจะถูกแก้ไขโดยวิธีใด

1.2 เป็นคนที่ตั้งเป้าหมายไว้สูงกว่าปกติ และชอบเสี่ยงกับเป้าหมายนั้น

1.3 เป็นคนที่ต้องการให้ผู้อื่นประเมินหรือบอกสิ่งที่เขาทำงานเป็นอย่างไร

2. ความต้องการมิตรสัมพันธ์ (The Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่ส่งเสริมและรักษาสัมพันธภาพอันอบอุ่นเพื่อความเป็นมิตรกับผู้อื่น

2.1 เป็นผู้ที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าต่อการยอมรับและให้ความเชื่อมั่นหรือให้กำลังใจ

2.2 เป็นผู้มีแนวโน้มที่จะปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นตามความปรารถนาและบรรทัดฐานของผู้อื่นได้

2.3 เป็นคนที่มีความใส่ใจในความรู้สึกของผู้อื่นอย่างจริงจัง

3. ความต้องการอำนาจ (The Need for Power) เป็นความต้องการที่จะมีอิทธิพลและครอบงำผู้อื่น บุคคลที่มีความต้องการอำนาจสูง มีลักษณะดังนี้

3.1 มีความปรารถนาที่จะมีอิทธิพลต่อผู้อื่นโดยตรง

3.2 มีความปรารถนาที่จะมีกิจกรรมในการควบคุมเหนือผู้อื่น

3.3 มีความสนใจในการรักษาสัมพันธภาพในการเป็นผู้นำ ผู้ตาม

นอกจากนี้ทฤษฎีความคาดหวัง (The Expectancy Theory)

วรูม (มานพ สวามีชัย. ม.ป.ป.: 127-128; อ้างอิงจาก Vroom. 1964) เป็นนักจิตวิทยาในกลุ่มพฤติกรรมนิยม เขาได้สร้างทฤษฎีการจูงใจที่เรียกว่า ทฤษฎีความคาดหวังขึ้นมาจากสมมติฐาน 4 ประการ กล่าวคือ ก่อนที่มนุษย์เราจะทำงานอะไรสักอย่างนั้นจะต้องถามคำถามดังต่อไปนี้ก่อนเสมอ คือ

1. งานนั้นๆ เราสามารถทำได้หรือไม่ ถ้าคำตอบว่าไม่ คือ ไม่สามารถทำงานนั้นได้ อาจจะไม่อยู่ในวิสัยที่จะทำได้ เช่น ยากเกินไป ความสามารถไม่พอ เป็นต้น มนุษย์ก็จะไม่คิดที่จะทำงานนั้น แต่ถ้าคำตอบบอกว่าทำได้ ก็จะต้องถามคำถามที่สองต่อไป

2. สามารถทำงานนั้นได้ดีหรือไม่ ถ้าคำตอบว่า ทำได้แต่ทำได้ไม่ดี มนุษย์ก็จะไม่สนใจที่จะทำงานนั้นต่อไปเพราะรู้อยู่แล้วว่าทำไม่ได้ดี ก็ไม่รู้เหมือนกันว่าจะทำไปทำไม มนุษย์ก็จะหยุด ไม่คิดทำงานนั้น แต่ถ้าคำตอบบอกว่าสามารถทำได้ดี ก็จะถามคำถามต่อไปว่า

3. แล้วจะได้อะไรตอบแทน สิ่งตอบแทนนั้นคุ้มหรือไม่ ถ้าคำตอบบอกว่าสิ่งที่ได้มานั้นไม่คุ้ม มนุษย์ก็จะเลิกคิดที่จะทำงานนั้น เพราะผลที่ได้ไม่คุ้มก็ไม่ควรทำ แต่ถ้าคำตอบบอกว่า คุ้ม ก็ จะถามคำถามสุดท้าย

4. สิ่งตอบแทนนั้น ฉันต้องการหรือไม่ ถึงแม้ว่าสิ่งตอบแทนหรือค่าตอบแทนจากผลงานนั้นจะคุ้ม แต่ถ้าฉันไม่ต้องการ ฉันก็จะไม่ทำงานนั้น ถ้าคำตอบบอกว่าฉันต้องการ มนุษย์ก็จะลงมือทำงานนั้น

อารี พันธมณี (2542: 183 – 186) ได้กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีความต้องการความสุขส่วนตัว (Hedonistic Theory) มูลเหตุสำคัญของมนุษย์ที่ทำให้เกิดแรงจูงใจก็เพราะมนุษย์ต้องการหาความสุขส่วนตัวและพยายามหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด ทฤษฎีแรงจูงใจที่เกี่ยวกับความต้องการความสุขส่วนตัวนี้อาจกล่าวได้ว่า บุคคลทุกคนมีความต้องการ แสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุขนี้จึงเป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าที่ทำให้บุคคลได้มีการกระทำหรือพฤติกรรมต่างๆออกมา แต่ลักษณะการแสดงออกของพฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้นมีการแสดงออกมาแตกต่างกัน บางคนมีการแสดงออกถึงความสุขของตนโดยการสร้างความดีต่อผู้อื่น ลักษณะการแสวงหาความสุขส่วนตัวนี้ยังมีการแสดงออกในลักษณะของความรู้สึกเจ็บปวดด้วย

2. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctive Theory) สัญชาตญาณเป็นสิ่งที่ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นจะต้องมีการเรียนรู้ เช่น

เมื่อแรกคลอด ทารกสามารถตอบสนองต่ออาหาร น้ำ ความรู้สึกร้อน-หนาว เป็นต้น ลักษณะของ สัญชาตญาณซึ่งเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดนี้ จึงเป็นปฏิกิริยาที่มีผลต่อแรงจูงใจให้บุคคลได้กระทำ พฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งลักษณะของสัญชาตญาณมีหลายประเภท คือ

2.1 สัญชาตญาณเกี่ยวกับการดำรงชีวิต

2.2 สัญชาตญาณเกี่ยวกับความตาย

2.3 สัญชาตญาณทางสังคม

3. ทฤษฎีการมีเหตุผล (Cognitive Theory) ทฤษฎีที่มีความเชื่อในเรื่องเกี่ยวกับ ความสามารถของบุคคลในการมีเหตุผลที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ เพราะบุคคลทุกคนมักจะมี ความตั้งใจจริง และมีความปรารถนาที่จะกระทำพฤติกรรมใดต่าง ๆ ด้วยความจริงใจนอกจากนั้น ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าบุคคลมีอิสระที่จะกระทำพฤติกรรมได้อย่างมีเหตุผล สามารถตัดสินใจต่อการ กระทำต่าง ๆ ได้ มีความรู้ว่าจะต้องทำอะไร ปรารถนาสิ่งใดและควรจะต้องตัดสินใจออกมาใน ลักษณะใด

4. ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theories) โดยปกติแล้วพฤติกรรมและการกระทำต่าง ๆ ของ บุคคลนั้นๆ จะมีส่วนที่สัมพันธ์กับแรงขับภายในของแต่ละบุคคล แรงขับนั้นเป็นภาวะความตึง เครียดทางร่างกายเป็นตัวกลางที่ทำให้ร่างกายได้มีการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อขจัดความเครียด นั้นออกไป แรงขับจึงมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะคือ แรงขับภายในร่างกายหรือแรงขับปฐมภูมิ เป็น แรงขับที่เกิดจากความต้องการของร่างกายและแรงขับภายนอกหรือแรงขับทุติยภูมิ เป็นแรงขับที่ เกิดจากความต้องการทางด้าน สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะมีผลทำให้บุคคล มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์และการเรียนรู้ที่สะสมไว้ในแต่ ละบุคคล

นอกจากนี้แรงขับสามารถที่จะทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจตามระบบชีววิทยา (Classification of Biological Drives) ซึ่งจำแนกได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. แรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิต (Vegetative Drives)

2. แรงขับฉุกเฉิน (Emergency Drives)

3. แรงขับเพื่อการสืบพันธุ์ (Reproductive Drives)

4. แรงขับเพื่อการศึกษา (Educational Drives)

สรุปได้ว่าแนวคิดและทฤษฎีแรงจูงใจแต่ละทฤษฎีนั้นจัดได้ว่าเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อ พฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลทั้งสิ้น เพื่อสนองความต้องการเพื่อให้ไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ การเลือกอาชีพเกิดจากการที่บุคคลหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพ โดยจะเลือกอาชีพที่ดีที่สุด และสนองความต้องการของตนเองมากที่สุด โดยเน้นความสำคัญของการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงใน เรื่องความสามารถ ความถนัด ลักษณะนิสัย จุดเด่น จุดด้อยเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลทางด้าน อาชีพ ทฤษฎีและแนวคิดการเลือกอาชีพที่สำคัญมีดังนี้ (พจมาศ กาญจนสุนทร.2547: 25; อ้างอิง จาก ปัญญา สังข์ภิรมย์. 2529: 25)

กินซ์เบิร์ก (สุวิทย์ ทวีทรัพย์. 2544:26 – 28; อ้างอิงจาก Ginzberg. 1974: 15-17) กล่าวว่า การเลือกอาชีพเป็นกระบวนการตั้งแต่เกิดจนตายไม่ใช่การตัดสินใจเพียงครั้งเดียว แต่เป็นการตัดสินใจที่เป็นลำดับติดต่อกันไปแต่ละขั้นของกระบวนการมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการของอายุของแต่ละบุคคล ซึ่งการเวลาเหล่านี้จะไม่หวนย้อนกลับหลังไปอีก ดังนั้นเมื่อตัดสินใจแล้วจะหันกลับหลังไม่ได้และจะจบลงด้วยการประนีประนอมระหว่างความสนใจ ความต้องการของตนเองกับความ เป็นจริงในโลกดังนั้นความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเลือกอาชีพตามทฤษฎีนี้จึงมี 3 ประการ คือ

1. การเลือกอาชีพเป็นกระบวนการ (process)
2. กระบวนการเลือกอาชีพจะย้อนกลับหลังไม่ได้ (irreversible)
3. การเลือกอาชีพจะมีการประนีประนอม (compromise) ขึ้นตอนสุดท้ายระหว่าง

ความสามารถ ความสนใจ และความเป็นจริงของสภาพแวดล้อม นอกจากนี้ช่วงการตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคล แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

3.1 ระยะของความคิดฝัน (fantasy period) อยู่ในช่วงอายุก่อน 11 ปี การเลือกอาชีพในระยะนี้เป็นการเลือกตามที่ตนเองต้องการเพียงด้านเดียว ผู้เรียนจะคิดเกี่ยวกับอาชีพในรูปของความต้องการที่จะเป็นเมื่อตนเองเป็นผู้ใหญ่ ในระยะนี้ผู้เรียนยังไม่มีความสามารถในการประเมินขีดความสามารถของตนเอง ยังไม่คำนึงถึงโอกาสที่จะเป็นไปได้และขอบเขตความเป็นจริงและข้อจำกัดต่างๆ แต่เป็นการเลือกที่ได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม ระยะนี้เป็นระยะแรกที่เกิดทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับงาน

3.2 ระยะที่ยังไม่ตกลงใจเลือกอาชีพที่แน่นอน (tentative period) อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 11 ปี ถึง 17 ปี เป็นระยะที่ผู้เรียนเริ่มเรียนรู้กว้างไกลมากขึ้น ผู้เรียนจะเริ่มรู้สึกและเกิดการยอมรับว่าชอบที่จะทำได้ดีในกิจกรรมบางประเภทเป็นการเริ่มตระหนักถึงความต้องการในการตัดสินใจเลือกอาชีพในอนาคต การพิจารณาเลือกอาชีพในระยะนี้ยังเป็นไปในลักษณะตอบสนองความพึงพอใจในอนาคตมากกว่าในปัจจุบัน และได้คำนึงถึงองค์ประกอบอื่นๆ ที่จำเป็นและข้อจำกัดในอาชีพนั้นๆ ในระยะนี้สามารถแบ่งเป็นขั้นย่อยๆ ได้ 4 ขั้น คือ

3.2.1 การเลือกอาชีพโดยคำนึงถึงความสนใจ (interest stage) อยู่ในช่วงระหว่าง 11 ถึง 12 ปี ผู้เรียนพิจารณาวางแผนการเลือกอาชีพจากความสนใจของตนเองโดยไม่คำนึงถึงความสามารถของตนเอง และส่วนมากจะสัมพันธ์กับความต้องการหรือจินตนาการในระยะความคิดฝัน (fantasy period)

3.2.2 การเลือกอาชีพโดยคำนึงถึงความสามารถของตนเอง (capacity stage) อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 13 ถึง 14 ปี ผู้เรียนจะเริ่มประเมินความสามารถของตนเอง และพิจารณาเลือกอาชีพโดยใช้ความสนใจและความสามารถของตนเองเป็นหลักในการพิจารณา

3.2.3 การเลือกอาชีพโดยพิจารณาจากค่านิยม (value stage) อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 15 ถึง 16 ปี การเลือกอาชีพในระยะนี้จะเป็นการพิจารณาจากค่านิยมของผู้เรียน โดยจะเริ่มสังเกตว่าอะไรเป็นสิ่งที่สำคัญที่ตนเองต้องการในชีวิต

3.2.4 ระยะการเปลี่ยนแปลง (transition stage) เป็นช่วงสุดท้ายของระยะนี้ โดยทั่วไปผู้เรียนจะเริ่มสุขุมขึ้น และพิจารณาสิ่งต่างๆ จากข้อเท็จจริงและตัดสินใจได้ถูกต้อง เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงโครงสร้างของเศรษฐกิจและสังคม ความสนใจ ความสามารถ และ ค่านิยมของตนเอง คนตระหนักได้ว่าการตัดสินใจจะเป็นผลต่อเนื่องไปในอนาคตด้วย ซึ่งในที่สุดคน เริ่มจัดระบบความคิดเกี่ยวกับเรื่องอาชีพ ความสามารถทางอาชีพและคุณค่าของอาชีพให้มีความ เหมาะสมกับตนเองและบทบาทเพศของตนได้

3.3 ความเป็นจริง (realistic period) อยู่ในช่วงอายุ 17 ปี จนถึงวัยผู้ใหญ่ในระยะ นี้บุคคลจะพิจารณาเลือกอาชีพ โดยการพิจารณาตนเองและพิจารณาอาชีพประกอบกันตามสภาพ ความเป็นจริงและข้อจำกัดต่างๆ เช่น โอกาสที่จะเตรียมการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพนั้นๆ การเลือก อาชีพในระยะนี้จึงมีใช้การเพื่อฝึกอีกต่อไปแต่เป็นการผสมผสานอ้อมๆระหว่างความต้องการ ความสนใจ ความถนัด ความสามารถและค่านิยมของตนเองกับโอกาสที่จะเป็นไปได้ในสภาพการณ์ จริง ระยะนี้แบ่งเป็นขั้นต่างๆ ได้ดังนี้

3.3.1 ระยะของการสำรวจอาชีพ (exploration stage) บุคคลจะสำรวจอาชีพต่างๆ ว่าอาชีพใดจะเหมาะสมกับเขาโดยคำนึงถึงความสนใจและค่านิยมของตนเอง เพื่อพยายามที่จะ ตัดสินใจให้สอดคล้องกับความเป็นจริงมากขึ้น เช่น ลองเลือกเรียนวิชาต่างๆ หรือหาประสบการณ์ใน การทำงาน

3.3.2 ระยะการรวมตัวของความคิดจะเลือกอาชีพ (crystallization stage) อยู่ ในช่วงอายุประมาณ 20 ปีขึ้นไป ขั้นนี้บุคคลพร้อมที่จะเลือกอาชีพ เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวข้องในด้าน ต่างๆ มีความชัดเจน เกิดการยอมรับในสภาพของตนเองและได้คำนึงถึงจุดประสงค์ของอาชีพที่ตนจะ เลือก เป็นการตัดสินใจขั้นสุดท้ายก่อนที่จะเตรียมตัวฝึกฝนหาความรู้และประสบการณ์ในอาชีพที่ ตนเองเลือก

3.3.3 ระยะการเลือกอาชีพที่เฉพาะเจาะจงและหาความชำนาญ (specification stage) เป็นการตัดสินใจที่เฉพาะเจาะจงอาชีพลงไปและเริ่มวางแผนที่จะเลือกอาชีพใดอาชีพหนึ่ง มิใช่เป็นเพียงการตกลงใจกว้างๆว่าจะประกอบอาชีพด้านใดเท่านั้น ในระยะนี้บุคคลจะหาความรู้ เพิ่มเติมและฝึกฝนประสบการณ์เฉพาะอาชีพด้านใดด้านหนึ่งเพิ่มเติม เป็นการหาความรู้เพื่อเตรียม เลือกอาชีพใหม่ต่อไป

ดังนั้น ทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพของกินซ์เบิร์ก จึงเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงกระบวนการ พัฒนาการด้านอาชีพที่เป็นไปอย่างต่อเนื่องตามช่วงของชีวิตโดยที่การเลือก อาชีพของบุคคลได้ คำนึงถึงอาชีพที่สามารถตอบสนองความต้องการความสามารถ ความสนใจค่านิยมของตนเองให้ มากที่สุด อีกทั้งการพิจารณาข้อจำกัดต่าง ๆ ในอาชีพตาม สภาพความเป็นจริงและโลกของงานอีก ด้วย ฉะนั้นสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ของบิดา-มารดาซึ่งประกอบด้วย ระดับอาชีพของ บิดา-มารดา ระดับการศึกษาของบิดา- มารดาและระดับรายได้ของบิดา-มารดา เป็นสภาพแวดล้อม ที่มีผลกระทบต่อความสนใจในอาชีพตลอดจนโอกาสและข้อจำกัดในอาชีพของนักเรียนด้วย

นอกจากนี้ นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2532: 76) ได้อธิบายว่า การตัดสินใจที่ถูกต้องนั้น หมายความว่า การตัดสินใจเข้าสู่อาชีพที่ตรงกับความต้องการ ความถนัด และความสนใจของเขา เมื่อบุคคลสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง เขาย่อมจะมีความสุขในการทำงานมากกว่า และโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในอาชีพย่อมจะสูงขึ้นตามไปด้วย การที่บุคคลจะมีการตัดสินใจที่ถูกต้องนั้นหาใช้สิ่งที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ การตัดสินใจ เรื่องงานอาชีพที่จะประกอบในอนาคตเป็นเรื่องที่ต้องทออย่างรอบคอบ และระมัดระวัง เพราะผลของการตัดสินใจของเขาเกี่ยวโยงไปถึงความสุขหรือความทุกข์ในการประกอบ อาชีพในอนาคตบุคคลจึงจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่ได้รับการฝึกฝนมาทำหน้าที่ช่วยเหลือให้เขาได้เข้าใจตนเอง และโลกของงานอาชีพ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาเลือกอาชีพที่ดีที่สุดสำหรับชีวิตของเขา

นอกจากนี้ ซูเปอร์ (มุทิตา คุยเพียภูมิ 2552: 20-22; อ้างอิงจาก Super.1969: 456 - 461) ได้เสนอทฤษฎี พัฒนาการทางอาชีพ (theory of vocational development) ซึ่งมีหลักการที่สำคัญ 10 ประการ ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (individual differences) เป็นหลักสำคัญทั้งด้านที่เกี่ยวกับการศึกษาและจิตวิทยาทางอาชีพ เพราะบุคคลย่อมแตกต่างกันทั้งในด้านความสามารถ ความสนใจและบุคลิกลักษณะ ดังนั้น การเลือกอาชีพของบุคคลย่อมแตกต่างกันระหว่างบุคคลด้วยความสามารถหลายๆ อย่างในตัวบุคคล (multipotentiality) บุคคลแต่ละคนมีขีดความสามารถประจำตัวของแต่ละบุคคลที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในงานอย่างใดอย่างหนึ่ง การที่จะนำเอาคนหนึ่งไปเปรียบเทียบกับคนหนึ่งนั้นไม่ได้ ทุกคนจะมีความสามารถเฉพาะตัว ซึ่งแต่ละคนย่อมแตกต่างกัน
2. รูปแบบความสามารถในอาชีพ (occupational ability patterns) อาชีพแต่ละอาชีพจะมีรูปแบบของความสามารถเฉพาะของแต่ละอาชีพ เช่น ความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกลักษณะนั้นคือ อาชีพหนึ่งๆ ก็ต้องการบุคคลที่มีความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกลักษณะต่างไปจากอีกอาชีพหนึ่ง
3. การเลียนแบบและบทบาทของรูปแบบ (identification and role of models) บุคคลส่วนมากจะเลียนแบบบิดามารดา หรือบุคคลอื่นในด้านการประกอบอาชีพ เด็กวัยรุ่นจะสนใจอาชีพโดยการเลียนแบบจากอาชีพผู้ใหญ่ ดังนั้น ผู้ใหญ่จึงควรเป็นรูปแบบที่ดีให้แก่เด็ก
4. ความต่อเนื่องของการตัดสินใจ (continuity of adjustment) การที่บุคคลจะเลือกอาชีพอะไรนั้น การตัดสินใจเลือกจะต้องจัดให้เป็นกระบวนการต่อเนื่องกัน (continuous process) ทั้งนี้เนื่องจากสถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่บุคคลอาศัยอยู่ทำงานอยู่รวมทั้งอัตมโนทัศน์ (self – concept) ของตนเองย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและประสบการณ์ ดังนั้น การเลือกและการตัดสินใจก็ต้องเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันไป
5. ช่วงชีวิต (life stage) กระบวนการเลือกอาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่องตามช่วงชีวิตของบุคคล ซึ่งแบ่งออกเป็นขั้นๆ ดังต่อไปนี้

5.1 ขั้นตอนการเจริญเติบโต (growth stage) ขั้นของการเจริญเติบโตเริ่มตั้งแต่เกิดจนถึงอายุ 14 ปี

5.2 ขั้นตอนการสำรวจ (exploration stage) ขั้นของการสำรวจระหว่างอายุ 15 – 24 ปี เป็นช่วงที่บุคคลพยายามทำความเข้าใจตนเอง ทดลองบทบาทผู้ใหญ่ เช่น การเลือกคู่ การเลือกอาชีพ และการเลือกหาตำแหน่งในสังคม

5.3 การสร้างฐานะ (establishment) ขั้นตอนของการสร้างฐานะระหว่างอายุ 25 – 44 ปี เป็นช่วงที่บุคคลคิดมีครอบครัว มีบทบาทในสังคม มีอาชีพแน่นอน มีงานทำมั่นคงและบ้านอาศัย

5.4 ขั้นตอนการรักษา (maintenance stage) ขั้นของชีวิตที่มั่นคงระหว่างอายุ 25 – 44 ปี เป็นช่วงที่เห็นความสำคัญของครอบครัว พยายามที่จะมีหน้ามีตา หาความก้าวหน้าในการทำงาน

5.5 ขั้นตอนความเสื่อม (decadent stage) ขั้นของความเสื่อม ตั้งแต่อายุ 65 ปี ขึ้นไป เป็นช่วงที่ทำงานน้อยลง มีความรับผิดชอบและบทบาทในสังคมน้อย

6. แบบแผนของอาชีพ (career patterns) เป็นต้นว่า ระดับของอาชีพความมั่นคงในการประกอบอาชีพ องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแบบแผนของอาชีพของบุคคลคือระดับของสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัว ความสามารถทางสติปัญญา บุคลิกภาพและโอกาสที่เขาได้รับ ตลอดจนการปรับตัวในอาชีพ

7. การพัฒนาอาชีพควรได้รับการแนะแนวทาง (development can be guided) การพัฒนาอาชีพในทุกช่วงชีวิตของบุคคล ควรได้รับการแนะนำอย่างเหมาะสม และเปิดโอกาสให้ได้ทดลองฝึกฝนด้วยตนเองตามสมควร เพื่อให้เกิดการพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมกับบุคคลนั้น

8. การพัฒนาอาชีพเป็นผลของกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม (development : the result of interaction) สิ่งแวดล้อมในชีวิตของบุคคล เป็นต้นว่า การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว การศึกษาจากโรงเรียน โดยบุคคลจะนำข้อมูลเหล่านี้มาประเมินและพัฒนาเป็นข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ และทดลองวางแผนเกี่ยวกับอาชีพที่ตนสนใจหรือมีความถนัดนั้น อันจะเป็นส่งเสริมการพัฒนาความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง (self – concept) ทำให้เกิดความเข้าใจและรู้จักประเมินความถนัดความสนใจ และความสามารถของตนเอง ซึ่งจะช่วยให้บุคคลรวมรวมความต้องการด้านต่างๆ ของตนกับโอกาสที่จะเป็นไปได้จริง

9. ความไม่คงที่ของแบบแผนอาชีพ (the dynamic of career patterns) แบบแผนของอาชีพขึ้นอยู่กับระดับสังคม เศรษฐกิจของบิดามารดา สติปัญญา ความสามารถ และความสนใจของบุคคลตามช่วงชีวิต ระหว่างขั้นของการเจริญเติบโต (growth stage) และระยะต้นของการสำรวจตนเองและอาชีพ (exploration stage) บุคคลจะเริ่มมีความเข้าใจเพียงเล็กน้อยในกระบวนการพัฒนาอาชีพและช่วงหลังของขั้นของการสำรวจตนเองและอาชีพ (late exploration stage) จะพัฒนามาถึงขั้นของการวางรากฐาน (establishment stage) และขั้นของการสร้างความมั่นคงในชีวิต(maintenance stage)

10. ความพึงพอใจในงานขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล สถานะ และบทบาทของบุคคล(job satisfaction : individual differences, status and role) บุคคลจะเกิดความพึงพอใจในงาน ถ้างานนั้นสอดคล้องกับชีวิตความสามารถและบุคคลได้มีสถานะและบทบาทในงานนั้นตามที่เขาต้องการ ระดับความพอใจขึ้นอยู่กับระดับของการพัฒนาความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง (self – concept) ของบุคคล งาน คือ วิถีทางของชีวิต (work is a way of life) การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จและมีความพึงพอใจในงานและวิถีชีวิตของตนเองนั้น ขึ้นกับการที่บุคคลนั้นได้ทำงานตรงกับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ และค่านิยมของตนเอง

ส่วนโร (ปาริชาติ พรหมสุวรรณ. 2538: 30; อ้างอิงจาก Roe. 1964: 402) ได้พัฒนาทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ (Roe's Theory of Vocational Choice) โดยมีแนวความคิด ดังนี้คือ

1. บุคคลจะเลือกอาชีพให้เหมาะกับบุคลิกภาพ และสนองความต้องการของตน
2. ประสบการณ์ในวัยเด็กที่ได้จากการอบรมเลี้ยงดู มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ ทฤษฎีนี้ได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีการจูงใจ โดยมีแนวคิดว่าความต้องการของบุคคลจะทำให้เกิดแรงผลักดันต่อการกระทำต่าง ๆ ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าคนเราเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการต่าง ๆ ของตน เช่น ความต้องการเป็นที่ยอมรับนับถือ ความต้องการตำแหน่ง ความต้องการความมั่นคง ความต้องการทางเศรษฐกิจ ตลอดจนความต้องการอิสรภาพ ซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันกับทฤษฎีขั้นตอนแห่งความต้องการ (hierarchy of needs) ของมาสโลว์ (Maslow) กล่าวคือ ความต้องการขั้นต่างๆ ของบุคคล จะได้รับการตอบสนองหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา หรือผู้ปกครองของบุคคลนั้นซึ่งจะก่อให้เกิดบุคลิกภาพ และบุคลิกภาพนี้จะมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของบุคคลโดยบุคคลจะเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพและสนองความต้องการของตน นอกจากนี้ โบร์ลิน และ กายส์เบอร์ก (Brolin and Gysberg. 1979: 260) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพเป็นช่วงสำคัญของการพัฒนาทางอาชีพ ซึ่งจำเป็นต้องช่วยส่งเสริมให้บุคคลได้รู้จักตนเอง ได้พัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ได้พัฒนาทัศนคติที่ดีในเรื่องอาชีพ เริ่มที่จะมองเห็นคุณสมบัติของตนเองในการทำงานให้รู้ความแตกต่างและข้อกำหนดในงานแต่ละชนิดและได้รู้ถึงคุณสมบัติที่จำเป็นเพื่อความสำเร็จในการทำงาน

จอห์น แอล ฮอลแลนด์ (John L. Holland) เป็นผู้สร้าง "แบบสำรวจความพอใจในอาชีพ" (The Vocational Preference Inventory) ได้สร้าง "ทฤษฎีการเลือกอาชีพ" ขึ้นโดยมีความคิดพื้นฐาน 4 ประการ (ปาริชาติ พรหมสุวรรณ. 2538: 29; อ้างอิงจาก Holland. 1966: 2 - 4) ดังนี้

1. บุคลิกภาพของบุคคลทั่วไปแบ่งได้เป็น 6 ลักษณะตามความสนใจอาชีพประเภทต่าง ๆ ต่อไปนี้คือ งานช่างฝีมือและกลางแจ้ง งานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี งานบริการการศึกษาและสังคม งานสำนักงานและเสมียน งานจัดการและค้าขาย งานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม บุคลิกภาพแต่ละลักษณะเป็นผลจากการปะทะสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมต่าง ๆ กับแรงผลักดันส่วนบุคคลซึ่งประกอบด้วยศักดิ์ตระกูล บิดามารดา ระดับชั้นทางสังคม และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ประสบการณ์เหล่านี้จะก่อให้เกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ และความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบนี้จะ

กลายเป็นความสนใจ และจากความสนใจจะนำไปสู่ความสามารถเฉพาะ ทำให้อุทิศความสนใจและความสามารถเฉพาะจะกำหนดให้บุคคลคิด รับรู้ และแสดงเอกลักษณ์ของตน

2. สิ่งแวดล้อมของบุคคลก็แบ่งได้เป็น 6 อย่างตามความสนใจอาชีพประเภทต่าง ๆ ข้างต้นเช่นเดียวกัน สิ่งแวดล้อมแต่ละอย่างนี้ถูกรอบำโดยบุคลิกภาพ และเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงปัญหาและความกดดันบางประการ และโดยเหตุที่บุคลิกภาพต่างกัน ทำให้ความสนใจและความถนัดต่างกันด้วย บุคคลจึงมีแนวโน้มจะหันเข้าหาบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตน ดังนั้น บุคคลในกลุ่มเดียวกันจึงมักจะมีอะไร ๆ คล้าย ๆ กัน

3. บุคคลจะค้นหาสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้เขาได้ฝึกทักษะและใช้ความสามารถของเขา ทั้งยังเปิดโอกาสให้เขาได้แสดงทัศนคติ ค่านิยม และบทบาทของเขา

4. พฤติกรรมของบุคคลถูกกำหนดโดยบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อม ด้วยเหตุนี้ เมื่อเราทราบบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมบุคคลก็จะทำให้เราทราบถึง ผลที่จะติดตามมาด้วย ซึ่งได้แก่การเลือกอาชีพ การเปลี่ยนงาน ความสำเร็จในอาชีพ ความสามารถเฉพาะ พฤติกรรมทางการศึกษาและสังคม

นอกจากความคิดพื้นฐาน 4 ประการข้างต้นแล้ว ฮอลแลนด์ยังมีแนวคิดปลีกย่อยเพิ่มเติมอีก 4 ประการ (เปรมชัย สโรบล. 2542: 24-25; อ้างอิงจาก Holland. 1966 : 53) ดังนี้

1. ความสอดคล้องต้องการ (Consistency) บุคลิกภาพบางลักษณะมีความสอดคล้องต้องการ เช่น บุคลิกภาพของผู้มีความสนใจอาชีพประเภทงานช่างฝีมือและกลางแจ้งกับบุคลิกภาพของผู้มีความสนใจอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคนิค หรือบุคลิกภาพของผู้มีความสนใจอาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียนกับบุคลิกภาพของผู้มีความสนใจอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรี และวรรณกรรม

2. ความแตกต่างกัน (Differentiation) โดยปกติ บุคคลจะมีบุคลิกภาพเด่นชัดอยู่ลักษณะหนึ่ง แม้จะมีบุคลิกลักษณะอื่น ๆ ปะปนอยู่บ้าง แต่บางคนอาจจะมีบุคลิกภาพลักษณะต่าง ๆ อยู่ในระดับใกล้เคียงกันจนยากต่อการชี้ชัดลงไปว่า บุคคลนั้นมีบุคลิกภาพลักษณะใด

3. ความเหมาะสมกัน (Congruence) บุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมต้องมีความเหมาะสมกัน เช่น สิ่งแวดล้อมของผู้มีความสนใจประเภทงานช่างฝีมือและกลางแจ้ง ย่อมเหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้มีความสนใจอาชีพประเภทนี้มากกว่าบุคลิกภาพของผู้มีความสนใจประเภทอื่น

4. การคาดคะเน (Calculus) โดยเหตุที่บุคลิกภาพแต่ละลักษณะและสิ่งแวดล้อมแต่ละอย่างมิได้แยกจากกันโดยเด็ดขาด และต่างก็มีความสัมพันธ์ภายในกันอยู่ ดังนั้นเมื่อบุคคลมีบุคลิกภาพลักษณะหนึ่งก็ทำให้สามารถคาดคะเนถึงบุคลิกภาพลักษณะอื่นได้

สรุปได้ว่า แนวคิด/ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกอาชีพมีอยู่หลายแบบ การเลือกอาชีพขึ้นอยู่กับความต้องการของบุคคลเพื่อสนองความต้องการต่าง ๆ ของตนเอง บุคคลควรพิจารณาบุคลิกภาพของตนและพิจารณาลักษณะงานเพื่อให้เหมาะสมกับตนเอง และได้พัฒนาตนให้นำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต

องค์ประกอบของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ

ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ

อารี พันธุ์ณี (2535: 78) กล่าวว่า ความถนัดทางการเรียนเป็นปัจจัยอันสำคัญยิ่งที่จะช่วยชี้แนวทางของบุคคลในการที่จะเลือกเรียนวิชาหรืออาชีพที่ตนถนัดทำให้บุคคลได้ฝึกฝน และเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิตได้ดีกว่าการเคี่ยวเข็ญให้เรียนในทางที่ตนไม่ถนัด ฉะนั้นบุคคลจะมีความสุขและประสบความสำเร็จในชีวิตถ้าเขาได้เลือกประกอบอาชีพตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถของเขา เพราะความถนัด ความสนใจของบุคคล จะช่วยให้เกิดการพัฒนาทักษะในอาชีพ ความสนใจและความถนัดเป็นแรงจูงใจที่สำคัญและมีความสัมพันธ์อย่างมากต่อการเลือกอาชีพของคน ความสนใจของคนมีกาเปลี่ยนแปลงไปตามวัย แต่เมื่ออายุเกิน 16 ปีขึ้นไป ความสนใจในการเลือกอาชีพเปลี่ยนแปลงน้อยมากและสันติพงษ์ เจริญศรี (2543: 36) กล่าวว่า ความถนัด หมายถึง สมรรถวิสัยและทิศทางแห่งความมกงามของสมองหรือขีดระดับความสามารถขั้นสูงสุดของบุคคลที่เขาอาจมีได้ต่อการเรียนรู้ และการฝึกฝนในวิทยาการ และทักษะต่าง ๆ ถ้าหากเขาได้รับการสอนการฝึกและประสบการณ์ที่เหมาะสมเขาก็จะประสบผลสำเร็จความถนัดเป็นการพยากรณ์ความสำเร็จของผู้เรียน และเป็นความสามารถเฉพาะตัวบุคคลที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ดังเช่นพรสวรรค์ที่พระเจ้าประทานมาให้ บางคนถนัดคำนวณก็เรียนคณิตศาสตร์ได้เร็วบางคนถนัดดนตรีก็เรียนดนตรีได้เร็ว แต่องค์ประกอบที่สำคัญของความถนัดคือความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนเนื่องจากสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มาก

ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติ (Aptitude) ความชอบที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่บุคคลมีจิตใจผูกพันและจดจ่อ ทำให้บุคคลเอาใจใส่และกระทำการจนบรรลุถึงความมุ่งหมายนั้น (สุชา จันทรเอม. 2544: 74)

กู๊ด (Good. 1973: 311) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความสนใจเป็นความรู้สึกชอบของคนเราที่แสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกนี้อาจจะมีชั่วขณะหนึ่งหรืออาจมีถาวรก็ได้ขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของบุคคลนั้นโดยมีอิทธิพลมาจากประสบการณ์ของตนเอง

สุชา จันทรเอม (2544: 75) ได้กล่าวถึงอิทธิพลที่สร้างความสนใจไว้ว่าเด็กมีความสนใจเพิ่มขึ้นตามอายุ เด็กมีการพัฒนาการมากขึ้น ความสนใจก็เพิ่มขึ้น เช่นเดียวกัน ดังนั้นความสนใจของเด็กจึงขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

1. ความสามารถ ถ้าเด็กไม่มีพัฒนาการทางร่างกายดีพอ เด็กก็จะยังไม่สนใจการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ถ้าเด็กยังใช้เท้าไม่คล่อง เด็กก็จะยังไม่สนใจการเล่นฟุตบอลจนกว่าเด็กจะใช้เท้าคล่อง เป็นต้น

2. การศึกษา เด็กได้รับการศึกษาอบรมเพียงใด เด็กก็จะสนใจทางนั้นธรรมชาติของเด็กนั้นตั้งอยู่แล้ว ครูสามารถจะสร้างเด็กให้สนใจเรื่องใด ๆ ก็ได้ เช่น เด็กสอบวิชาประวัติศาสตร์ได้คะแนนดีก็สนใจในวิชาประวัติศาสตร์ เป็นต้น

3. ความถนัดตามธรรมชาติ เด็กจะมีความสนใจในสิ่งที่ตนมีความถนัดตามธรรมชาติเช่น ถนัดวาดรูปภาพ ก็สนใจเรื่องเกี่ยวกับอุปกรณ์วาดรูปภาพ ดินสอสี สีน้ำ สีเทียน ฯลฯ เป็นต้น

4. บุคลิกภาพ บุคลิกภาพสามารถจะส่งเสริมความสนใจในการเล่นกีฬาที่ต้องใช้ร่างกาย เด็กที่ร่างกายไม่แข็งแรงก็สนใจกีฬาในร่ม เป็นต้น

5. ความคล่องแคล่ว เด็กมีความคล่องทางใดก็สนใจในสิ่งนั้น เด็กมีความ คล่องแคล่วทาง ใช้เท้าก็มักสนใจการเล่นที่เกี่ยวกับการใช้เท้า เช่น วิ่งเร็ว วิ่งเก็บของและวิ่งไล่จับ เป็นต้น

6. ความแปลกประหลาดของสิ่งที่ได้พบเห็น เช่น เด็กที่ไม่เคยไปสวนสัตว์เมื่อไปครั้งแรกก็สนใจสิ่งต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นอย่างมาก

7. การเอาอย่างสิ่งใดที่คนในหมู่คณะนิยม หรือสนใจจะทำให้คนที่เข้าร่วมเกิดความสนใจตามไปด้วย เช่น เด็กส่วนมากเมื่อเห็น พ่อ แม่ ครู หรือเพื่อนชอบหรือสนใจสิ่งใดก็พลอยสนใจหรือเอาใส่ตามไปด้วย

8. ความต้องการ เช่น เมื่อเด็กอยากเป็นคนเรียนเก่งก็พยายามสนใจเรียนเพื่อให้ได้ที่ 1 เป็นต้น

จากการศึกษาอิทธิพลที่สร้างความสนใจพอสรุปได้ว่า ความสนใจที่เกิดขึ้นจะได้รับอิทธิพลมาน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ความต้องการ ความสามารถ ความถนัดการได้รับการศึกษาและบุคลิกภาพ เป็นต้น

สุชา จันทรธอม (2544: 76) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้ความสนใจของแต่ละคนแตกต่างกันมีหลายประการ ได้แก่

1. สิ่งแวดล้อม ซึ่งหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวที่สำคัญคือ

1.1 การศึกษา

1.2 ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

2. บุคลิกภาพของบุคคลที่สำคัญคือ

2.1 อายุ หรือ วัย

2.2 เพศ

2.3 ระดับสติปัญญา

2.4 ความสามารถทางร่างกาย

2.5 ความถนัดตามธรรมชาติ

2.6 สุขภาพ

สุวรรณ จงประเสริฐพร (2540: 77) ได้ศึกษาเรื่อง การวางแผนอาชีพของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผล ต่อการเลือกอาชีพของนิสิตนักศึกษายู่ในระดับมาก คือ ความสนใจในอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับพรเทพ ลีทองอิน (2533: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกวิชาเอกพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการ

ตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา คือ ปัจจัยด้านความรัก ความถนัดและความสนใจในสาขาวิชาชีพพลศึกษา มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความสนใจเกี่ยวกับการกีฬา

วาสนา เจริญวิเชียรฉาย (2531: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องสิ่งจูงใจของนักศึกษาในการเลือกเรียนวิชาเอกศิลปหัตถกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาทั้งหมดที่เรียนวิชาเอกศิลปหัตถกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2529 จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า ในการเลือกเรียนวิชาเอกศิลปหัตถกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักศึกษานั้น เพราะได้รับปัจจัยจูงใจด้านความรักความสนใจและความถนัดในสาขาวิชาศิลปหัตถกรรม อยู่ในระดับมาก และเป็นด้านที่เป็นปัจจัยจูงใจมากกว่าด้านอื่นๆ รองลงมาคือ ด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความมั่นคง และความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านความคิดเห็นส่วนตัวด้านความจำเป็นในบางประการ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องตามลำดับ นอกจากนี้ พรสวรรค์ เพชรรัตน์ (2542: 70) ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ พบว่า แรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาต้องการมาเรียนเพื่อให้ได้รับปริญญา และวิชาเกษตรเป็นวิชาที่เรียนง่าย

สรุปได้ว่า ความถนัด ความสนใจ หรือการมีเจตคติต่ออาชีพในทางที่ดีมีแนวโน้มเป็นผลทำให้มีความสนใจ เต็มใจในการประกอบอาชีพนั้นๆ และประสบความสำเร็จในอาชีพเป็นอย่างดี

ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ

แรงจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าเมื่อทำไป แล้วจะทำให้มีความเปลี่ยนแปลงเจริญงอกงามไปในทิศทางที่ดีขึ้น เช่น มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สามารถยกระดับฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจและเป็นที่ยอมรับละยกย่องจากสังคม เป็นต้น

พรสวรรค์ เพชรรัตน์ (2542: 70) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏภาคใต้พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏภาคใต้ ในด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เป็นอาชีพที่สุจริต หางานทำได้ง่าย และสามารถนำความรู้ไปประกอบหารายได้ในขณะกำลังเรียน ส่วน สุพรรณิ เสาวดี (2543: 94) ศึกษาเหตุผลจูงใจในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี พบว่านักเรียนมีเหตุผลจูงใจด้านความก้าวหน้าในอาชีพอยู่ในระดับมาก เพราะนักเรียนมีความมุ่งหวังว่าในหลักสูตรการเรียนกลุ่มวิชาบัญชีมีรายวิชาค่อนข้างมากได้เรียนมากจึงมีโอกาสที่จะสอบเข้าศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นเมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถเลือกประกอบอาชีพได้อย่างกว้างขวางมากกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ

ทัศน ฒ สงขลา (2538: 36) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทกรรมของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดกรม อาชีวศึกษากลุ่มภาคใต้ พบว่า บุคคลเลือกอาชีพโดยการวิเคราะห์อาชีพ บุคคลจะแสวงหาความรู้ ต่างๆ เกี่ยวกับอาชีพ เช่น ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของงานสภาพแวดล้อมของงานความก้าวหน้า ความต้องการของตลาดแรงงานเกี่ยวกับอาชีพ เวลา และทุนทรัพย์ที่ใช้ในการเตรียมตัวประกอบ อาชีพ รายได้ ความมั่นคงและโอกาสก้าวหน้าในอาชีพ และในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อจะต้อง เข้าใจประเภทและลักษณะงานอาชีพ คุณสมบัติของผู้ที่จะประกอบอาชีพรายได้ เงินเดือน สวัสดิการ ผลตอบแทนอื่น ๆ และโอกาสก้าวหน้าด้านการตลาดควรหาข้อมูลสภาพปัจจุบันและอนาคตที่ตลาด ต้องการหรือกำลังขาดแคลน ผู้ที่ประกอบอาชีพอะไรบ้าง ซึ่งรวีวรรณ ชินะตระกูล (2537: 8) ได้ กล่าวว่า การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่มุ่งเน้นช่วยเหลือให้บุคคลมีความสามารถใน การเลือกประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมการประกอบอาชีพ ช่วยให้ผู้บุคคลสามารถพัฒนาอาชีพของ ตนเองให้รู้จักโลกของงานอาชีพ เช่น อาชีพต่างๆ ที่อยู่ใน ชุมชนนั้น ๆ ลักษณะของอาชีพ คุณสมบัติของบุคคลที่จะประกอบอาชีพหรืองานย่อยในอาชีพต่าง ๆ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาชีพ นั้น ๆ ความก้าวหน้ารายได้ ความมั่นคง ให้ความสุขแก่ตนประเภทของงานอาชีพต่าง ๆ ในสถาน อบรมเพื่อการประกอบอาชีพแนวโน้มการมีงานทำหรือความต้องการแรงงานแหล่งหางาน การ ฝึกอบรมที่จะเข้าสู่อาชีพต่าง ๆ

วินัย สิงหนนท์ (2539: 102 –103) ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาช่างยนต์วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงและภาคกลางพบว่า นักศึกษามุ่งหวังให้ตัวเองสูงสุดว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถมีโอกาสหางานและเข้าทำงานใน สถานประกอบการได้มากกว่าเรียนสถาบันอื่น ซึ่งสอดคล้องกับสุพรรณี เสาวดี (2543: 94) ศึกษา มูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัย พณิชยการธนบุรี พบว่านักเรียนมีมูลเหตุจูงใจด้านความก้าวหน้าในอาชีพอยู่ในระดับมาก เพราะ นักเรียนมีความมุ่งหวังว่าในหลักสูตรการเรียนกลุ่มวิชาชีพมีรายวิชาค่อนข้างมากได้เรียนมากจึงมี โอกาสที่จะสอบเข้าศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นเมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถเลือกประกอบอาชีพได้ อย่างกว้างขวางมากกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ

อาจจะกล่าวสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายในการเลือกเรียนของนักศึกษาแต่ละคนนั้นเมื่อสำเร็จ การศึกษาและประกอบอาชีพแล้วนักศึกษาได้งานทำซึ่งเป็นงานที่มีความมั่นคงถาวร เป็นอาชีพที่มี ความก้าวหน้า นำความรู้ไปประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้

ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น

ในการเลือกศึกษาต่อมักจะได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ในการกำหนดทางเดินของชีวิตเพื่อก้าวสู่ในสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น เพื่อตอบสนองความต้องการควรจะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตนเอง และรู้จักสภาพที่แท้จริงของตนเองและรู้จักสภาพที่แท้จริงของตนเอง

ทฤษฎีของฮอปปก (ระเบียบ อรชร. 2537: 199; อ้างอิงจาก Hoppock: unpagged) ได้สรุปองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุและอิทธิพลในการเลือกอาชีพของบุคคลต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในการเลือกอาชีพของเด็ก โดยทั่วไปเด็กจะได้รับอิทธิพลในการเลือกอาชีพจากบุคคลใกล้ชิด เช่น พ่อแม่ ครู เพื่อน ญาติพี่น้อง ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล วัชร ทรัพย์มี (สังวาลย์คำ สิงห์เพชรชัยปัญญา.2543: 27; อ้างอิงจาก วัชร ทรัพย์มี.2522 :ไม่ปรากฏหน้า) ที่ว่าการเลือกอาชีพของบุคคลจะใช้วิจารณ์ในการตัดสินใจเลือกโดยการวิเคราะห์ตนเองและวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน ซึ่งเป็นการศึกษาลักษณะและองค์ประกอบของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพในด้านใดด้านหนึ่งซึ่งในที่นี้บุคคลจะเลือกอาชีพหรือเลือกศึกษาต่อตามเพื่อนสนิทของตนในการเข้าศึกษาต่อเพราะเมื่อพิจารณาและวิเคราะห์ดูตัวเองแล้วสามารถจะกระทำตามแบบเพื่อนได้ จึงเลือกเข้าศึกษาต่อตามเพื่อน ในการเลือกอาชีพก็เช่นเดียวกันนักศึกษาจะต้องคำนึงถึงแรงจูงใจทั้งหลายที่มีอิทธิพลและแรงจูงใจที่สำคัญ ได้แก่ อิทธิพลทางครอบครัวต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่งความปรารถนาของพ่อแม่และความชื่นชมที่เขามีต่อญาติ พี่น้องและเพื่อนซึ่งประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพทำให้เกิดความต้องการอยากเลียนแบบบุคคลเหล่านั้น ความปรารถนาของแม่นับได้ว่าเป็นแรงจูงใจที่มีอิทธิพลไม่ยิ่งหย่อนกว่าแรงจูงใจด้านอื่น ๆ พ่อแม่บางคนอยากจะให้ลูกเลือกอาชีพตามที่ตนเองปรารถนาโดยมิได้พิจารณาถึงความถนัด ความสนใจของลูกแต่ประการใดทั้งนี้เพราะพ่อแม่มีความหวังจะให้ลูกมีความก้าวหน้าในอาชีพมากกว่าตนเอง ดังนั้นลูกจึงต้องเลือกอาชีพตามความต้องการของพ่อแม่

สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540: 48) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการ และด้านลักษณะของสถาบันเป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก นักศึกษาที่เลือกสาขาวิชาต่างกันมีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจด้านคุณลักษณะส่วนตัว และด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า การที่บุคคลที่เกี่ยวข้องมีอำนาจเหนือต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหรือเลือกอาชีพ เพราะบุคคลจะเลือกเรียนตามคำแนะนำของบิดามารดา ครู อาจารย์ หรือ เลือกตามเพื่อนสนิท เป็นต้น

ด้านชื่อเสียงของสถาบัน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2539: 114) ได้ให้ความหมายเกียรติยศชื่อเสียง หมายถึง ความมีเกียรติ มีชื่อเสียง และการได้รับการยกย่องนับถือกล่าวได้ว่าแรงจูงใจด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียงเป็นแรงจูงใจที่ต้องการได้รับการกล่าวขวัญถึงการยกย่องนับถือทำให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป

สถาบันการศึกษาชั้นสูงที่มีคุณภาพเป็นเหตุผลสำคัญที่บุคคลเลือกเข้าศึกษาต่อ สถาบันเหล่านี้จะต้องมีลักษณะดังที่ ปิยะนุช ชันสาครกิตติ (2549: 56) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านิสิตบัณฑิตศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาต้องการศึกษาในสถาบันที่มีคุณภาพ มีคณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ ทำให้นิสิตได้รับความรู้และนำความรู้ที่ได้รับกลับไปพัฒนาตนเองได้

พรรณราย ประสิทธิ์ราพันธ์ (2547: 31) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า สถาบันที่มีคุณลักษณะที่มีคุณภาพต้องเป็นสถาบันที่มีความพร้อมในทุกๆ ด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น ความพร้อมด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ คณาจารย์มีคุณภาพทางวิชาการสูง และมีการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาประเภทต่างๆ ดังนี้

พชันญา วิเชียร (2547: 76) ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในโครงการบริการวิชาการภายนอก มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบททางสังคม ด้านการประกอบอาชีพ เป็นเหตุจูงใจในระดับมาก ซึ่งมีตัวแปรย่อย เรียงตามลำดับคือ มีความต้องการทางด้านอาชีพ มีความรู้ต่อสายอาชีพที่จำเป็นต่อการทำงาน มีการเพิ่มทักษะทางอาชีพที่สูงขึ้น และเป็นบันไดก้าวไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ อังศุโชติ บวรกิตติวงศ์ ; และอภิชัย บวรกิตติวงศ์ (2532: บทคัดย่อ) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนและแนวโน้มการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า นักศึกษาที่เลือกเข้าเรียนในคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีแรงจูงใจเนื่องมาจาก อิทธิพลทางด้านสถาบันที่ศึกษา อิทธิพลทางด้านบุคคล อิทธิพลทางด้านความจำเป็นและอิทธิพลทางการเงิน ส่วนเฉลิมชัย มังกรานนท์ชัย (2534: 51) ศึกษาปัจจัยในการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาในระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียงเป็นปัจจัยจูงใจให้นิสิตนักศึกษา เข้ามาเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษาอยู่ในระดับมาก คือ เป็นอาชีพที่สุจริตได้รับการยกย่อง

จากสังคมว่าเหมาะสมกับผู้ที่มีมือ และความสามารถพิเศษเฉพาะบุคคลเป็นอาชีพที่เข้าสังคมต่าง ๆ ได้ง่าย เป็นอาชีพที่อาจทำชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล และเป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องนับถือ

สรุปได้ว่า ความเป็นที่รู้จักยอมรับในคุณภาพการจัดการศึกษาของสถาบันเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการเลือกเรียนหรือเลือกอาชีพของบุคคล เพราะบุคคลจะเลือกอาชีพที่ได้รับการยอมรับจากสังคม

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการศึกษาของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ความถนัดและความสนใจในอาชีพ ความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ความมีชื่อเสียงของสถาบัน ตลอดจนได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองบิดามารดา ครูอาจารย์ ญาติพี่น้อง เพื่อนสนิท เป็นต้น

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ

เพศ

กัญญา สุวรรณแสง (2533: 161) กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่องเพศเป็นสาเหตุให้คนเราแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ ทักษะ เจตคติ ความสนใจ และการแสดงพฤติกรรม และจากการค้นคว้าปรากฏว่า เพศหญิงหรือเพศชาย สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ทัดเทียมกัน แต่ชายและหญิงจะมีเจตคติหรือความสนใจที่ต่างกัน ส่วนรุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543: 112) ได้ศึกษาแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย ของสถาบันการศึกษาของรัฐพบว่า เพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เนื่องจากส่วนใหญ่ผู้หญิงมาเรียนจิตวิทยาการศึกษามากกว่าผู้ชายอาจเป็นเพราะว่าสาขาจิตวิทยาการศึกษาเป็นสาขาทางการศึกษา ซึ่งผู้หญิงชอบและสนใจในเรื่องจิตวิทยาการศึกษามากกว่าผู้ชาย ต้องการที่รู้ทางด้านจิตวิทยาเพื่อสามารถนำไปใช้กับการทำงานและชีวิตประจำวันได้ ทำให้เพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา นอกจากนี้ ยนต์ ชุ่มยิ้ม (2525 : ไม่ปรากฏหน้า) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจให้เลือกเรียนเรียนครูของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า นักศึกษาชายหญิงมีลักษณะแรงจูงใจในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน แต่มีแนวโน้มว่า นักศึกษาหญิงจะมีลักษณะแรงจูงใจในการเลือกเรียนครูสูงกว่านักศึกษาชาย

สรุปได้ว่า เพศมีผลในการเลือกเข้าศึกษาต่อ ซึ่งเหตุผลของเพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่าง แต่เพศหญิงหรือเพศชายจะสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ทัดเทียมกัน เหตุผลของการตัดสินใจนั้นก็มีความแตกต่างกัน เพศจึงเป็นตัวแปรหนึ่งในการตัดสินใจเลือกเข้าเรียนต่อในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พุทธศักราช 2530 (2530: 529) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ผลสำเร็จ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียนจะสูงหรือต่ำไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้ (อุษา เชาวลิท. 2540: 43 – 45; อ้างอิงจาก เดโช สนวนานนท์.2512: 3-4)

1. ความรับผิดชอบ เกิดจากการที่บุคคลมีความสำนึกถึงภาระหน้าที่ว่าตนนั้นจะต้องรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ที่ตนเป็นอยู่ การที่บุคคลมีความรับผิดชอบย่อมจะช่วยให้การทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ด้วยเหตุนี้เป้าหมายของการศึกษาจึงต้องการให้นิสิตมีการพัฒนาให้มีความรับผิดชอบซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต
2. ความวิตกกังวล เกิดจากความขัดแย้งระหว่าง ความต้องการทางสัญชาตญาณกับความต้องการของสังคม ความวิตกกังวลเล็กน้อยจะช่วยให้มีแรงจูงใจที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น แต่ถ้ามีมากเกินไปจะขัดความสามารถในการเรียนรู้ เพราะทำให้เกิดความเหนื่อยล้าและขัดขวางปฏิกิริยาของร่างกาย
3. อึดทนโน้ทน เนื่องจากบุคคลมีประสบการณ์ใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา อึดทนโน้ทนจึงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. สภาพของระบบสถานศึกษา เนื่องจากจะต้องมีการอยู่ร่วมกันกับเพื่อนการทำงานเป็นหมู่คณะ สถานภาพทางสังคมมีต่อนิสิตจึงมีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. นิสัยและทัศนคติทางการเรียน มีอิทธิพลโดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้านิสิตมีความรู้สึกหรือมีทัศนคติที่ดีต่ออาจารย์ วิธีการของอาจารย์ สถาบันการศึกษา และกระบวนการเรียนการสอนย่อมก่อให้เกิดแรงจูงใจ มานะพยายามตั้งใจเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ แต่ถ้ามีทัศนคติไม่ดีต่อการเรียนแล้ว ย่อมเป็นเหตุให้เกิดการเบื่อหน่ายในการเรียนทำให้ผลการเรียนตกต่ำด้วย
6. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นองค์ประกอบที่ผลักดันให้บุคคลต้องการความสำเร็จขึ้นเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมการเรียนให้ก้าวหน้าขึ้น ดังนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมาก
7. ความสนใจ เป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกชอบพอ เป็นแรงผลักดันให้บุคคลกระทำกิจกรรมใด ๆ เพื่อความสำเร็จในการเรียน นอกจากนี้อาจส่งผลต่อการที่บุคคลจะเลือกทำสิ่งใดที่ตนชอบมากกว่าสิ่งอื่น ๆ ความสนใจของแต่ละคนย่อมแตกต่างกันจึงอาจเป็นตัวกำหนดทิศทางของความพยายามของนิสิตที่มีความสนใจในการเรียนย่อมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีตามไปด้วย
8. องค์ประกอบเกี่ยวกับทางบ้าน ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเอาใจใส่ของผู้ปกครองตลอดจนสภาพแวดล้อมทางบ้านในด้านที่อยู่อาศัย เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับนิสิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทั้งสิ้น

9. กระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลายองค์ประกอบ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน โปรแกรมการเรียนการสอน สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน สิ่งเหล่านี้จะต้องมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี จึงจะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะตัวผู้เรียนหรือนิสิต อันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งเพราะการเรียนการสอนไม่ว่าระดับใดก็ตามจะดำเนินไปได้ด้วยดีและมีประสิทธิภาพ ก็ต่อเมื่ออาจารย์ผู้สอนได้รู้จักและเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนเป็นอย่างดี

จากความหมายดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จในการที่จะพยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามมาก ทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา แสดงออกในรูปของคะแนน หรือเกรดเฉลี่ยสะสม ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทั่วไป หรืออาจจะประมวลความหมายของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนได้ว่า คือ ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และทัศนคติอันเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งอาจวัดได้จากการทดสอบระหว่างหรือหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยการทดสอบหรือวิธีการอื่น ๆ นอกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะบอกคุณภาพของผู้เรียนแล้วยังแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของหลักสูตร คุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนความรู้ความสามารถของครูผู้สอนและผู้บริหารอีกด้วย

เปรมชัย สโรบล(2542: 65) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่า นักเรียนนายร้อยที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า แต่ละด้านโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน และ รุ่งโสฬส สิทธิเวช (2534: 74) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับการปฏิบัติตนอย่างมีพรหมวิหารสี่ของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการปฏิบัติตนอย่างพรหมวิหารสี่ พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลาง ปฏิบัติตนอย่างพรหมวิหารสี่ด้านรวมสูงกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่วนพรพิมล สุนทรจารย์ (2534: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ของนักเรียนสตรี พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการเลือกเรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ คือ ความสามารถทางการศึกษาของตนเอง

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

เกรซ (อรุณศรี อักษรศรี. 2544:53; อ้างอิงจาก Krech. 1962 : 182) กล่าวว่า รายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์สูงกับการเลือกอาชีพของบุตร บุตรมีแนวโน้มที่จะคาดหวังให้ตนเองมีแบบฉบับการดำเนินชีวิตให้เหมือนกับบิดามารดาของตน รายได้ของครอบครัวเป็นตัวประกอบสำคัญในการคาดหวังของผู้เรียนที่มีผลต่อโอกาสที่จะเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับรายได้ของครอบครัวเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงได้เปรียบอย่างมาก เนื่องจากได้รับการสนับสนุนทางการเงินในการศึกษาเล่าเรียน และเมื่อเริ่มต้นประกอบอาชีพบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจระดับกลาง มี

แนวโน้มที่จะเสียสละเพื่อสนับสนุนทางการเงินเพื่อการศึกษาเล่าเรียนของบุตรของเขา บิดามารดาที่มีรายได้มากต้องการที่จะสนับสนุนในการให้การศึกษา แก่บุตรของตนสูงขึ้นรวมทั้งการเตรียมพร้อมในเรื่องอาชีพด้วย ส่วน อรุณศรี อักษรศรี. (2544: 53) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการเลือกประกอบอาชีพอิสระของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏภูเก็ต พบว่ารายได้ของบิดามารดาเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการเลือกประกอบอาชีพของบุตร จากผลการศึกษาเรื่องความมุ่งปรารถนาทางอาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีอิทธิพลต่อความมุ่งปรารถนาทางอาชีพของนักศึกษาผู้ที่บิดามารดามีรายได้น้อย และประกอบอาชีพรับราชการมักสนใจในอาชีพอื่นที่ไม่ใช่ราชการมากกว่าผู้ที่บิดามารดามีรายได้มาก ซึ่งมักจะสนใจประกอบอาชีพรับราชการมากกว่า

สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกสถาบันเรียนต่อเพราะฐานะของผู้ปกครองทำให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจ และถ้าผู้ปกครองไม่สนับสนุนในสิ่งที่ผู้เรียนอยากเรียนหรือไม่มีทุนทรัพย์เพียงพอ ก็ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาในสถาบันที่ตนต้องการก็ได้

บุคลิกภาพ

ความหมายของบุคลิกภาพ

“บุคลิกภาพ” มีผู้ให้ความหมายไว้หลายทัศนะ ดังนี้

บุคลิกภาพหมายถึง สิ่งที่ช่วยให้ทำนายได้ว่า บุคคลจะอย่างไรในสถานการณ์ที่กำหนดให้ จุดมุ่งหมายของการวิจัยทางจิตวิทยา ก็เพื่อสร้างกฎว่าบุคคลซึ่งมีความแตกต่างกันนั้น จะทำ พฤติกรรมใดเมื่ออยู่ในสังคมและอยู่ในสภาพแวดล้อมปกติ บุคลิกภาพเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทั้งหมด ของบุคคล มีทั้งพฤติกรรมที่เปิดเผยและพฤติกรรมที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน (นวลละอ อสุภาผล. 2527: 206; อ้างอิงจาก Cattell. 1950)

ฮิลการ์ด และแอทคินสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 41; อ้างอิงจาก Hilgard & Atkinson. 1967: 462) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมของบุคคลและวิธีการแสดงออกของพฤติกรรม หรือพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกหรือตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต ซึ่งทำให้ บุคคลนั้นมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 41 : อ้างอิงจาก Ruch. 1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพคือตัวเราทั้งตัว หรืออัตตะที่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมานั้นเป็นกระแຈงที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้นๆ นอกจากนี้ฮิลการ์ดและแอทคินสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 41 ; อ้างอิงจาก Hilgard & Atkinson. 1967) กล่าวว่าบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมของบุคคล และวิธีการแสดงออกของพฤติกรรมของเขา ส่วนอัลพอร์ต (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 11-15; อ้างอิงจาก Allport. 1967) ได้อธิบายว่า บุคลิกภาพเป็นระบบการเคลื่อนไหวของอินทรีย์ที่อยู่ภายในจิตใจบุคคลและเป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัย (Traits) ประจำตัวของบุคคล

นั้นทั้งหมด และอนาสตาซี (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 11-15 ; อ้างอิงจาก Anastasi.1968) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมเดียวกันแต่อยู่ในสิ่งแวดล้อมต่างกัน หรือแม้แตสภาพแวดล้อมและพันธุกรรมเดียวกัน อาจก่อให้เกิดบุคลิกภาพต่างกันได้

จากความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกด้านการกระทำ เป็นลักษณะนิสัยของบุคคลเฉพาะตัว ซึ่งเกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

อิริคสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 42 ; อ้างอิงจาก Erikson. 1959) เชื่อว่าการพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์นั้น มิได้หยุดยั้งแต่ในวัยเด็ก แต่จะมีการพัฒนาลักษณะต่างๆ ของบุคลิกภาพอย่างเป็นลำดับ ตลอดช่วงชีวิตของบุคคลแต่ละบุคคล

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530: 44) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วย พันธุกรรม สิ่งแวดล้อมและช่วงชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมากเป็นลักษณะทางพันธุกรรม เช่น ความสูง ต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิดและข้อบกพร่อง ทางร่างกายบางชนิด เช่น ตาบอดสี ตีระลำน นิ้วเกิน มือติดกัน ฯลฯ ซึ่งลักษณะทางกายเหล่านี้ เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ทั้งพัฒนาการทางกาย ทางจิตใจและบุคลิกภาพ คือ บุคคลอื่น ๆ รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคนและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่น ๆ นี้จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ ทักษะและพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์

3. ช่วงชีวิตของบุคคล แสดงถึง พัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน อิริคสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 42; อ้างอิงมาจาก Erickson. 1959) เชื่อว่า การพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์นั้นจะมี การพัฒนา ลักษณะต่าง ๆ ของบุคลิกภาพอย่างเป็นลำดับ ตลอดช่วงชีวิตของบุคคลแต่ละบุคคล

ฉลอง ภิมย์รัตน์ (2531: 29 – 30) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ มี 2 ปัจจัยใหญ่ๆ คือ

1. องค์ประกอบด้านพันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดยีนส์จากพ่อ แม่ หรือบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน ได้แก่ ลักษณะทางด้านรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาทและเลือด เป็นลักษณะที่ติดตัวมาแต่เกิด

2. องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นธรรมชาติและสภาพวัฒนธรรม ประเพณี กฎเกณฑ์ ระเบียบต่างๆ ในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้องกับอยู่ เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้ และปรับตัวให้

เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมนั้นๆ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร ตลอดจนคนที่อยู่ใกล้ซัดองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมนี้มีผลให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคลิกภาพของบุคคลแตกต่างกัน

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่าอิทธิพลของพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล ให้มีลักษณะที่แตกต่างกันไป

ประเภทของบุคลิกภาพ

การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่แสดงออกทางกายภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะเค้าหน้าหรือโครงสร้างต่างๆ ของร่างกายและบุคลิกภาพ เป็นความเชื่อว่าบุคลิกภาพแต่ละอย่าง (อังสนา สารเนตร.2547: 25; อ้างอิงจากLuthan. 1989: 160) ดังนั้น จึงมีผู้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็นหลายประเภท เช่น เครชเมอร์ (Samuel. 1981: 190 – 191; citing Kretschmer. 1921) และเชลดอน (Burger. 1986: 189; citing Sheldon. 1942) เห็นว่าบุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับรูปร่างลักษณะของคน จึงได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามรูปร่างหรือโครงสร้างทางสรีรวิทยาสอดคล้องกันเป็น 3 ประเภทคือ

1. ประเภทที่มีร่างกายอ้วนเตี้ย คอโต ร่างกายมีไขมันมาก พุงยื่น (Pygmy หรือ Endomorphy) คนประเภทนี้เป็นคนที่ชอบแสวงหาความสบาย ไม่รีบร้อน ชอบการสังคมสนุกสนาน รื่นเริง โกรธง่ายหายเร็ว และกินจุ

2. ประเภทที่มีรูปร่างผอมสูง ตัวยาว แขนยาว อ่อนแอ (Asthenic หรือ Ectomorphy) คนประเภทนี้มีลักษณะเคร่งขรึม เอาการเอางาน มีความเครียดทางอารมณ์อยู่เป็นนิจ ชอบสันโดษไม่เข้าสังคม

3. ประเภทที่มีรูปร่างใหญ่ แข็งแรง เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ ร่างกายแข็งแรง ชอบออกกำลังกาย (Athletic หรือ Mesomorphy) คนประเภทนี้ชอบทำอะไรแปลกๆ ขึ้นๆ ไม่ใคร่มีความทุกข์ร้อน ไม่เคยพูดเรื่องความเป็นความตาย สนุกอยู่เสมอ

นอกจากนี้ ฟรีดแมน และโรเซนแมน (Farmer and others. 1984 : 34; citing Friedman and Rosenmen. 1974) ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ บุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี รายละเอียดของบุคลิกภาพทั้ง 2 มีดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Persomality) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ (อังสนา สารเนตร.2547: 26; อ้างอิงจาก Organ & Hamner. 1982: 272 – 273)

1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่อยากจะทำประสบความสำเร็จ

1.2 ชอบแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขันกับผู้อื่นเพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าคนอื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่กระทำสิ่งต่างๆ อย่างเร่งด่วนใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทางข่มขู่ผู้อื่น อาฆาตแค้น และขาดความเห็นใจกับความเจียม

1.5 อดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางกาย ทนไม่ได้กับความเจียม

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) เป็นบุคคลที่นิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา ความคับข้องใจ แบ่งเป็นความก้าวร้าวทางวาจา และความก้าวร้าวทางร่างกาย

2. บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพแบบ เอ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่ทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบเสถียรทำงานไปพักผ่อนไป ไม่รีบร้อน (Greene; et al. 1985: 165; Robbins. 1989: 511)

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่าประเภทของบุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี อาจสรุปได้ว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพ แบบเอ จะกระตือรือร้น ชอบความสำเร็จ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ไม่ชอบการรอคอย เป็นคนเร่ร่อน ชอบแข่งขัน ชอบทำงานมาก ส่วนบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบบี จะเป็นคนค่อนข้างเฉื่อยชา ไม่รีบร้อน ไม่ก้าวร้าว ทำงานไปเรื่อย ๆ ไม่หวังผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ อดทน และรอคอยได้ ดังนั้นบุคลิกภาพที่น่าพึงประสงค์ควรเป็นบุคลิกภาพแบบเอ มากกว่าแบบบี

การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

การวัดบุคลิกภาพแบบเอและบุคลิกภาพแบบบี แบบวัดบุคลิกภาพทั้ง 2 แบบนี้ในปัจจุบันมีการสร้างและนำมาใช้ 3 แบบวัด (นลินี ธรรมอำนาจสุข. 2541: 55; อ้างอิงจาก อัจฉรา วงษ์วัฒนามงคล. 2533: 21) ได้แก่

แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview : SI) ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่างๆ ที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ไม่สามารถทน เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงทางด้านกายภาพ

มาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ของเฟรมมิงแฮม (Framingham Type A Scale :FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบที่หนึ่ง ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อวัดทางด้านแรงขับมุ่งสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการรับรู้ถึงความกดดันในการทำงาน

แบบสำรวจการกระทำกิจกรรม เจนกินส์ (Jenkins Activity Survey : JAS) เป็นแบบสอบถามการรายงานตนเอง ซึ่ง อัจฉรา วงษ์วัฒนามงคล (2533: 21) และ ชมพูนุท พงษ์ศิริ (2535: 8-9) ได้ปรับปรุงเป็นแบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ และ นลินี ธรรมอำนาจสุข

(2541: 243-244) ได้ปรับปรุงเป็นแบบสอบถามจำนวน 24 ข้อ เป็นแบบวัดที่คล้ายกับ แบบวัดแบบแรก แต่ได้ดัดแปลงให้เป็นแบบสอบถามแบบปรนัย ได้วิเคราะห์คุณภาพแล้วปรากฏว่า คนที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามนี้สูงจะเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ ส่วนผู้ที่ได้คะแนนแบบวัดนี้ต่ำ จะเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบบี แบบวัดนี้จะวัดความรู้สึกที่มีต่อสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะสถานการณ์ในการทำงาน ความกดดันในการทำงานและสถานการณ์การแข่งขัน

นอกจากนี้ สตรูบและคนอื่นๆ (จรรยา เกษศรีสังข์. 2337: 15; อ้างอิงจาก Strube ; et al. 1987) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของเจนกินส์ว่า เป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบเอ โดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองว่า มีการแสดงออกอย่างไรและได้ศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอมีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มีแรงขับในการแข่งขันสูง มุ่งสัมฤทธิ์ผลและมีความรู้ใช้เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

แคลลีและฮูสตัน (อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล. 2533 : 19 ; อ้างอิงจาก Kelly and Houston. 1985 : 634) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี จำแนกตามความแตกต่างทางด้านลักษณะชีวสังคม ภูมิหลัง และการทำงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงที่ทำงานนอกบ้านจำนวน 220 คน โดยแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ผลการศึกษา พบว่า หญิงที่ทำงานนอกบ้านมีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีระดับการศึกษาสูงกว่า ระดับสถานภาพทางอาชีพสูงกว่า มีชั่วโมงการทำงานมากกว่า มีปริมาณงานที่ทำมากกว่า มีความสับสนในบทบาทการทำงาน ความเครียดในการทำงาน และต้องการประสบการณ์การทำงานมากกว่าบุคลิกที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบบี

สตรูบและคณะ (อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล. 2533: 20 ; อ้างอิงจาก Strube; et al. 1987) ได้ศึกษาสถานการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีความพยายาม และ ความสำเร็จไม่สอดคล้องกัน ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความพยายาม มากขึ้นเพื่อให้ตนเองสามารถควบคุมสถานการณ์ได้

อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล (2533: 126 – 127) ได้ศึกษาตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 240 คน เป็นผู้ที่มีการศึกษาต่อจำนวน 120 คน และไม่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจำนวน 120 คน ตัวแปรที่ศึกษา คือจิตลักษณะพื้นฐานของบุคคล โดยศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี และสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการศึกษาต่อ ผลการศึกษา พบว่า “บุคคลที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อ” มีบุคลิกภาพแบบ เอ อายุน้อย มีความเครียดในการทำงานสูง มีความกลัวความสำเร็จสูง เป็นโสดมีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาต่อ มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างสูง และมีการรับรู้ความมั่นคงในการทำงานสูง

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537: 105) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีวิธีการเผชิญปัญหาแบบสู้ปัญหายกเว้น

วิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ส่วนนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ บี มีวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่าง ๆ แบบรวมขอม

จากการวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความเพียรพยายามในการทำงาน เพื่อประสบความสำเร็จมากกว่า รักความก้าวหน้ามากกว่า มีความเครียดและวิตกกังวลในการทำงานสูงกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี

การจัดดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการสถาปนาขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ให้การ ศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่สังคม ทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วยพื้นที่บริหาร 5 แห่ง ได้แก่ พื้นที่บริหารเทเวศร์ พื้นที่บริหารโชติเวช พื้นที่บริหาร พณิชยการพระนคร พื้นที่บริหารชุมพรเขตอุดมศักดิ์ และพื้นที่บริหารพระนครเหนือ จัดการเรียน การสอนเป็น 9 คณะ คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะ เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ และออกแบบแฟชั่น (รายงานการประเมินตนเองปีการศึกษา.2552: 1)

ประวัติและความเป็นมาของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เปิดการเรียนการสอนครั้งแรก จากโรงเรียนช่างตัดเสื้อวัดสุทัศน์ โรงเรียนช่างตัดเสื้อพระนคร วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ในปัจจุบัน (รายงานการ ประเมินตนเองปีการศึกษา.2553: 3-4)

ปีพ.ศ. 2476 มติในที่ประชุมคณะรัฐบาลหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง 2475 เห็นควร เปิดโรงเรียนสอนวิชาชีพ ดังนั้นเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี เสนาบดีกระทรวงธรรมการสมัยนั้น เห็นว่าอาชีพช่างตัดเสื้อตกไปอยู่ในมือของคนต่างชาติเป็นส่วนมาก ไม่มีคนไทยประกอบอาชีพช่างตัดเสื้อเลย จึงดำริให้เปิดโรงเรียนวิชาชีพช่างตัดเสื้อขึ้นที่วัดสุทัศน์ ชื่อว่า “โรงเรียนช่างตัดเสื้อวัดสุทัศน์” เพื่อให้คนไทยได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ คือเพื่อให้นักเรียนชั้นประถม และมัธยมต้น เรียนวิชาชีพด้านตัดเย็บเสื้อผ้าชาย เมื่อจบการศึกษาแล้วไม่ประสงค์เรียนต่อในระดับสูงขึ้น จะได้มีอาชีพติดตัวไปประกอบอาชีพมีรายได้เปิดสอนครั้งแรก เมื่อวันที่ 11 กันยายน

2476 สังกัดกองอาชีวศึกษารวมวิชาการ ตามประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พุทธศักราช 2481 จัดหลักสูตรไว้ 2 ประเภท คือ ประถมช่างเย็บ และช่างตัดมัธยม ปีแรกรับ นักเรียน 24 คน ต่อมาปี 2510 เพิ่มขึ้นเป็น 279 คน นอกจากนี้ยังได้เปิดสอนแผนกอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ ขึ้น เพื่อให้การศึกษาวชิราวุธช่างตัดเสื้อผ้าแก่บุคคลภายนอกที่สนใจ เป็นการส่งเสริมให้คนไทยนิยม ประกอบอาชีพประเภทนี้เพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง

ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2504 มีนักเรียนนิยมเข้ามาเรียนเพิ่มขึ้นทุกๆ ปีกระทรวงศึกษาธิการ เห็นว่าสถานที่ตั้งของโรงเรียนคับแคบขยายต่อไปอีกไม่ได้ จึงย้ายโรงเรียนมาตั้งอยู่ที่ 517 ถนน นครสวรรค์ แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2504 พร้อมกับได้เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนช่างตัดเสื้อพระนคร” โดยมี ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ (ม.ล.ปิ่น มาลากุล) ได้มาทำพิธีเปิดอาคารเรียน เปิดทำการสอนแผนกวิชา สามัญ แผนกวิชาช่างตัดเสื้อชาย และแผนกวิชาอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ปี พ.ศ. 2514 โรงเรียนได้ยกฐานะ ขึ้นเป็นวิทยาลัยชุมชนพระเชตรอุดมศักดิ์ ตามพระนามของพลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวง ชุมพรเชตรอุดมศักดิ์ ผู้บริหารในสมัยนั้น (นายชมพู่เทพหัตถ์ดิน ณ อยุธยา) จึงได้ปรับปรุงหลักสูตร ใหม่เป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) หลักสูตร 3 ปี รับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นม.ศ.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)หลักสูตร 2 ปี รับผู้ สำเร็จการศึกษาชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) แผนกช่างตัดเสื้อชายและแผนกออกแบบเครื่องแต่งกายสตรี เน้นการ เรียนการสอนด้านการปฏิบัติ และหลักสูตรประกาศนียบัตรประโยศครูมัธยม (ป.ม) หลักสูตร 1 ปี รับผู้จบประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทุกสาขาวิชา เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถไป ประกอบอาชีพส่วนตัว หรือภาครัฐหรือภาคเอกชน เช่น รับราชการในกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ โรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า เป็นต้น มีนักเรียนสนใจเข้ามาศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี (จาก 279 คน เป็น 890 คน)

ต่อมาปี พ.ศ.2520 วิทยาลัยชุมชนพระเชตรอุดมศักดิ์ย้ายไปสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและ อาชีวศึกษาเปลี่ยนสถานะเป็น วิทยาเขตชุมชนพระเชตรอุดมศักดิ์ ผลิदनักศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานอย่าง ต่อเนื่องปี พ.ศ. 2532 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนาม วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ใหม่ว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” ผู้บริหารวิทยาเขตฯ ในยุคต่อมาเห็นว่าแนวโน้มในอนาคตภาคราชการมีความต้องการผู้ที่สำเร็จการศึกษาวชิราวุธนี้ เข้า รับราชการลดลง แต่อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าและอุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศมีการขยายตัว อย่างรวดเร็วและเป็นอุตสาหกรรมหลักที่ทำรายได้เข้าประเทศในระดับต้นๆ ปีละหลายหมื่นล้านบาท มีความต้องการพนักงานที่มีความรู้ในวิชาชีพนี้สูง จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนนโยบายเป็นการผลิต บุคลากรเข้าสู่ภาคธุรกิจด้านสิ่งทอและแฟชั่น ดังนั้นจึงมีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรกระบวนการ เรียนการสอน ดังนี้ (รายงานการประเมินตนเองปีการศึกษา.2552: 4-6)

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกช่างตัดเสื้อเดิมเป็น สาขาวิชา อุตสาหกรรมเสื้อผ้า (ปีรับนักศึกษา ปีการศึกษา 2534)

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการผลิตอุตสาหกรรมเสื้อผ้า (สาขาวิชาผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า) สาขาวิชาออกแบบเสื้อผ้า และสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ

ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2539 นักเรียนเข้ามาเรียนที่วิทยาเขตฯ เริ่มลดลง ผู้บริหารวิทยาเขตฯ จึงมีนโยบายให้เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.และปวส.) ด้านบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี การขาย การตลาดและคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เพิ่มเติม

ปี พ.ศ. 2540-2548 วิทยาเขตฯ เปิดสอนระดับปริญญาตรี เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. และสถานประกอบการมีความต้องการแรงงานระดับหัวหน้างาน เพื่อควบคุมการผลิตในระบบอุตสาหกรรมมากขึ้น ดังนั้นวิทยาเขตฯ แบ่งการจัดการศึกษา ออกเป็น 2 ระดับดังนี้

1. ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สายวิชาช่างอุตสาหกรรมคณะวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ เปิดสอน 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า สาขาวิชาออกแบบเสื้อผ้า สาขาวิชาเคมีสิ่งทอ สายวิชาบริหารธุรกิจ คณะวิชาบริหารธุรกิจ เปิดสอน 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2. ระดับปริญญาตรี หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี/ ต่อเนื่อง) ได้แก่ วิชาเอกเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอเน้นการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติการทางด้านนักวิจัยและพัฒนาทางด้านเคมีสิ่งทอ, ช่างเทคนิคฟอกย้อมสิ่งทอ, ผู้ตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และนักทดสอบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ฯลฯ วิชาเอกเทคโนโลยีเสื้อผ้าเน้นการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติการทางด้านผู้ประกอบการเสื้อผ้าสำเร็จรูป, ช่างเทคนิค, งานตรวจสอบ, จัดการสินค้า, วางแผนและการผลิตเสื้อผ้า ฯลฯ หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี และต่อเนื่อง) ได้แก่ วิชาเอกออกแบบสิ่งทอเน้นการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติการทางด้านนักออกแบบแฟชั่น, นักออกแบบ สาขาวิชาเทคโนโลยีออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สิ่งทอและแฟชั่น) และหลักสูตรบริหารธุรกิจ ได้แก่ วิชาเอกการตลาด บัญชีและคอมพิวเตอร์ หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต

ปี พ.ศ. 2548 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น “มหาวิทยาลัย” ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2548 ตั้งแต่วันที่18 มกราคม 2548 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็น 1 ใน 9 มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อมาเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2549 กระทรวงศึกษาธิการอาศัยอำนาจตามมาตรา 5(4) จึงออกประกาศกฎกระทรวงศึกษาธิการจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พ.ศ. 2549 ออกเป็น 9 คณะ 3 สำนัก 1 สถาบันวิทยาเขตชุมชนพรเขตอุดมศักดิ์ (เดิม) จึงเปลี่ยนสถานะเป็นคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ได้จัดการเรียนการสอนโดยมีหลักสูตรที่มุ่งเน้นสร้างนักปฏิบัติการด้านสิ่งทอและแฟชั่น ที่ตอบสนองภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้คณะอุตสาหกรรมออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น ได้มีจุดเน้นในการพัฒนา คือ การจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของรัฐบาล เรื่อง อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มเครื่องหนังและเครื่องประดับ วางเป้าเป็นศูนย์กลางแฟชั่นสำหรับเขตร้อนของโลก โดยมีความพร้อมด้าน

บุคลากรที่มีศักยภาพและเป็นที่ยอมรับทางด้านสิ่งทอและแฟชั่น นอกจากนี้ยังตอบสนองนโยบาย กรุงเทพฯเมืองแฟชั่น และหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของรัฐบาลจากเหตุผลดังกล่าวคณะฯ จึงปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และโอนย้ายนักศึกษาบริหารธุรกิจทุกสาขาวิชา ไปเรียนที่คณะบริหารธุรกิจ ปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพเดิมที่มีการบริหารหลักสูตรโดยมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มาเป็นหลักสูตรประจำคณะฯ คือ หลักสูตรปริญญาตรี (เทคโนโลยี บัณฑิต) 4 สาขาวิชา (รายงานการประเมินตนเองปีการศึกษา.2554: 10) ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยี เสื้อผ้า สาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ และสาขาวิชาออกแบบ ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษามีเหตุผลที่เกิดจาก แรงจูงใจด้านความถนัดและความ สนใจในอาชีพ แรงจูงใจด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ แรงจูงใจด้านอิทธิพลการชักจูง จากบุคคลอื่น และแรงจูงใจด้านชื่อเสียงของสถาบัน ทำให้นักศึกษาได้ตัดสินใจในการเลือกเรียนที่ คณะฯ นี้เพื่อความก้าวหน้าของตนเองและก่อให้เกิดความสำเร็จที่ตนเองได้หวังไว้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ
ออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับต่อไปนี้คือ
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวม
ข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ
ออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปี
การศึกษา 2556 ประกอบด้วย นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 164 คน จำนวน นักศึกษาชั้นปีที่ 2
จำนวน 146 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 98 คน จำนวน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 114 คน
รวมจำนวนทั้งสิ้น 522 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ
ออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปี
การศึกษา 2556 จำนวน 522 คนโดยในวิจัยนี้ได้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและชั้นปี

เพศ	จำนวน (คน)				
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	รวม
ชาย	55	48	25	30	158
หญิง	109	98	73	84	364
รวม	164	146	98	114	522

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ใน 4 ด้านคือ ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านชื่อเสียงของสถาบัน โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา วารสาร สิ่งตีพิมพ์ต่างๆ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนต่อทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านชื่อเสียงของสถาบัน
2. สร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพประกอบด้วยข้อคำถามด้านบุคลิกภาพ 20 ข้อ
3. สร้างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ แบบสอบถามด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ 10 ข้อ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ 6 ข้อ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น 8 ข้อ และด้านชื่อเสียงของสถาบัน 13 ข้อ รวมแบบสอบถามด้านแรงจูงใจ 37 ข้อ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ควบคุมปริญญาโทเพื่อปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วทั้ง 2 ฉบับเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน (ภาคผนวก ข) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงในด้านเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา
6. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบอีกครั้ง แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยการใช้การหาค่าร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำ จากนั้นใช้การทดสอบที (t-test) วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปไว้ใช้ในการวิจัย ทั้งนี้มีข้อคำถามชุดละ 1 ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 1.75 ผู้วิจัยได้ปรึกษากับคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อปรับปรุงสำนวนภาษาของข้อคำถามดังกล่าวให้มีความชัดเจนมากขึ้น ได้ข้อคำถามสำหรับวัดบุคลิกภาพจำนวน 20 ข้อ และข้อคำถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นจำนวน 37 ข้อ ไว้ใช้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (ภาคผนวก ค)
7. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1984: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของ

แบบสอบถามบุคลิกภาพเท่ากับ 0.7933 และแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อเท่ากับ 0.7322 (ภาคผนวก ง)

8. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามบุคลิกภาพของนักศึกษา

ชุดที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1. ผู้วิจัยใช้แบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ซึ่งเป็นแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) และมีลักษณะเป็นแบบรายงานตนเอง ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533: 57; อ้างอิงจาก Jenkins Activity Survey: Heilburn et.al. 1986: 525- 539)

ลักษณะของแบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ โดยแบ่งเป็นข้อคำถามบุคลิกภาพแบบ เอ จำนวน 10 ข้อ ข้อคำถามบุคลิกภาพแบบ บี 10 ข้อ การแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักศึกษามากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักศึกษามาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักศึกษาบ้างและไม่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักศึกษาบ้าง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักศึกษาน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักศึกษาน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 5 คะแนน
จริง	ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย (อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล. 2533 : 57)

คะแนน 1-50 หมายถึง ผู้ตอบมีบุคลิกภาพแบบ บี

คะแนน 51-100 หมายถึง ผู้ตอบมีบุคลิกภาพแบบ เอ

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านชื่อเสียงของสถาบัน

การกำหนดการให้คะแนนจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับมากที่สุด
คะแนน 4 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับมาก
คะแนน 3 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับปานกลาง
คะแนน 2 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับน้อย
คะแนน 1 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับ

มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับ
ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับ
น้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดทำข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึง คณบดี คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น เพื่อขอความอนุเคราะห์จากคณบดีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ในการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา
2. ขอความร่วมมือจากนักศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยเป็นผู้นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แบบสอบถามที่ส่งออกไปจำนวน 522 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนและมีความสมบูรณ์จำนวน 435 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.33

การจัดกระทำข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าสถิติต่างๆ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 1 เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครโดยรวมและในแต่ละด้าน คือ ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านชื่อเสียงของสถาบัน วิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตามเพศ และบุคลิกภาพของนักศึกษา วิเคราะห์โดยการทดสอบ ที (t-test) ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและอาชีพของบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง วิเคราะห์โดยการหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' s Method)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Ferguson.1981: 68)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ 25 ของกลุ่มสูง และร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำ และใช้การทดสอบ ที (t-test) (Ferguson.1981 :108)

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach.1970 : 161)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มผู้วิจัย ใช้วิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) (Ferguson.1981: 178)

3.2 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยการวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA)(Ferguson.1981 :190 – 299) และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อให้การแปลความหมายให้เป็นที่น่าเชื่อถือตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของความเบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ย (Sum of Squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
df	แทน ระดับขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
p	แทน ค่าความน่าจะเป็นของค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยการวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศและบุคลิกภาพของนักศึกษา โดยใช้การทดสอบที ส่วนตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของบิดามารดา/ผู้ปกครอง ใช้การ

วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน) n = 435	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	139	32.0
1.2 หญิง	296	68.0
รวม	435	100.0
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
2.1 ระดับสูง	60	13.8
2.2 ระดับปานกลาง	362	83.2
2.3 ระดับต่ำ	13	3.0
รวม	435	100.0
3. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว		
3.1 ระดับสูง	154	35.4
3.2 ระดับปานกลาง	243	55.9
3.3 ระดับต่ำ	38	8.7
รวม	435	100.0

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน) n = 435	ร้อยละ
4. อาชีพของบิดามารดา/ผู้ปกครอง		
4.1 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	97	22.3
4.2 บริษัทเอกชน/รับจ้าง	151	34.7
4.3 เกษตรกร	31	7.1
4.4 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	156	35.9
4.5 อื่นๆ	-	-
	435	100.0
5. บุคลิกภาพของนักศึกษา		
5.1 แบบ เอ	416	95.6
5.2 แบบ บี	19	4.4
	435	100.0

จากตาราง 2 นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยนี้ทั้งหมดจำนวน 435 คน จำแนกเป็น นักศึกษาชาย จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 นักศึกษาหญิงจำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 68.0 นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับปานกลาง (2.00-2.99) จำนวน 362 คน คิดเป็นร้อยละ 83.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในระดับสูง (3.00 ขึ้นไป) มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในระดับต่ำ (1.99 ลงมา) มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ในด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่อเดือน นักศึกษาส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 15,000-40,000 บาท จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงกว่า 40,000 บาท จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 35.4 และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 ในด้านอาชีพของบิดามารดา / ผู้ปกครองพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีบิดามารดา / ผู้ปกครองมีอาชีพ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 บิดามารดา / ผู้ปกครองมีอาชีพบริษัทเอกชน/รับจ้าง จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 บิดามารดา / ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐ จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 และบิดามารดา / ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบุคลิกภาพแบบเอของนักศึกษา
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ข้อ	แรงจูงใจในการเลือกเรียน	นักศึกษา (n=416)		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D	
1.	บุคลิกภาพแบบเอ เมื่อท่านมีนัด ท่านชอบไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา	4.08	.72	มาก
2.	ท่านรู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะในขณะที่ท่านไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านตั้งใจไว้ได้	4.11	.70	มาก
3.	ท่านคิดว่าวันเวลาช่างผ่านไปรวดเร็วจนไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านตั้งใจไว้ได้	4.15	.73	มาก
4.	เพื่อนๆ ส่วนใหญ่เห็นว่าท่านเป็นคนจริงจังกับการทำงานหรือการเรียน	4.24	.62	มาก
5.	ท่านเป็นคนที่เริ่มต้นทำสิ่งใดแล้วต้องทำให้เสร็จ	4.22	.72	มาก
6.	ท่านรู้สึกว่าท่านต้องทำสิ่งต่างๆ อย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา	4.10	.71	มาก
7.	ท่านมีความกระตือรือร้นในการทำงาน	4.04	.76	มาก
8.	ท่านรู้สึกว่าท่านอยากทำกิจธุระให้เสร็จโดยเร็วเท่าที่จะทำได้	4.05	.77	มาก
9.	ท่านรู้สึกทนไม่ได้ ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนที่ทำงานขอไปที่	3.99	.78	มาก
10.	ท่านชอบทำงานที่ท่านรับผิดชอบให้เสร็จก่อนกำหนดเวลา	4.06	.71	มาก
	รวม	4.10	.72	มาก

จากตาราง 3 นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอ ตอบข้อคำถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบเอ โดยรวมและเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบุคลิกภาพ แบบบีของ นักศึกษาคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ข้อ	แรงจูงใจในการเลือกเรียน	นักศึกษา (n=19)		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D	
1.	บุคลิกภาพแบบบี ท่านไม่รู้สึกอะไรถ้างานที่ข้าพเจ้าทำอยู่ดำเนินไปอย่างล่าช้า	3.84	.50	มาก
2.	ท่านไม่เห็นความจำเป็นที่ต้องกระตือรือร้นในการทำงาน	4.37	.68	มาก
3.	ท่านคิดว่าตนเองเป็นคนเฉื่อยช้ากับการเรียนหรือทำงาน	4.11	.74	มาก
4.	ท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายไปเรื่อยๆ โดยไม่คำนึงว่าจะเสร็จเมื่อใด	4.16	.90	มาก
5.	ท่านไม่ชอบการทำงานที่ต้องแข่งขันกับคนอื่น	4.05	1.03	มาก
6.	ท่านไม่รู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องทำสิ่งต่างๆ ซ้ำซาก	3.68	.75	มาก
7.	ท่านชอบทำงานไปเรื่อยๆ โดยไม่ต้องมีเวลาเป็นตัวกำหนด	3.11	1.10	ปานกลาง
8.	ท่านมักจะกังวลใจถ้ามีคณวิจาร์งานของท่าน	3.05	1.27	ปานกลาง
9.	ท่านไม่ชอบทำงานดีเกินไปเพราะไม่ชอบข้ามหน้าข้ามตาคนอื่น	2.95	1.18	ปานกลาง
10.	ท่านมักเลือกงานที่ไม่ต้องใช้ความสามารถมากนัก	3.84	.76	มาก
	รวม	3.71	.89	มาก

จากตาราง 4 นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบบี ตอบข้อคำถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพโดยรวม และเกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 7 ข้อ 8 และข้อ 9 อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 การศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านชื่อเสียงของสถาบัน โดยการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 5 – 14

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวม และในแต่ละด้าน

แรงจูงใจในการ เข้าศึกษาต่อ	นักศึกษา (n=435)		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D	
1. ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ	4.06	.50	มาก
2. ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ	4.11	.49	มาก
3. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น	3.72	.80	มาก
4. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	3.98	.47	มาก
รวม	3.90	.45	มาก

จากตาราง 5 นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบ แฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$, S.D. =0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก ทุกด้าน

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้าน
ความถนัดและความสนใจในอาชีพ เป็นรายชื่อ

ข้อ	แรงจูงใจในการ เข้าศึกษาต่อ	นักศึกษา (n=435)		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D	
1.	มีความชอบในด้านแฟชั่นและสิ่งทอ	4.06	.79	มาก
2.	เห็นว่าเป็นอาชีพที่ท้าทายความสามารถของตนเอง	4.06	.76	มาก
3.	เห็นว่าเหมาะสมกับบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของตนเอง	4.00	.77	มาก
4.	คิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าเลือกเรียนในสาขาวิชาอื่น	3.89	.83	มาก
5.	เห็นว่าสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย	4.17	.76	มาก
6.	เห็นว่าสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเองให้มีความเชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น	4.05	.72	มาก
7.	เห็นความสำเร็จของบุคคลที่มีชื่อเสียงที่ทำงานในด้านแฟชั่นและสิ่งทอจึงเลือกเรียน	3.98	.75	มาก
8.	หลักสูตรที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของนักศึกษา	4.15	.74	มาก
9.	สามารถหาประสบการณ์ใหม่ๆ ได้จากการเรียนที่คณะฯ นี้	4.11	.70	มาก
10.	รู้สึกประทับใจตัวบุคคลส่วนใหญ่ที่ประกอบอาชีพด้านสิ่งทอและแฟชั่น	4.11	.79	มาก
	รวม	4.06	.50	มาก

จากตาราง 6 นักศึกษามี แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ในด้านความถนัดและสนใจในอาชีพอยู่ในระดับมาก($\bar{X}=4.06$, S.D. =0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะ
 ศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้าน
 ความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ เป็นรายชื่อ

ข้อ	แรงจูงใจในการเลือกเรียน	นักศึกษา (n=435)		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D	
1.	คิดว่าเป็นอาชีพที่มีความมั่นคง	4.14	.69	มาก
2.	เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีความอิสระในการปฏิบัติงาน	4.15	.69	มาก
3.	คิดว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วตนเองจะเป็นที่ต้องการ ของตลาดแรงงาน	4.14	.73	มาก
4.	คิดว่าเป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	4.05	.74	มาก
5.	คิดว่าอาชีพด้านแฟชั่นและสิ่งทอในปัจจุบันเป็นอาชีพ ที่มีรายได้สูง	4.07	.70	มาก
6.	เมื่อจบการศึกษาจะสามารถเป็นเจ้าของกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่นและสิ่งทอในอนาคตได้	4.09	.74	มาก
	รวม	4.11	.49	มาก

จากตาราง 7 นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะศึกษาศาสตร์และ
 ออกแบบแฟชั่น ในด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.11$, S.D.
 =0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านความมั่นคงและ
 ความก้าวหน้าในอาชีพอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น เป็นรายชื่อ

ข้อ	แรงจูงใจในการเลือกเรียน	นักศึกษา (n=435)		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D	
1.	บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้เรียน	3.95	.94	มาก
2.	พี่น้องหรือญาติสนิทแนะนำให้เรียน	3.78	.96	มาก
3.	เพื่อนแนะนำหรือชวนให้เรียน	3.78	.96	มาก
4.	เพื่อนรุ่นพี่ที่จบโรงเรียนมัธยมที่เดียวกันและมาเรียนต่อที่นี่เป็นผู้แนะนำให้เลือกเรียนที่นี่	3.76	1.00	มาก
5.	ครู อาจารย์ที่สอนในขณะเรียนมัธยมแนะนำให้เลือกเรียนที่นี่	3.67	1.09	มาก
6.	เพื่อนๆ ส่วนใหญ่มักนิยมมาศึกษาต่อด้านแฟชั่นและสิ่งทอ ที่คณะฯ นี้	3.50	1.10	มาก
7.	เจ้าของกิจการเกี่ยวกับแฟชั่นและสิ่งทอให้การสนับสนุนทุนการศึกษาในการศึกษาที่นี่	3.56	1.07	มาก
8.	เจ้าของสถานกิจการเกี่ยวกับแฟชั่นและสิ่งทอให้มาศึกษาต่อเพื่อกลับไปทำงานให้	3.72	1.10	มาก
	รวม	3.72	.80	มาก

จากตาราง 8 นักศึกษามี แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ในด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.72$, S.D. =0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษา ต่อด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่นอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ด้านชื่อเสียงของสถาบัน เป็นรายชื่อ

ข้อ	แรงจูงใจในการเลือกเรียน	นักศึกษา (n=435)		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D	
1.	เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงโดดเด่นเรื่องการจัด การศึกษาด้านแฟชั่นและสิ่งทอ	3.89	.82	มาก
2.	คณาจารย์ของคณะฯ มีความรู้ความสามารถและความ เชี่ยวชาญทางแฟชั่นและสิ่งทอหลายด้าน	4.18	.63	มาก
3.	เป็นคณะฯ ที่เปิดสอนด้านแฟชั่นและสิ่งทอหลายสาขาที่ สนองความต้องการ/ความสนใจของผู้เรียน	4.05	.78	มาก
4.	การสำเร็จการศึกษาจากคณะฯ นี้จะทำให้ผู้เรียนมีความ เชี่ยวชาญทางสาขาแฟชั่นและสิ่งทอที่เลือกศึกษา	4.02	.77	มาก
5.	การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อเน้นการสอบวัดความสามารถ ด้านวิชาชีพมากกว่าวิชาการ	3.96	.74	มาก
6.	คณาจารย์ของสาขาที่เปิดสอนมีความเชี่ยวชาญมากกว่า คณาจารย์ของสถาบันอื่นๆ ที่เปิดสอนในสาขาวิชาเดียวกัน	3.98	.66	มาก
7.	สาขาที่เปิดสอนมีประโยชน์ต่องานด้านแฟชั่นและสิ่งทอใน อนาคต	4.00	.73	มาก
8.	คณะฯ จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ	4.00	.78	มาก
9.	เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความรู้สายอาชีพด้านแฟชั่นและสิ่ง ทอ ที่สามารถหางานทำได้ง่ายกว่าจบการศึกษาในสาขาวิชา เดียวกันจากสถาบันอื่น	3.97	.65	มาก
10.	คณะฯ มีชื่อเสียงในการจัดการเรียนการสอนในด้านแฟชั่น และสิ่งทอโดยเฉพาะ	4.07	.73	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	แรงจูงใจในการเลือกเรียน	นักศึกษา (n=435)		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D	
11.	ศิษย์เก่าของคณะฯ สร้างชื่อเสียงให้กับสถาบันให้เป็นที่รู้จักในสังคม	3.97	.77	มาก
12.	คณะฯ เก็บค่าใช้จ่ายในการศึกษาเหมาะสม	3.97	.80	มาก
13.	สถานที่ตั้งของคณะฯ สะดวกต่อการเดินทางมาศึกษา	3.69	.87	มาก
	รวม	3.98	.47	มาก

จากตาราง 9 นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะ ะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ
ออกแบบแฟชั่น ในด้านชื่อเสียงของสถาบัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.98$, S.D. =0.47) เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านชื่อเสียงของสถาบันอยู่ในระดับมากทุก
ข้อ

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ	เพศชาย n = 139			เพศหญิง n = 296		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. ด้านความถนัดและความสนใจ ในอาชีพ	3.97	.51	มาก	4.10	.49	มาก
2. ด้านความมั่นคงและ ความก้าวหน้าในอาชีพ	4.09	.53	มาก	4.11	.47	มาก
3. ด้านอิทธิพลการชักจูงจาก บุคคลอื่น	3.64	.71	มาก	3.75	.83	มาก
4. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	3.92	.50	มาก	4.01	.46	มาก
รวม	3.83	.43	มาก	3.93	.45	มาก

จากตาราง 10 นักศึกษาชายและ นักศึกษา หญิงมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า
นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมี แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณ ะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ
ออกแบบแฟชั่น อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย

แรงจูงใจในการ เข้าศึกษาต่อ	ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง n = 60			ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนปานกลาง n = 362			ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ n = 13		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1.ด้านความถนัดและ ความสนใจในอาชีพ	4.04	.56	มาก	4.06	.49	มาก	4.28	.53	มาก
2. ด้านความมั่นคงและ ความก้าวหน้าในอาชีพ	4.12	.55	มาก	4.10	.46	มาก	4.31	.81	มาก
3. ด้านอิทธิพลการชัก จูงจากบุคคลอื่น	3.69	.92	มาก	3.71	.78	มาก	3.95	.90	มาก
4.ด้านชื่อเสียงของ สถาบัน	3.94	.57	มาก	3.98	.44	มาก	4.15	.71	มาก
รวม	3.86	.51	มาก	3.89	.42	มาก	4.08	.68	มาก

จากตาราง 11 นักศึกษาปริญญาตรีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาปริญญาตรีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้า ศึกษาต่อ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

แรงจูงใจในการ เข้าศึกษาต่อ	รายได้ต่อเดือนอยู่ใน ระดับสูง n = 154			รายได้ต่อเดือนอยู่ใน ระดับปานกลาง n = 243			รายได้ต่อเดือนอยู่ใน ระดับต่ำ n = 38		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1.ด้านความถนัดและ ความสนใจในอาชีพ	4.11	.43	มาก	4.04	.52	มาก	4.00	.59	มาก
2. ด้านความมั่นคงและ ความก้าวหน้าในอาชีพ	4.12	.43	มาก	4.09	.52	มาก	4.14	.53	มาก
3. ด้านอิทธิพลการชัก จูงจากบุคคลอื่น	3.82	.71	มาก	3.68	.80	มาก	3.52	1.03	มาก
4.ด้านชื่อเสียงของ สถาบัน	4.03	.42	มาก	3.95	.50	มาก	3.97	.52	มาก
รวม	3.94	.42	มาก	3.88	.46	มาก	3.84	.48	มาก

จากตาราง 12 นักศึกษาปริญญาตรีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาปริญญาตรีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่อเดือนต่างกันมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามอาชีพของบิดามารดา / ผู้ปกครอง

แรงจูงใจในการ เข้าศึกษาต่อ	รับราชการ / พนักงาน รัฐวิสาหกิจ n = 97			บริษัทเอกชน / รับจ้าง n = 151			เกษตรกร n = 31			ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว n = 156		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1.ด้านความถนัดและความ สนใจในอาชีพ	4.07	.50	มาก	4.06	.50	มาก	4.05	.49	มาก	4.05	.50	มาก
2. ด้านความมั่นคงและ ความก้าวหน้าในอาชีพ	4.16	.49	มาก	4.09	.46	มาก	4.10	.46	มาก	4.09	.53	มาก
3. ด้านอิทธิพลการชักจูงจาก บุคคลอื่น	3.70	.86	มาก	3.67	.77	มาก	3.73	.90	มาก	3.77	.77	มาก
4.ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	4.02	.45	มาก	3.97	.46	มาก	4.00	.51	มาก	3.96	.50	มาก
รวม	3.91	.45	มาก	3.90	.43	มาก	3.86	.45	มาก	3.89	.46	มาก

จากตาราง 13 นักศึกษาปริญญาตรีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ที่ อาชีพของบิดามารดา / ผู้ปกครองแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาปริญญาตรีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นที่ อาชีพของบิดามารดา / ผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 14 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามบุคลิกภาพ

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ	บุคลิกภาพแบบเอ n = 416			บุคลิกภาพแบบบี n = 19		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. ด้านความถนัดและความสนใจ ในอาชีพ	4.08	.49	มาก	3.71	.60	มาก
2. ด้านความมั่นคงและ ความก้าวหน้าในอาชีพ	4.12	.48	มาก	3.82	.66	มาก
3. ด้านอิทธิพลการชักจูงจาก บุคคลอื่น	3.77	.74	มาก	2.44	.98	น้อย
4. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	4.00	.45	มาก	3.62	.71	มาก
รวม	3.93	.42	มาก	3.22	.43	มาก

จากตาราง 14 นักศึกษาปริญญาตรีคณะอุตสาหกรรมสิ่ง ทอและออกแบบแฟชั่น ที่มี
บุคลิกภาพต่างก็มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน
พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มี
แรงจูงใจอยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่นที่นักศึกษามี
บุคลิกภาพแบบบีเห็นว่ามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ และบุคลิกภาพ โดยการใช้การทดสอบที่ ส่วนตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และอาชีพของบิดามารดา/ผู้ปกครองใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 15 – 19

ตาราง 15 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ	เพศชาย n= 139		เพศหญิง n = 296		t	p
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
1.ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ	3.97	.50	4.10	.48	-2.71	0.007
2.ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ	4.09	.53	4.11	.46	-0.35	0.721
3.ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น	3.64	.71	3.75	.83	-1.26	0.206
4.ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	3.92	.49	4.01	.46	-1.78	0.075
รวม	3.83	.43	3.93	.45	-2.16	0.031

จากตาราง 15 นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 16 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.66	0.33	1.33	0.266
	ภายในกลุ่ม	432	106.63	0.25		
	รวม	434	107.29			
2. ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.57	0.29	1.20	0.300
	ภายในกลุ่ม	432	102.84	0.24		
	รวม	434	103.41			
3. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น	ระหว่างกลุ่ม	2	0.78	0.39	0.62	0.541
	ภายในกลุ่ม	432	274.00	0.63		
	รวม	434	274.78			
4. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.45	0.23	1.01	0.365
	ภายในกลุ่ม	432	96.57	0.22		
	รวม	434	97.02			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.55	0.27	1.37	0.255
	ภายในกลุ่ม	432	86.00	0.20		
	รวม	434	86.55			

จากตาราง 16 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการ เข้าศึกษาต่อ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.68	0.34	1.38	0.253
	ภายในกลุ่ม	432	106.61	.025		
	รวม	434	107.29			
2. ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.20	0.01	0.40	0.672
	ภายในกลุ่ม	432	103.22	0.24		
	รวม	434	103.42			
3. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น	ระหว่างกลุ่ม	2	3.55	1.78	2.83	0.060
	ภายในกลุ่ม	432	271.22	0.63		
	รวม	434	274.77			
4. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.52	0.26	1.16	0.314
	ภายในกลุ่ม	432	96.50	0.22		
	รวม	434	97.02			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.55	0.28	1.39	0.251
	ภายในกลุ่ม	432	85.99	0.20		
	รวม	434	86.54			

จากตาราง 17 นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามอาชีพของบิดามารดา / ผู้ปกครอง

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.02	0.01	0.03	0.992
	ภายในกลุ่ม	431	107.27	0.25		
	รวม	434	107.30			
2. ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.42	0.14	0.59	0.65
	ภายในกลุ่ม	431	102.99	0.24		
	รวม	434	103.41			
3. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น	ระหว่างกลุ่ม	3	0.80	0.27	0.42	0.740
	ภายในกลุ่ม	431	273.97	0.64		
	รวม	434	274.77			
4. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.27	0.09	0.40	0.751
	ภายในกลุ่ม	431	96.75	0.22		
	รวม	434	97.02			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.06	0.02	0.11	0.956
	ภายในกลุ่ม	431	86.48	0.20		
	รวม	434	86.54			

จากตาราง 18 นักศึกษาที่บิดามารดา / ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 19 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามบุคลิกภาพ ของนักศึกษา

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ	บุคลิกภาพ แบบเอ n= 416		บุคลิกภาพ แบบบี n = 19		t	p
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
1.ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ	4.08	.48	3.71	.60	3.21	0.001
2.ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ	4.12	.47	3.82	.66	2.58	0.010
3.ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น	3.77	.73	2.44	.98	5.83	0.001
4.ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	4.00	.45	3.62	.70	2.33	0.031
รวม	3.93	.42	3.22	.42	7.08	0.001

จากตาราง 19 นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพ แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวม และใน แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความมุ่งหมายในงานวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านชื่อเสียงของสถาบัน
2. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของบิดามารดา / ผู้ปกครอง และบุคลิกลักษณะของนักศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 435 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านชื่อเสียงของสถาบัน รวมข้อคำถาม 37 ข้อ แบบสอบถามทั้งหมดมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7322 และแบบสอบถามด้านบุคลิกลักษณะ รวมข้อคำถาม 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ = 0.7933

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านชื่อเสียงของสถาบัน โดยการหาคะแนนค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน 4 ด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศและบุคลิกภาพของนักศึกษา วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและอาชีพของบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง วิเคราะห์โดยการหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สรุปผลวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก
2. การเปรียบเทียบมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของบิดามารดา/ผู้ปกครอง และบุคลิกภาพของนักศึกษา พบว่า

2.1 นักศึกษาชายและหญิงมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจในด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

2.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2.4 นักศึกษาที่บิดามารดา/ ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2.5 นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

1. ผลการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านชื่อเสียงของสถาบันอยู่ในระดับมาก สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1.1 ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การที่ผู้เลือกเข้าศึกษาต่อในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้พบว่าตนเองมีความสนใจชื่นชอบและถนัดในการเรียนรู้เกี่ยวกับทางด้านแฟชั่นและสิ่งทอ โดยอาจเกิดจากการสะสมประสบการณ์ในการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือโดยจากประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตด้านอื่นๆ จึงทำให้เกิดความรู้สึกชื่นชอบ และเห็นถึงความสำคัญในด้านแฟชั่นและสิ่งทอ ดังที่ อาร์ พันธ์มณี (2542: 183-192) กล่าวว่า ความสามารถของบุคคล มีเหตุผลที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ เพราะบุคคลทุกคนมักจะมีเจตจำนงตั้งใจจริง และมีความปรารถนาที่จะกระทำพฤติกรรมต่างๆ ด้วยความจริงใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูมิร อบมลี (2544: 72) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่าด้านเหตุผลส่วนตัวที่เป็นปัจจัยจูงใจอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พระนคร ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การเข้าศึกษาต่อที่คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นสถาบันที่ผลิตบัณฑิตทางด้านแฟชั่นและสิ่งทอ มีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนทางด้านเทคโนโลยีเสื้อผ้า เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ ออกแบบแฟชั่น และออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาแห่งนี้แล้วจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติด้านแฟชั่นและสิ่งทอ ซึ่งปัจจุบันเป็นสาขาวิชาที่มีผู้สำเร็จการศึกษาในปริมาณที่น้อย และสถาบันแห่งนี้เป็นที่รู้จักในวงการของผู้ประกอบอาชีพทางด้านแฟชั่นและสิ่งทอ มีโอกาสที่จะได้รับการพิจารณารับเข้าทำงานมากกว่าผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาเดียวกันจากสถาบันการศึกษาอื่น แสดงให้เห็นว่าการที่ผู้เลือกเข้าศึกษาต่อในวิชาชีพใดๆ ยังมีจุดมุ่งหมายที่คล้ายๆ กันคือ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วมีโอกาสหางานประกอบอาชีพได้ง่าย เป็นอาชีพที่มีความมั่นคงก้าวหน้าไม่ว่าจะเป็นในลักษณะของเงินเดือน สวัสดิการหรือผลตอบแทนอื่นๆ ตลอดจนมีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ ดังที่มาสโลว์ (สรวงศ์ โค้วตระกูล, 2544: 161; อ้างอิงจาก Maslow, 1970: 35-37) ได้กล่าวถึงทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการว่ามนุษย์ทุกคนต้องการความมั่นคงและความปลอดภัยในการดำรงชีวิตพร้อมกับมีความมั่นคงในอาชีพหน้าที่การงานและฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี โดยต้องการที่จะมีงานทำเป็นหลักเป็นแหล่งเป็นความต้องการเพื่อสวัสดิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอรุณทวดี พัฒนิบูลย์ และเตือนใจ เกตุษา (2550: 141) ที่วิจัยเรื่องเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาปริญญาโทมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่บุคคลจะตัดสินใจในการเลือกที่จะประกอบอาชีพใดๆ นั้น สิ่งที่จะต้องคำนึงถึงคือความรู้สึกชื่นชอบ ชื่นชมที่บุคคลมีต่อผู้ที่เป็แบบอย่างทีประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพจึงทำให้เกิดความต้องการที่จะเลียนแบบบุคคลเหล่านั้น ดังนั้นความสำเร็จในที่นี้จึงหมายถึงความสำเร็จในการสร้างความประทับใจ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคลรอบข้างซึ่งการตัดสินใจเลือกเรียนนั้นส่วนใหญ่จะพิจารณาถึงความก้าวหน้าและความมั่นคงในอาชีพ สาขาไหนเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน สาขาไหนมีรายได้ดี นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาถึงปัจจัยแวดล้อมหลาย ๆ ด้าน อาทิ ระดับสติปัญญา ความเอาใจใส่ต่อการเรียน ค่าใช้จ่ายในการศึกษานับแต่แรกเข้าจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา และความถึงการชักชวนหรือแนะนำจากทั้งรุ่นพี่ เพื่อน หรืออาจารย์ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแนะนำให้เรียนทางด้านออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ ว่าจบจากสาขานี้และไม่ตกงาน มีหน่วยงานรองรับในการรับเข้าทำงาน และทางคณะฯ ได้มีโควตาในการรับเข้าศึกษา หรือสอบตรง ดังที่วัชร ทรัพย์มี (สงวาลย์คำ สิงห์เพชรชัยปัญญา, 2543: 27; อ้างอิงจาก วัชร ทรัพย์มี, 2522: ไม่ปรากฏหน้า) กล่าวว่า การเลือกอาชีพของบุคคลจะใช้พิจารณาณในการตัดสินใจเลือกโดยการ

วิเคราะห์ตนเองและวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน แม้ว่าบุคคลบางคนจะเลือกอาชีพหรือเลือกศึกษาต่อตามเพื่อนสนิทของตน เพราะเมื่อพิจารณาและวิเคราะห์หัดตัวเองแล้วสามารถจะกระทำตามแบบเพื่อนได้ จึงเลือกเข้าศึกษาต่อตามเพื่อน รวมทั้งอิทธิพลทางครอบครัวก็มีส่วนต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่งความปรารถนาของพ่อแม่ ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีของฮอปปก (ระเบียบอรรถ. 2537: 199; อ้างอิงจาก Robert Hoppock: n.d.) ได้สรุปองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุในการเลือกอาชีพของบุคคลที่ต่างกัน ๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการเลือกอาชีพของผู้เรียนว่า โดยทั่วไปผู้เรียนจะได้รับอิทธิพลในการเลือกอาชีพของบุคคลที่ใกล้ชิด เช่น พ่อ แม่ ครู เพื่อน ญาติ พี่น้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงศ์ จิตจรสอำพัน (2540: 78) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาการธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก

1.4 ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านชื่อเสียงของสถาบันอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นสถาบันการศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะทางด้านแฟชั่นและสิ่งทอ เป็นสถาบันการศึกษาที่มีความเก่าแก่และมีชื่อเสียงในการเปิดสอนหลักสูตรต่างๆ ที่เกี่ยวกับแฟชั่นและสิ่งทอ นอกจากนี้คณาจารย์ของสถาบันเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญที่ได้รับการยอมรับ และให้บริการวิชาการในด้านต่างๆ รวมไปถึงสถานที่ตั้งของสถาบันที่นักศึกษาสามารถเดินทางได้สะดวก ค่าใช้จ่ายในการศึกษามีราคาที่เหมาะสม และการสอบคัดเลือกในการเข้าศึกษาต่อเน้นการสอบวัดด้านความถนัดทางวิชาชีพมากกว่าวิชาการ จึงทำให้ผู้สนใจและมีความถนัดทางด้านแฟชั่นและสิ่งทอมีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อได้มาก สอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (สรวงศ์ ใ้วตระกูล. 2544: 161 -162; อ้างอิงจาก Maslow.1970: unpagged) ที่อธิบายความต้องการของมนุษย์ว่ามนุษย์ต้องการได้รับการยกย่องนับถือในด้านความมีชื่อเสียงและเกียรติยศจากสังคม ต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถมีคุณค่าและมีเกียรติ ซึ่งสอดคล้องกับวิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย (2544: 52) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านลักษณะของสถาบัน อยู่ในระดับมาก และเปรมชัย สโรบล (2542: 68) ที่วิจัยเรื่องเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่า นักเรียนเตรียมทหารมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนต่อด้านลักษณะสถาบันอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของนนทา ศรีสงทรัพย์ (2545: 48) ที่วิจัยเรื่องแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตระดับปริญญาโทมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนต่อด้านลักษณะสถาบันอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของบิดามารดา/ผู้ปกครอง และบุคลิกภาพของนักศึกษา ผลการศึกษา พบว่า

2.1 นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านชื่อเสียงของสถาบัน ไม่แตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เพศชายและเพศหญิงย่อมแตกต่างกันในเรื่องของการประกอบอาชีพเนื่องจากเพศชายมีความแข็งแรงและอดทนมากกว่าทำให้ การเลือกอาชีพมีความคิดแตกต่างจากเพศหญิงเนื่องจากสรีระ อดทน ความถนัดของเพศหญิงและเพศชาย ซึ่งทั้งเพศหญิงและเพศชายต้องคำนึงถึงความชอบและรักที่จะทำในอาชีพนั้น ๆ ด้วย โดยธรรมชาติเพศหญิงจะมีความสนใจในรายละเอียดในเรื่องการแต่งตัว ความสวยความงามมากกว่าเพศชาย ในด้านของสังคม ธรรมชาติของมนุษย์เมื่อมีความมั่นคงในด้านของอาชีพการงานแล้วจากนั้นก็มีความต้องการในด้านที่สูงขึ้นต่อไปเป็นพัฒนาการตามลำดับขั้นของความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ ซึ่งเมื่อมนุษย์มีความมั่นคงแล้ว จะมีพัฒนาการไปสู่ความต้องการให้ผู้อื่นยอมรับตนเองว่ามีความสามารถ และได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น ดังที่มาสโลว์ (สรวงศ์ ใ้วตระกูล. 2544:160-161;อ้างอิงจาก Maslow.1970:unpaged) ได้อธิบายว่า มนุษย์มีความต้องการที่รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ซึ่งประกอบด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่าและมีเกียรติ และกันยา สุวรรณแสง (2533: 161) กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่องเพศเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนเราแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ ทักษะ เจตคติ การแสดงพฤติกรรม ตลอดจนความสนใจของบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมงคล ค่อยประเสริฐ (2539:บทคัดย่อ) เรื่องแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ (ปอ.) ในจังหวัดอุทัยธานีพบว่านักศึกษาชายและหญิงมีแรงจูงใจในการมาเรียน โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.2 ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านชื่อเสียงของสถาบัน จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจใน

การเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาทั้งชายและหญิงต่างก็ให้ความสำคัญกับชื่อเสียงสถาบันเนื่องจากสถาบันเป็นสถาบันที่ได้รับการยอมรับในวงวิชาการในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถในการด้านแฟชั่นและสิ่งทอมาเป็นเวลานาน ซึ่งอาจเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงสามารถแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองทางด้านแฟชั่นและสิ่งทอเพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ หรือมีรายได้เพิ่มขึ้น ต้องการพัฒนาตนเองให้ทันกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันทั้งในด้านการพัฒนาอาชีพ และความรู้ ทำให้มีความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ ส่งผลให้รู้สึกมีคุณค่า มีความปลอดภัยในการดำรงชีวิต อาชีพหน้าที่การงาน หรือฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นต้น ส่วนในเรื่องของอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่นนั้น ไม่ว่านักศึกษาชายหรือหญิงต่างก็ตัดสินใจในการเลือกที่จะประกอบอาชีพใดๆ ในสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงคือความรู้สึกชื่นชอบ ชื่นชมที่บุคคลมีต่อผู้ที่ เป็นแบบอย่าง ที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพจึงทำให้เกิดความต้องการที่จะเลียนแบบบุคคลเหล่านั้นซึ่งทั้งเพศชายและเพศหญิงในปัจจุบัน ครอบครัวได้ให้อิสระในการเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจส่วนตัว เพราะไม่ว่าทั้งเพศชายหรือเพศหญิงก็สามารถเลือกศึกษาทางด้านที่ตนเองชอบได้ ดังที่มาสโลว์ (สราญค์ โค้วตระกูล, 2544: 160-161; อ้างอิงจาก Maslow.1970:unpaged) ได้อธิบายว่า มนุษย์มีความต้องการที่รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ซึ่งประกอบด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่าและมีเกียรติ ต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น และอเนก สิทธิประโยชน์ (ม.ป.ป.:1) ที่กล่าวว่า ปัจจุบันบทบาทและฐานะของสตรีมีบทบาทในสังคมมากขึ้น เช่น กฎหมายให้การยอมรับสิทธิเท่าเทียมกับบุรุษจึงทำให้สตรีมีบทบาทในสังคมมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มงคล ค่อยประเสริฐ (2539:บทคัดย่อ) เรื่องแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ (ปอ.) ในจังหวัดอุทัยธานี พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีแรงจูงใจในการมาเรียนโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนครโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอาจจะไม่ส่งผลต่อการที่นักศึกษาเลือกศึกษาต่อในด้านแฟชั่นและสิ่งทอ ทั้งนี้ส่วนหนึ่งอาจเนื่องมาจากการที่นักศึกษาที่มีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้สอดคล้องเหมาะสมกับอาชีพที่ตนมีความปรารถนา อีกทั้งนักศึกษาส่วนใหญ่ต่างก็เห็นว่าอาชีพด้านแฟชั่นและสิ่งทอเป็นอาชีพที่มีความท้าทายความสามารถของตนเอง ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติม และเมื่อนักศึกษาได้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามาศึกษาต่อในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติพื้นฐาน และมีความแน่วแน่ตั้งใจจริง แม้ว่านักศึกษาแต่ละคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกันแต่นักศึกษาก็มีความเชื่อมั่น

ว่าการเรียนการสอนในด้านแพชชั่นและสิ่งทอนั้น จะสามารถหล่อหลอมให้นักศึกษาทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพของตนเองได้ ดังที่เฉลิมศรี เลาหวกดี (2546: 46) ที่ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นในการเลือกอาชีพของนักศึกษาภาคปกติ คณะวิทยาการจัดการสถาบันราชภัฏเพชรบุรี พบว่านักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันมีความคิดเห็นในการเลือกอาชีพโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ พจมาศ กาญจนสุนทร (2547: 93) ที่ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพครูในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่จะเลือกเรียนต่อ ย่อมขึ้นอยู่กับความสนใจและความถนัดของตัวผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งการศึกษาในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นนั้นค่าใช้จ่ายไม่สูงเหมือนสถาบันอื่น และในขณะที่เรียนแล้วก็สามารถหารายได้พิเศษได้ อาทิเช่น การรับแต่งหน้า รับตัดชุด เช่าชุดผลงานของนักศึกษาและการฝึกทำงานกับห้องเสื้อต่าง ๆ ไม่ว่านักศึกษาจะมีฐานะทางบ้านต่ำก็สามารถหารายได้พิเศษเพื่อมาเป็นค่าใช้จ่ายของตนเอง เช่นเดียวกับนักศึกษาที่มีฐานะทางบ้านปานกลางและสูงก็มีความต้องการที่จะหารายได้พิเศษเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวของตนเองเหมือนกันโดยไม่ต้องรบกวนเงินของผู้ปกครอง เนื่องจากการศึกษาในด้านแพชชั่นและสิ่งทอ จะมีกิจกรรมต่างๆ รองรับรายได้และสะสมประสบการณ์ได้อย่างหลากหลาย ทำให้ทางครอบครัวไม่เกิดผลกระทบในการเสียค่าใช้จ่ายในระหว่างศึกษาในอัตราที่สูงเท่ากับการศึกษาในสถาบันอื่นหรือสาขาอาชีพอื่นๆ และการที่ปัจจุบันภาครัฐได้มีการสนับสนุนในการให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาในทุกสาขาอาชีพและทุกสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาที่สนใจสามารถสมัครเข้าศึกษาและขอรับทุนในระหว่างศึกษาเล่าเรียน ดังที่กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 33-48) กล่าวว่า ความถนัดเป็นความแตกต่างที่เกี่ยวกับการแสดงความสามารถในการกระทำกิจกรรมต่างๆ ให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพของแต่ละบุคคลในการประกอบอาชีพหรือการเลือกกิจกรรมใดๆ ก็ตาม ควรต้องเกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิม ซึ่งก็คือภูมิหลังของบุคคลนั่นเอง ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ความเข้าใจ พื้นฐานต่อสิ่งที่กำลังกระทำอยู่ว่ามีลักษณะการกระทำสิ่งนั้นมาก่อนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารณีย์ เชื้อวาทยานเกษตร (2551: 65) ที่ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่า นักศึกษาปริญญาโทที่มีรายได้ต่างกันมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน และ มุฑิตา คุญเพี้ยภูมิ (2552: 66) ที่ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่านักศึกษาที่รายได้ของ

ครอบครัวยุคต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2.4 นักศึกษาที่มีอาชีพของบิดามารดา / ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การที่นักศึกษาที่ได้เข้ามาศึกษาด้านแฟชั่นและสิ่งทอนั้นย่อมเกิดจากการเล็งเห็นถึงความถนัดที่ตนสนใจก่อนสิ่งอื่นใด มีความชอบเป็นส่วนตัว และมีความสามารถหรือความถนัดในด้านนี้ แม้ว่าโดยปกติ นักศึกษามักจะได้รับอิทธิพลจากการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของบิดามารดา / ผู้ปกครอง แต่ก็ไม่ส่งผลกับนักศึกษามากนัก เพราะนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาทางด้านแฟชั่นและสิ่งทอนั้นต้องมาจากความชอบส่วนตัว มีใจรักทางด้านนี้และบิดามารดา / ผู้ปกครองให้การสนับสนุนในการเรียน ดังที่ธารรงค์ อุดมไพจิตรกุล. (2542 : 65) ได้กล่าวว่า ลักษณะเฉพาะตัวในแต่ละอาชีพของบิดามารดาจะถ่ายทอดความคิด ความเชื่อ ค่านิยม และการปฏิบัติมาสู่บุตร จึงมีผลให้นิสิตนักศึกษาแต่ละคนมีการพัฒนาวัฒนธรรมด้านมุ่งอาชีพของตนแตกต่างกันออกไปและเริ่มที่จะสนใจการแสวงหาความหมายของชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีนทิพย์ พงษ์ศาสดา (2546: 98) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่มีบิดามารดา / ผู้ปกครอง ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนไม่แตกต่างกัน และมุกิตา คุษะเพียภูมิ (2552: 66) ที่ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่านักศึกษาที่มีบิดามารดา / ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2.5 นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลิกภาพเป็นคุณลักษณะส่วนรวมของพฤติกรรมของบุคคล มีความสำคัญของบุคคลในการทำงาน ชีวิตส่วนตัวและสังคม นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอ ส่วนใหญ่จะมีความกระตือรือร้นที่จะทำงานให้ได้ผลดี มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง พยายามแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยตนเอง รักความก้าวหน้า รักความท้าทายและชอบค้นพบสิ่งใหม่ๆ เสมอ ชอบทำงานแข่งกับเวลา และมีความพยายามที่จะฝ่าฟันอุปสรรค เพื่อจะประสบความสำเร็จในการทำงาน ซึ่งในการเรียนทางด้านแฟชั่นและสิ่งทอ จะเป็นสายอาชีพที่ทำหายสติปัญญาและความสามารถ มีการแข่งขันกันสูง ในขณะที่นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบบีเป็นคนที่ค่อนข้างเฉื่อยชา ไม่รีบร้อน ใจเย็น ไม่ก้าวร้าว ทำงานไปเรื่อยๆ ไม่หวังผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ อดทนและรอคอยได้ดังที่อิริคสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 42; อ้างอิงจาก Erickson. 1959) กล่าวว่า การพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์นั้นจะมีการพัฒนาลักษณะต่างๆ ของบุคลิกภาพอย่างเป็นลำดับ ตลอดช่วงชีวิตของบุคคลแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับไคร์เวอร์ และไวต์เนอร์ (Klewer; & Weider.1989 :204) ที่ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพ

แบบเอ กับความเพียรพยายามพบว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเอจะทำงานได้สำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามที่จะประสบความสำเร็จมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีนทิพย์ พงษ์ศาสตร์ (2546: 101) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าบุคลิกภาพส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อยู่ในระดับมาก ดังนั้นสถาบันการศึกษาจึงควรพิจารณากระบวนการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในด้านแฟชั่นและสิ่งทอ ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และความต้องการในการพัฒนาการผลิตบัณฑิต จัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรที่น่าสนใจและความถนัดในด้านแฟชั่นและสิ่งทอให้แก่นักศึกษาเพื่อให้เกิดความกระตือรือร้น และจัดให้มีการทดสอบความถนัดและความสนใจเป็นภาคปฏิบัติและทฤษฎีควบคู่กันไป

2. ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อยู่ในระดับมาก ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเองพร้อมทั้งแสดงศักยภาพของนักศึกษาและมีการจัดแสดงผลงานของนักศึกษา จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันโดยเน้นทางสายอาชีพ ที่ทำให้นักศึกษามีโอกาสประกอบอาชีพที่สนใจ มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานหรือแม้แต่การฝึกฝนให้สามารถเขียนผลงานทางวิชาการอันจะเป็นการเพิ่มศักยภาพให้แก่ตนเองสู่การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

3. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อยู่ในระดับมาก ดังนั้นจึงควรประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้นควบคู่ไปกับการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและเป็นที่น่าสนใจเพื่อจะได้เป็นภาพลักษณ์ที่ดี เพื่อที่จะเป็นจุดเด่นในการดึงให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาเห็นว่าหลักสูตรที่เปิดสอนนั้นมีความน่าเชื่อถือ ทันสมัย และนักศึกษาจะมีโอกาสก้าวหน้าหลังจากสำเร็จการศึกษา สามารถที่จะเลือกประกอบอาชีพให้ตรงกับความสามารถที่มีอยู่ของตน และตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานเพื่อไม่ให้บัณฑิตที่จบไปแล้วเกิดปัญหาไม่มีงานทำ

4. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อยู่ในระดับมาก
ดังนั้นสถาบันควรจะรักษาคุณภาพมาตรฐานและสร้างชื่อเสียงของสถาบันให้เป็นที่รู้จักในสังคมมาก
ยิ่งขึ้น ในด้านการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่นและสิ่งทอ เพื่อที่บุคคลอื่นๆ จะได้รับทราบและ
เกิดความสนใจในการที่จะเข้าศึกษาต่อที่สถาบันแห่งนี้ด้วยความภาคภูมิใจต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับการติดตามผลและความคาดหวังของนักศึกษา ก่อน
เข้าศึกษาและหลังจากสำเร็จการศึกษา
2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับการ
จัดการเรียนการสอนโดยละเอียดในด้านต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรและ
กระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาในคณะต่างๆ ของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- บุญชู คำขาย. (2542). จิตวิทยา. กรุงเทพฯ: ศูนย์การพิมพ์สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- กันยา สุวรรณแสง. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ: บำรุงสาสน์.
- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี.(2530). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: นิยมวิทยา
- กองกลาง สำนักงานอธิการบดี.(2548). ประมวลข้อบังคับระเบียบและประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: เอ็นบีปริ๊นท์
- ชนิตฐา ชูชัยวุฒิพงศ์. (2555, 10 กรกฎาคม). สัมภาษณ์โดย ชนิษฐา เพิ่มการเจริญ ที่คณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ชนิษฐา วิเศษสาร; และมุกดา ศรียงค์. (2537). จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ. กรุงเทพฯ :
โครงการตำราคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2545). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สกายบุ๊กส์ จำกัด.
- จินตนา บิลมาศ; และพรณี บุญประกอบ. (2549). การเสริมสร้างกระบวนการทัศน์และคุณลักษณะ
ของข้าราชการยุคใหม่. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2549, จาก
<http://www.webhost.mots.go.th>.
- จรรยา เกษศรีสังข์. (2537). วิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย
เอกสาร.
- เจษฎา เทพสสี. (2555, 10 กรกฎาคม). สัมภาษณ์โดย ชนิษฐา เพิ่มการเจริญ ที่คณะอุตสาหกรรม
สิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ฉลอง ภิรมย์รัตน์. (2531). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ประจักษ์การพิมพ์
- เฉลิมชัย มังกรานนท์ชัย. (2534). ปัจจัยในการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาระดับปริญญาตรีใน
มหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เฉลิมศรี เลหาภักดี.(2546).ความคิดเห็นในการเลือกอาชีพของนักศึกษาภาคปกติคณะวิทยาการ
จัดการ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ชนิดา เพชรทองคำ. (2542). การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชมพูนุท พงษ์ศิริ. (2535). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการปฏิบัติตนบนหอผู้ป่วยของ นักศึกษาพยาบาลสมทบภาคใต้กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ ฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยนาถ นาคบุปผา. (2529). “พื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับแรงจูงใจ”. กรุงเทพฯ: ครูปริทัศน์.
- ณัฐสิทธิ์ โพธิ์หล้า (2555, 10 กรกฎาคม). สัมภาษณ์โดย ชนิษฐา เพิ่มการเจริญ ที่คณะอุตสาหกรรม สิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- เดโช สวานานนท์. (2521). ปทานุกรมจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ถวิล เกื้อกลางศ์. (2528). การจูงใจเพื่อผลงาน. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- เตือนใจ สินอำไพสิทธิ์. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลบรมราชชนนี สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยู่ธยา. (2526, ตุลาคม-ธันวาคม). เรียนเพื่ออะไร. วิทยาสาร. (4): 32-35
- ทัศนาศา ณ สงขลา. (2538). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทคหกรรมของ ผู้ปกครองและนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- ทองหล่อ นาคหอม. (2535). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชาเอกการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2533 – 2534. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ธัญญารัตน์ ธนสิทธิ์ (2555, 10 กรกฎาคม). สัมภาษณ์โดย ชนิษฐา เพิ่มการเจริญ ที่คณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. (2542). สังคมศาสตร์พื้นฐานการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.

- นันทา ศรีสงทรัพย์. (2545). แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์. กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นลินี ธรรมอำนวยสุข. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. ปริญญาโท กศ.ม.จิตวิทยา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นวม สงวนทรัพย์. (2535). สารัตถกิจติวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- นวลละออ สุภาพล. (2537). ทัศนคติบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2532). พัฒนาการทางอาชีพ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, คณะศึกษาศาสตร์, ภาควิชาจิตวิทยา.
- บุญมัน ธนาศุภวัฒน์. (2537). จิตวิทยาองค์กร. กรุงเทพฯ : โอ เอส พริ้นติ้งเฮาส์.
- เบญจา จิรภัทรวิมล. (2517). ความมุ่งปรารถนาทางอาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปัญญา สังข์ภิรมย์. (2529). 21 วิธีจัดการเรียนรู้. นนทบุรี : บริษัท ไทยร่มเกล้าจำกัด.
- ปฐม นิคมานนท์. (2524). การศึกษานอกระบบโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ทิพย์อักษร.
- ปิยะนุช ชันสาครกิตติ. (2549). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปาริชาติ พรหมสุวรรณ. (2538). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกประกอบอาชีพของสตรีภายหลังการฝึกอบรมกรณีศึกษาโครงการสร้างชีวิตใหม่ให้สตรีชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปริญญาโท กศ.ม. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เปรมชัย สโรบล. (2542). เหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: บัณฑิตการพิมพ์.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พจมาศ กาญจนสุนทร. (2547). การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- พัชณีญา วิเชียร. (2547). เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในโครงการบริการวิชาการ
ภายนอกมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ปริญญาโท กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรเทพ ลีทองอิน. (2533). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาของนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณราย ประสิทธิ์นราพันธุ์. (2547). ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการบริหาร
การศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ กศ.
ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- พรพิมล สุนทรจารย์. (2534). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนสาขาวิศวกรรมศาสตร์ของนักเรียน
สตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา.
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรสวรรค์ เพชรรัตน์. (2542). แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏภาคใต้. วิทยานิพนธ์ วท.ม.(เศรษฐศาสตร์เกษตร).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ภูมิรี อบมลิ. (2544). ปัจจัยจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตบัณฑิตศึกษา หลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา. ปริญญาโท กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- มงคล ค่อยประเสริฐ. (2539). แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ
(ปอ.) ในจังหวัดอุทัยธานี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มุกิตา คุษะเพียภูมิ. (2552). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันบัณฑิต
พัฒนศิลป์. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มานพ สวามีชัย.(ม.ป.ป).จิตวิทยาธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร : กราฟิการ์ต
- ยนต์ ชุ่มยิ้ม. (2525). องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจให้เลือกเรียนครูของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครู
ภาคตะวันออก. กรุงเทพฯ: กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ.
- รังสรรค์ แสงสุข และคณะ. (2544). รายงานการวิจัยเรื่องเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
บัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

- รัตนภรณ์ พลชา. (2544). ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียร ความรับผิดชอบและความมีระเบียบวินัยในการเรียนโดยใช้ตัวแบบบุคคลจริงให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ศึกษาศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่งทิวา ประสพสันต์. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย ของสถาบันการศึกษาของรัฐ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่งโสพล สิริทิเวทย์. (2534). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับการปฏิบัติตนอย่างมีพรหมวิหารสี่ ของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2539). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- (2530). พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ.2530. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ระเบียบ อรรถ. (2537). มูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิคกรมอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. (2537). หลักการแนะแนว. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- วิชัย ตันศิริ. (2544). โฉมหน้าการศึกษาไทยในอนาคตแนวคิดสำคัญของการปฏิรูปในพระราชบัญญัติการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- วัชร ทรัพย์มี. (2522). การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬา.
- วิจิตร ศรีสะอ้าน. (2537,พฤษภาคม). “แนวโน้มการอุดมศึกษาไทยในอนาคต” จุลสารสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. 4(ฉบับพิเศษ): 16.
- วินัย สิงหนนท์. (2539). แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง.วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.

- วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. (2544). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา เจริญวิเชียรฉาย. (2531). สิ่งจูงใจของนักศึกษาในการเลือกเรียนวิชาเอกศิลปหัตถกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศรินทิพย์ พงษ์ศาสดัต. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศศิธร รุ่งเรืองสิริกกุล. (2555, 10 กรกฎาคม). สัมภาษณ์โดย ชนิษฐา เพิ่มการเจริญ ที่คณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- สมพงศ์ จิตจรัสอำพัน. (2540). องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สายวิชา
บริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพร พรหมจรรย์. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัด นครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สังวาลย์คำ สิงห์เพชรชัยปัญญา. (2543). ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการประกอบอาชีพครูและ
พฤติกรรมการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูของนักศึกษาในประเทศสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมวิทยาการพัฒน). ขอนแก่น :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สันติพงษ์ เจริญศรี. (2543). มูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพอุตสาหกรรมของ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สินีนาง สุทธจินดา. (2543). การศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนสาขาวิชาพาณิชยการ โรงเรียน
อาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุวิทย์ ทวีทรัพย์. (2544). การศึกษาความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสระแก้ว. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม.(บริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันท์เอม. (2544). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาติ วิวัฒน์ชานนท์. (2542). การศึกษาความสนใจในการเลือกอาชีพศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์- มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- สุพรรณิ เสาวดี. (2543). มูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาชีพชั้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- สุภาพรรณ โคตรจรัส. (2529). สุขภาพจิตเล่ม 1 จิตวิทยาในการดำรงชีวิต. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์, ภาควิชาจิตวิทยา. ถ่ายเอกสาร.
- สุภัททา ปิณฑะแพทย์. (2542). พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว. สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณ จงประเสริฐพร. (2540). การวางแผนอาชีพของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางธุรกิจ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). โครงการพิเศษเพื่อการปฏิรูปการฝึกหัดครูพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา (สปค), การปฏิรูปการฝึกหัดครู : ร่วมกันคิด แบ่งกันทำ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2554). การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนทั่วราชอาณาจักร กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. สืบค้นเมื่อ 21 เมษายน 2556, จาก <http://service.nso.go.th/nso/web/income/income.html>
- อดุลย์ วิริยเวชกุล. (2542). หลักสูตรเรียนรู้อัตโนมัติชีวิต. ใน รวมบทความวิชาการการอุดมศึกษา: ประกอบการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง การอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21. หน้า 27-36. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พรินต์โพร จำกัด.
- อรุณทวดี พัฒนินบูลย์ และเตือนใจ เกตุษา (2550). รายงานการวิจัยเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร

- อรุณศรี อักษรศรี. (2544). การศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการเลือกประกอบอาชีพอิสระของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏภูเก็ต. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุษา เชาวลิต. (2540). ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการเผชิญปัญหาของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรีระัษฎา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อังสนา สารเจตร. (2547). ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนคณะครุศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. (2533). ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัครา เอิบสุขศิริ.(2535).จิตวิทยาทั่วไป.ภาคจิตวิทยาและการแนะแนว คณะวิชาครุศาสตร์ สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ วิทยาลัยครูพระนคร
- อังศุโชติ บวรกิตติวงศ์; และ อภิชัย บวรกิตติวงศ์.(2532). แรงจูงใจในการเลือกเรียนและแนวโน้มการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อาภรณ์ เชี่ยวชาญเกษตร. (2551). เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. ปริญญานิพนธ์.กศ.ม.(อุดมการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์มณี. (2535).จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ดันอ้อ ----- . (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ เฟรช.
- เอนก สิทธิประศาสน์. บทบาทของผู้นำสตรีต่องานพัฒนาสังคม. ม.ป.ท. : ม.ป.ป.
- Allport . W.G. (1967). *Personality: A Psychological Interpretation*. New York : John Wiley and Sons, Inc
- Burger, Jerry M. (1986). *Personality : Theory and Research*. Belmont, California : Wadsworth Publishing.
- Cattell, R.B. (1964) . *Personality and Social Psychology*. Sand Diego : Robert L . Knapp.
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essential of Psychological Testing*. 4 th ed. New York : Harper and Row.

- Farmer, Richard E.; Lynn Hunt, Monaham; & Reinhold, Keder. (1984). *Stress Management for Human Services*. Michigan : Sage Publishcation.
- Ferguson, George Andrew. (1981). *Statistical Analysis in Psychological and Education*. 5 th ed. New York : McGraw Hill Book.
- Ginzberg, E. (1974). *Counseling for Career Development*. Boston: Houghton Mifflin.
- Good, Cater V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw Hill Book.
- Greene, Charles N.; Adame, Everett E. Jr ; & Evert, Ronald J. (1985). *Management*. Englewood Cliffs, N.J. : Printice-Hall.
- Hilgard, Ernest R. (1967). *Introduction to Psychology*. New York : Harcourt Brance and World Inc.
- Hilgard, E. R. (1981). *Theories of learning* (5th ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Holland, John L. (1966). *The Psychology of Vocational Choice*. New York: Blaisdell Publishing Company. A Division of Ginn and Company.
- Kliwer, Wendy; & Weidner, Gerdi. (1989). "Type A Behavior and Aspiration : A study of Parents and Children's Goal Setting," *Developmental Psychology*. 23(2) : 204-209
- Luthan, Fred. (1989). *Organizational Behavior*. New York : Mc Graw-Hill.
- Maslow, A H. (1970). *Motivation and Personality*. New York: Harper and Row Publishers, Inc.
- McClelland, David C. and others. (1953) *The Achievement Motives*. New York : ApplentoncenturyGroffs Ing.
- Organ, Dennis W.; & Hamner, Clay W. (1982). *Organizational Behavior*. Plano Texas : Business Publications.
- Robbins. S. P. (1989). *Organizational Behavior*. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall. (85-91).
- Roe, Anne. (1964). *The Psychology of Occupations*. New York: John Wiley and Sons.
- Samuel C. Certo. (1981). *Modern management*. (7th ed.). New Jersey : Prentice-Hall.
- Strube; et al. (1987). Type A Behavior Pattern and Self Evaluation of Abilities; Empirical Tests of the Self Appraisal Model. *Journal of Personality and Social Psychology*. 52(5) : 956-974.
- Super, D. E. (1969). *Theory of Vocational Development*. New York: Harper and Row Publisher.
- Vroom, Victor H. (1964). *Work and Motivation*. New York : John Wiley & Sons Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/3463

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 สิงหาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เนื่องด้วย นางสาวชนิษฐา เพิ่มการเจริญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์ และอาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่เพื่อขอให้ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า และสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนสิงหาคม - ตุลาคม 2556

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวชนิษฐา เพิ่มการเจริญ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 092-259-2295

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 0519.12/๑/๕๕ วันที่ 3 พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวณิชญา เพิ่มการเจริญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติา สุธรรมรักษ์ และ อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคุ เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวนิษภา เพิ่มการเจริญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคนบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 082-342-4254

ที่ ศธ 0519.12/2154

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เนื่องด้วย นางสาวชนิษฐา เพิ่มการเจริญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์ และ อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภาพรรณ ยุเหล็ก และ อาจารย์ ดร.ไพรัตน์ ปุณญาเจริญนนท์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวชนิษฐา เพิ่มการเจริญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 082-342-4254

ที่ ศธ 0519.12/ ๖ ๕ ๕ /

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๓ พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์

เนื่องด้วย นางสาวชนิษฐา เพิ่มการเจริญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์ และ อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวชนิษฐา เพิ่มการเจริญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 082-342-4254

ที่ ศธ 0519.12/๑/๕๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนางรงค์

เนื่องด้วย นางสาวชนิษฐา เพิ่มการเจริญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ สุธรรมรักษ์ และ อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวชนิษฐา เพิ่มการเจริญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 082-342-4254

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนารงค์
อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร. สุพร ตั้งสมวรพงษ์
อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สกุลกู
อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาภาพรณ ยูเหล็ก
อาจารย์ประจำคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. อาจารย์ ดร.ไพรัตน์ ปุณญาเจริญนนท์
อาจารย์ประจำคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น สาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านชื่อเสียงของสถาบัน

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพสำหรับนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านชื่อเสียงของสถาบัน

นางสาวชนิษฐา เพิ่มการเจริญ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่าง หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านหรือเติมข้อความให้สมบูรณ์

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสุดท้ายของท่านเท่ากับ

.....

3. ฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัวต่อเดือน

() รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองรวมที่ได้รับต่อเดือนสูงกว่า 40,000 บาท

() รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองรวมกันที่ได้รับต่อเดือนเท่ากับ 15,000 - 40,000 บาท

() รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองรวมกันที่ได้รับต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท

4. อาชีพของบิดามารดา / ผู้ปกครอง

() รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() รับจ้าง / ทำงานบริษัทเอกชน

() เกษตรกร

() ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว

() อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพสำหรับนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ ออกแบบ แฟชั่น

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่อง
หนึ่งเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด
จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมาก
จริงปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านในระดับปาน
กลาง
จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่ สุด	จริง	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
1.	เมื่อท่านมีนัด ท่านชอบไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา					
2.	ท่านรู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะในขณะที่ท่านไม่สามารถ ทำสิ่งที่ท่านตั้งใจไว้ได้					
3.	ท่านคิดว่าวันเวลาช่างผ่านไปรวดเร็วจนไม่สามารถทำสิ่งที่ท่าน ตั้งใจไว้ได้					
4.	ท่านรู้สึกว่าเป็นการเสียเวลา ถ้าต้องไปรอซื้อของจากร้านค้าที่ มี ลูกค้าแน่น					
5.	ท่านจะรู้สึกไม่สบายใจ ถ้างานของท่านดำเนินไปอย่างล่าช้า					
6.	ท่านเป็นคนที่เริ่มต้นทำอะไรแล้วต้องทำให้เสร็จ					
7.	ท่านรู้สึกว่าท่านต้องทำอะไรต่าง ๆ อย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา					
8.	ท่านคิดว่าคนรอบข้างทำงานไม่ถูกใจท่าน					
9.	ท่านรู้สึกว่าท่านอยากทำกิจกรรมให้เสร็จโดยเร็วเท่าที่จะทำได้					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่ สุด	จริง	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
10.	ท่านรู้สึกหงุดหงิดที่ต้องเข้าคิวเพื่อรอรับบริการ เช่น ที่ธนาคาร ที่ทำการไปรษณีย์ เป็นต้น					
11.	ท่านไม่ชอบให้มีใครหรืออะไรมาขัดจังหวะการทำงานของ ท่าน					
12.	ท่านรู้สึกทนไม่ได้ ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนที่ทำงานอย่างขอบี้ไปที					
13.	เพื่อนๆ ส่วนใหญ่เห็นว่าท่านเป็นคนจริงจังกับการเรียน					
14.	ท่านเป็นคนที่ไม่ยอมเสียเวลาเพื่อฟังคนอื่นพูดเพื่อเจ้อ					
15.	ท่านมีความกระตือรือร้นในการทำงาน					
16.	ท่านชอบทำงานที่ท่านรับผิดชอบให้เสร็จก่อนกำหนดเวลา					
17.	เมื่อท่านกำลังฟังคนพูดเรื่องไร้สาระ ท่านจะรู้สึกเบื่อและเลียงออกมา					
18.	ท่านเป็นคนทำที่ทำกิจกรรมต่างๆด้วยความรวดเร็ว ว่องไว					
19.	เมื่อท่านต้องทำสิ่งต่าง ๆ ซ้ำซากท่านจะรู้สึกหงุดหงิด					
20.	ถ้าท่านต้องฟังคนที่พูดไม่รู้จกจบท่านจะรู้สึกทนไม่ได้					

**ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ
ออกแบบ แฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร**

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับระดับของแรงจูงใจของ
นักศึกษามากที่สุดเพียงช่องเดียว โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนมีดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับมาก
คะแนน	3	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับน้อย
คะแนน	1	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	ความคิดเห็น				
		มาก ที่ สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่ สุด
		5	4	3	2	1
1.	นักศึกษาเลือกเรียนในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ ออกแบบแฟชั่นเพราะเหตุใด ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ นักศึกษาเรียนเพราะมีความรักในด้านการออกแบบและ แฟชั่น					
2.	นักศึกษาเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาชีพที่ท้าทาย ความสามารถของตนเอง					
3.	นักศึกษาเรียนเพราะเห็นว่าเหมาะสมกับบุคลิกและลักษณะ นิสัยของตนเอง					
4.	นักศึกษาเรียนเพราะคิดว่าจะได้ดีกว่าวิชาชีพอื่น					
5.	นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้ หลากหลาย					
6.	นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเองให้มีความ เชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น					
7.	นักศึกษาเห็นความสำเร็จของบุคคลที่มีชื่อเสียงที่ทำงานใน ด้านแฟชั่นและสิ่งทอจึงเลือกเรียน					

ข้อ ที่	ข้อความ	ความคิดเห็น				
		มาก ที่ สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่ สุด
		5	4	3	2	1
8.	หลักสูตรที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของนักศึกษา					
9.	นักศึกษาสามารถหาประสบการณ์ใหม่ๆ ได้จากการเรียนที่นี่					
10.	นักศึกษารู้สึกประทับใจตัวบุคคลส่วยใหญ่ที่ประกอบอาชีพด้านสิ่งทอและแฟชั่น					
11.	ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ คิดว่าเป็นอาชีพที่มีความมั่นคง					
12.	เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีความอิสระในการปฏิบัติงาน					
13.	คิดว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วบัณฑิตจะเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน					
14.	คิดว่าเป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน					
15.	คิดว่าด้านแฟชั่นและสิ่งทอในปัจจุบันเป็นอาชีพที่มีรายได้สูง					
16.	เมื่อจบการศึกษาจะสามารถเป็นเจ้าของกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่นและสิ่งทอในอนาคตได้					
17.	ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้เรียน					
18.	พี่น้องหรือญาติสนิทแนะนำให้เรียน					
19.	เพื่อนแนะนำหรือชวนให้เรียน					
20.	เพื่อนรุ่นพี่ที่จบโรงเรียนมัธยมที่เดียวกันและมาเรียนต่อที่นี่เป็นผู้แนะนำให้มาศึกษาที่นี่					
21.	ครู อาจารย์ที่สอนในขณะที่เรียนมัธยมแนะนำให้ศึกษาต่อที่นี่					
22.	เพื่อนๆ ส่วนใหญ่มักนิยมมาศึกษาต่อด้านแฟชั่นและสิ่งทอที่คณะฯนี้					
23.	เจ้าของกิจการเกี่ยวกับแฟชั่นและสิ่งทอให้การสนับสนุนทุนการศึกษาในการศึกษาที่นี่					
24.	เจ้าของสถานกิจการเกี่ยวกับแฟชั่นและสิ่งทอให้มาศึกษาต่อเพื่อกลับไปทำงานให้					

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น				
		มาก ที่ สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่ สุด
		5	4	3	2	1
26.	ด้านชื่อเสียงของสถาบัน คณาจารย์ของสถาบันมีความรู้ความสามารถและความ เชี่ยวชาญทางแพชชั่นและสิ่งทอหลายด้าน					
27.	เป็นคณะฯ ที่เปิดสอนด้านแพชชั่นและสิ่งทอหลายสาขาที่ สนองความต้องการ/ความสนใจของผู้เรียน					
28.	การสำเร็จการศึกษาจากคณะฯ นี้จะทำให้ผู้เรียนมีความ เชี่ยวชาญทางสาขาแพชชั่นและสิ่งทอที่เลือกศึกษา					
30.	การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อเน้นการสอบวัดความสามารถ ด้านวิชาชีพมากกว่าวิชาการ					
31.	คณาจารย์ของสาขาที่เปิดสอนมีความเชี่ยวชาญมากกว่า คณาจารย์ของสถาบันอื่นๆ ที่เปิดสอนในสาขาวิชาเดียวกัน					
32.	สาขาที่เปิดสอนมีประโยชน์ต่องานด้านแพชชั่นและสิ่งทอใน อนาคต					
32.	คณะฯ จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ					
33.	เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความรู้สายอาชีพด้านแพชชั่นและสิ่ง ทอ ที่สามารถหางานทำได้ง่ายกว่าจบการศึกษาในสาขาวิชา เดียวกันจากสถาบันอื่น					
34.	คณะฯ มีชื่อเสียงในการจัดการเรียนการสอนในด้านแพชชั่น และสิ่งทอโดยเฉพาะ					
35.	ศิษย์เก่าของคณะฯ สร้างชื่อเสียงให้กับสถาบันให้เป็นที่รู้จัก ในสังคม					
36.	คณะฯ เก็บค่าใช้จ่ายในการศึกษาเหมาะสม					
37.	สถานที่ตั้งของคณะฯ สะดวกต่อการเดินทางมาศึกษา					

ภาคผนวก ง

ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบุคลิกภาพ = 0.7933
2. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

ข้อ ที่	ข้อคำถาม	ค่าอำนาจ จำแนก
1.	เมื่อท่านมีนัด ท่านชอบไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา	2.901
2.	ท่านรู้สึกไม่สบายใจ เมื่อมีคนมาขัดจังหวะในขณะที่ท่านไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านตั้งใจไว้ได้	2.704
3.	ท่านคิดว่าวันเวลาช่างผ่านไปรวดเร็วจนไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านตั้งใจไว้ได้	2.048
4.	เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่เห็นว่าท่านเป็นคนจริงจังกับการเรียน	2.489
5.	ท่านเป็นคนที่ไม่เมื่อเริ่มต้นทำอะไรแล้วต้องทำให้สำเร็จ	1.850
6.	ท่านรู้สึกว่าต้องทำอะไรต่าง ๆ อย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา	1.923
7.	ท่านเป็นคนกระตือรือร้นในการเรียน	2.739
8.	ท่านคิดว่าอยากทำอะไรต่าง ๆ ให้เสร็จโดยเร็วเท่าที่จะทำได้	1.757
9.	ท่านรู้สึกท้อไม่ได้ ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนที่ทำงานแบบขอไปที	3.616
10.	ท่านชอบทำงานที่ท่านรับผิดชอบให้เสร็จก่อนกำหนดเวลา	2.830
11.	ท่านไม่รู้สึกระมัดร้อนที่ข้าพเจ้าทำอยู่ดำเนินไปอย่างล่าช้า	1.757
12.	ท่านไม่เห็นความจำเป็นที่ต้องกระตือรือร้นในการทำงาน	1.704
13.	ท่านคิดว่าตนเองเป็นคนเฉื่อยช้ากับการเรียนหรือทำงาน	2.604
14.	ท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายไปเรื่อย ๆ โดยไม่คำนึงว่าจะเสร็จเมื่อใด	2.938
15.	ท่านไม่ชอบการทำงานที่ต้องแข่งขันกับคนอื่น	2.060
16.	ท่านไม่รู้สึกรวดเร็วจนต้องทำอะไรต่าง ๆ ขี้ซำซาก	2.653
17.	ท่านชอบทำงานไปเรื่อย ๆ โดยไม่ต้องมีเวลาเป็นตัวกำหนด	2.385
18.	ท่านมักจะกังวลใจถ้ามีคณวิจารย์งานของท่าน	2.043
19.	ท่านไม่ชอบทำงานดีเกินไปเพราะไม่อยากข้ามหน้าข้ามตาคนอื่น	2.338
20.	ท่านมักเลือกงานที่ไม่ต้องใช้ความสามารถมากนัก	2.273

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจ = 0.7322
2. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

ข้อ ที่	ข้อคำถาม	ค่าอำนาจ จำแนก
1.	ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ มีความชอบในด้านแฟชั่นและสิ่งทอ	2.901
2.	เห็นว่าเป็นอาชีพที่ท้าทายความสามารถของตนเอง	1.786
3.	เห็นว่าเหมาะสมกับบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของตนเอง	2.967
4.	คิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าเลือกเรียนในสาขาวิชาอื่น	2.704
5.	เห็นว่าสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย	2.901
6.	เห็นว่าสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเองให้มีความเชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น	2.178
7.	เห็นความสำเร็จของบุคคลที่มีชื่อเสียงที่ทำงานในด้านแฟชั่นและสิ่งทอจึง เลือกเรียน	1.884
8.	หลักสูตรที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของนักศึกษา	1.810
9.	สามารถหาประสบการณ์ใหม่ๆ ได้จากการเรียนที่คณะฯ นี้	1.743
10.	รู้สึกประทับใจตัวบุคคลส่วนใหญ่ที่ประกอบอาชีพด้านสิ่งทอและแฟชั่น	3.202
11.	ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ คิดว่าเป็นอาชีพที่มีความมั่นคง	2.517
12.	เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีความอิสระในการปฏิบัติงาน	3.048
13.	คิดว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วตนเองจะเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	3.202
14.	คิดว่าเป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	3.199
15.	คิดว่าอาชีพด้านแฟชั่นและสิ่งทอในปัจจุบันเป็นอาชีพที่มีรายได้สูง	2.273
16.	เมื่อจบการศึกษาจะสามารถเป็นเจ้าของกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ แฟชั่นและสิ่งทอในอนาคตได้	2.472

ข้อ ที่	ข้อความถาม	ค่าอำนาจ จำแนก
17.	ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้เรียน	1.886
18.	พี่น้องหรือญาติสนิทแนะนำให้เรียน	2.166
19.	เพื่อนแนะนำหรือชวนให้เรียน	2.166
20.	เพื่อนรุ่นพี่ที่จบโรงเรียนมัธยมที่เดียวกันและมาเรียนต่อที่นี่เป็นผู้แนะนำให้ เลือกเรียนที่นี่	2.737
21.	ครู อาจารย์ที่สอนในขณะที่เรียนมัธยมแนะนำให้เลือกเรียนที่นี่	2.170
22.	เพื่อนๆ ส่วนใหญ่มักนิยมมาศึกษาต่อด้านแพชชั่นและสิ่งทอ ที่คณะฯ นี้	2.375
23.	เจ้าของกิจการเกี่ยวกับแพชชั่นและสิ่งทอให้การสนับสนุนทุนการศึกษาใน การศึกษาที่นี่	2.508
24.	เจ้าของสถานกิจการเกี่ยวกับแพชชั่นและสิ่งทอให้มาศึกษาต่อเพื่อกลับไป ทำงานให้	1.810
25.	ด้านชื่อเสียงของสถาบัน เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงโดดเด่นเรื่องการจัดการศึกษาด้าน แพชชั่นและสิ่งทอ	2.737
26.	คณาจารย์ของคณะฯ มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญทาง แพชชั่นและสิ่งทอหลายด้าน	2.613
27.	เป็นคณะฯ ที่เปิดสอนด้านแพชชั่นและสิ่งทอหลายสาขาที่สนองความ ต้องการ/ความสนใจของผู้เรียน	1.810
28.	การสำเร็จการศึกษาจากคณะฯ นี้จะทำให้ผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญทาง สาขาแพชชั่นและสิ่งทอที่เลือกศึกษา	2.385
29.	การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อเน้นการสอบวัดความสามารถด้านวิชาชีพ มากกว่าวิชาการ	2.716
30.	คณาจารย์ของสาขาที่เปิดสอนมีความเชี่ยวชาญมากกว่าคณาจารย์ของ สถาบันอื่นๆ ที่เปิดสอนในสาขาวิชาเดียวกัน	2.017
31.	สาขาที่เปิดสอนมีประโยชน์ต่องานด้านแพชชั่นและสิ่งทอในอนาคต	2.408
32.	คณะฯ จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ	2.653

ข้อ ที่	ข้อความ	ค่าอำนาจ จำแนก
33.	เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความรู้สายอาชีพด้านแฟชั่นและสิ่งทอ ที่ สามารถหางานทำได้ง่ายกว่าจบการศึกษาในสาขาวิชาเดียวกันจาก สถาบันอื่น	2.133
34.	คณะฯ มีชื่อเสียงในการจัดการเรียนการสอนในด้านแฟชั่นและสิ่งทอ โดยเฉพาะ	2.704
35.	ศิษย์เก่าของคณะฯ สร้างชื่อเสียงให้กับสถาบันให้เป็นที่รู้จักในสังคม	2.653
36.	คณะฯ เก็บค่าใช้จ่ายในการศึกษาเหมาะสม	2.385
37.	สถานที่ตั้งของคณะฯ สะดวกต่อการเดินทางมาศึกษา	2.236

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวชนิษฐา เพิ่มการเจริญ
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 21 มีนาคม 2529
สถานที่เกิด	เขตประเวศ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	98/58 หมู่บ้านธนาภิรมย์ ซอย 3 ถนนศรีนครินทร์ ตำบลบางเมืองใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10270
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 517 ถนนนครสวรรค์ แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสิริรัตนาร
พ.ศ. 2551	คหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
พ.ศ. 2557	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ